

Περιεχόμενα

	Σελίς
Μικρὸς Ἑσπερινὸς τῆς 3ης Ἰανουαρίου	5
Μέγας Ἑσπερινὸς τῆς 3ης Ἰανουαρίου	8
Ὁρθρος καὶ κανὼν τῆς ἑορτῆς	25
Μικρὸς Ἑσπερινὸς τῆς 5ης Μαΐου	49
Μέγας Ἑσπερινὸς τῆς 5ης Μαΐου	52
Ὁρθρος καὶ κανὼν τῆς ἑορτῆς	60
Παρακλητικὸς κανὼν τοῦ Ἁγίου Ἐφραίμ	74
Χαιρετισμοὶ εἰς τὸν Ἅγιον Ἐφραίμ	89
Ἐγκώμια εἰς τὸν Ἅγιον Ἐφραίμ	101
Ὀλίγα ἀπὸ τὸ βιβλίον τῶν θαυμάτων	109

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ Γ'.

Μνήμη τῆς εὐρέσεως τῶν τιμίων λειψάνων τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Ἐφραίμ τοῦ θαυματουργοῦ, ἀσκήσαντος καὶ μαρτυρικῶς τελειωθέντος ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου κειμένης ἐν τῷ παρὰ τὴν Ἀττικὴν ὄρει τῶν Ἀμώμων, κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ΙΕ' αἰῶνος.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡῳ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Προσέλθωμεν πάντες οἱ πιστοί, καὶ πανηγυρίσωμεν, πνευματικῶς εὐφραινόμενοι, τὴν θεῖαν εὐρεσιν, τῶν σεπτῶν λειψάνων, Ἐφραίμ τοῦ παμμάκαρος, ἐν ὄρει τῶν Ἀμώμων ἐκλάσαντος, Χριστὸν δοξάζοντες, τὸν ἀρτίως φανερώσαντα, τοῖς ἐν κόσμῳ, τὸν αὐτοῦ θεράποντα.

Ὡς ἄνθη πανεύοσμα ἡμῖν, ἐκ τῆς γῆς ἐφάνησαν, τὰ σὰ μυρίπνοα λείψανα, Ἐφραίμ μακάριε, ἰαμάτων χάριν, καὶ ὀσμὴν οὐράνιον, παρέχοντα τοῖς πίστει προστρέχουσι, τῇ θεῖα Μάνδρα σου, ἐν ἧ πάλαι στερρῶς ἤσκησας, καὶ ἀθλήσει, τὸν βίον ἐσφράγισας.

Εύρέσει τῶν θείων σου ὀστέων, γνώριμος ἐγένετο, πᾶσιν ὁ ἄγνωστος βίος σου, Ἐφραὶμ Πατὴρ ἡμῶν· σὺ γὰρ ξένῳ τρόπῳ, ὤφθης καὶ ἐζήλωσας, τὴν κλῆσιν καὶ τὸ ἅγιον τέλος σου· διὸ κηρύττομεν, τὴν πολλὴν σου χάριν Ἁγίε, ἣν παρέχεις, τοῖς σὲ μακαρίζουσι.

Εὐφραίνεις Ἐφραὶμ θαυματουργέ, οἷα πλήρης χάριτος, ποικίλοις τρόποις καὶ εἶδοσιν, ἐμφανιζόμενος, ταύτην τὴν Μονὴν σου, καὶ τοῖς πόρῳ Ἁγίε, καθ' ὕπαρ καὶ κατ' ὄναρ ἐκάστοτε, καὶ νέμεις ἅπανσι, τοῖς αἰτοῦσι τὰ αἰτήματα, καὶ ἰᾶσαι, πάθη χαλεπώτατα.

Δόξα. Ἦχος δ'.

Ἀσκητικὴν ἀνύσας ζωὴν, αἵματι μαρτυρικῶ τὴν στολὴν σου ἐφοίνιξας, κατ' ἅμφω Χριστῶ εὐαρεστήσας, Ἐφραὶμ αἰοίδιμε. Ὅθεν ἀρτίως ἡμῖν ἐκφανθεῖς, τῇ τῶν σεπτῶν σου λειψάνων εὐρέσει, τὴν ἐν σοὶ κεκρυμμένην λαμπρότητα, πᾶσιν ἐκφαίνεις, τῇ τῶν θαυμάτων ἐνεργείᾳ, καὶ ποικίλοις τρόποις, δι' ὧν εὐεργετεῖς τοὺς καλοῦντάς σε. Ἄλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν Χριστῶ, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σὲ δοξάζωμεν τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπόστιχα.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ὁφθησαν ἐκ τῆς γῆς, τὰ θεῖα λείψανά σου, Ἐ-

φραὶμ Ἱερομάρτυς, ἐν τῇ σεπτῇ Μονῇ σου, ἡμᾶς καθαγιαζόντα.

Στιχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὀσίων αὐτοῦ.

Ἰασιν χαλεπῶν, παρέχει νοσημάτων, τοῖς πίστει προσιοῦσιν, ἢ εὐαγῆς σορός σου, Ἐφραὶμ Μαρτύρων σύσκηνε.

Στιχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Δίδου τῇ σῇ Μονῇ, Ἐφραὶμ θαυματοφόρε, ἀντίληψιν ταχεῖαν, καὶ πᾶσαν εὐλογίαν, ὡς ταύτης θεῖος ἔφορος.

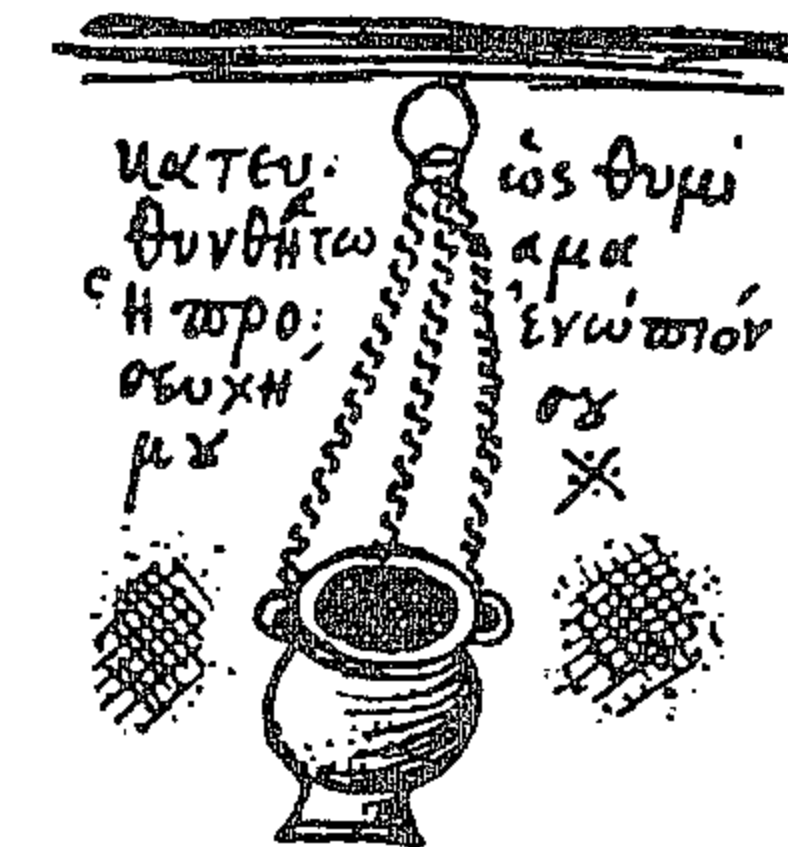
Δόξα. Τριαδικόν.

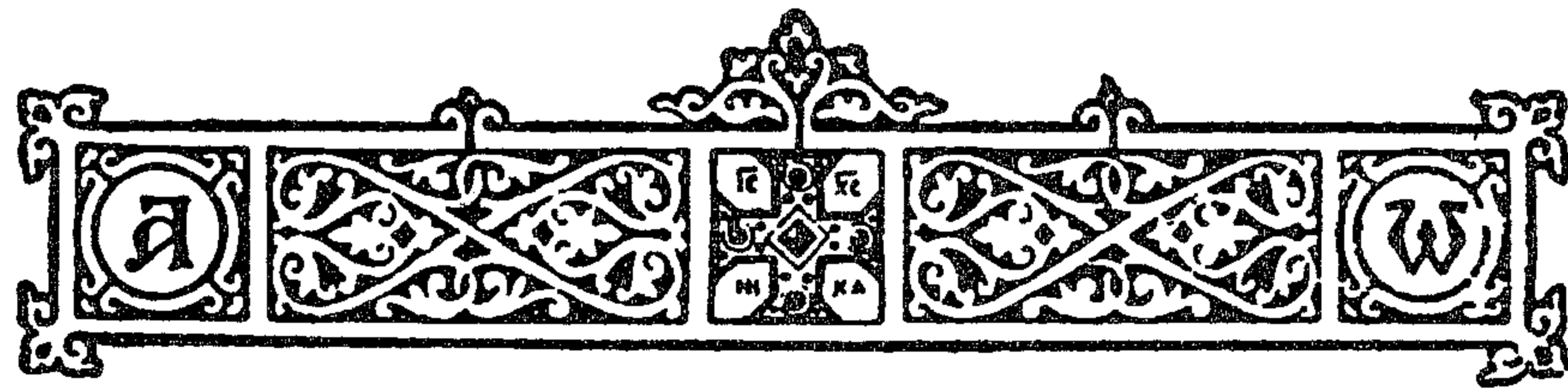
Δόξα σοι Βασιλεῦ, Τριάς Ὑπεραγία, ὅτι ἀρτίως κόσμῳ, τὸν πάλαι κεκρυμμένον, Ἐφραὶμ γνωστὸν κατέστησας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χάριτας ἡ Μονή, ἢ σῇ Ἀγνῇ ἐπλήσθη, ἐν τῇ ἀποκαλύψει, τῶν ἱερῶν λειψάνων, Ἐφραὶμ τοῦ σοῦ θεράποντος.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ τρισάγιον, τὰ Ἀπολυτικά ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἐσπερινοῦ καὶ ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

*Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε·
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.*

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

*Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ
βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.*

*Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χρι-
στῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.*

*Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.*

Ψαλμὸς ΡΓ' (103)

*Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε, ὁ Θεός
μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.*

*Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.*

*Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων
ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.*

*Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν
ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.*

*Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ
τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.*

*Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς,
οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.*

*Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ
τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.*

*Ἄπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς
βροντῆς σου δειλιάσουσιν.*

*Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσιν πεδία εἰς
τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.*

*Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέ-
ψουσι καλῦσαι τὴν γῆν.*

*Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον
τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.*

*Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέ-
ξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.*

*Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκη-
νώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.*

*Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρ-
ποῦ τῶν ἔργων χορτασθήσεται ἡ γῆ.*

*Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην
τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.*

*Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς· καὶ οἶνος εὐ-
φραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.*

*Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος
καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.*

*Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι
τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.*

*Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ
κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.*

*Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ
τοῖς λαγωοῖς.*

*Ἐποίησε σελήνην εἰς καιροῦς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν
δύσιν αὐτοῦ.*

Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύ-

σονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἄνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφία ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν.

Ἄνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφία ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἀλληλουῖα, (ἐκ γ').

Μετὰ δὲ τὸ ἐνδιάτακτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἀρχόμεθα τοῦ, Κύριε ἐκέκραξα, εἰς τὸν τυχόντα Ἦχον.

Ψαλμὸς ΡΜ' (140)

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχευε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς σέ· εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου· ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή· εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με· ἔ-

λαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχὴ μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν· κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ρήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν· ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου· ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος, ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἀμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλιψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμα μου, καὶ σὺ ἔγνων τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἧ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπόλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε· εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῆ ζώντων.

Πρόσχεες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Εἰς Στίχους ι'.

Ἐξάγαγε, ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδοῶς μοι.

Εἰς Στίχους η'.

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστίν.

Πάλαι ἐναθλήσας ἱερῶς, καὶ χερσὶ κτανθεὶς τῶν ἀνόμων, Ἐφραὶμ μακάριε, χρόνοις πλείστοις ἄγνωστος, ἐτέλεις Ἅγιε, ἀλλ' ἀρτίως τὰ λείψανα, τὰ σὰ εὐρεθέντα, πᾶσιν ἐφάνέρωσαν, τὴν πολιτείαν σου· ὄθεν ἐν τῇ τούτων εὐρέσει, χάριτος πολλῆς πληρωθέντος, ἑορτὴν σοὶ ἄγομεν εὐφρόσυνον.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὅτε σοῦ τὰ ἅγια ὀστᾶ, Πάτερ τῆ ἀγία Μονῆ σου, ἀπεκαλύφθησαν, τότε ἐπευφράνθησαν, σεμναὶ Μονάστριαι, ἀσθενοῦντες ἰάθησαν, καὶ δαιμόνων σμῆνος, πόρρω ἀπελήλαται, τῇ τούτων χάριτι· σὺ γὰρ δοξασθεὶς ἐπαξίως, χεῖρα βοηθείας παρέχεις, τοῖς ἐξαιτουμένοις τὴν πρεσβείαν σου.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

ᾠφθης ὡς ἠθέλησας σοφέ, καὶ τὴν σὴν ἐγνώρισας κλῆσιν, τοῖς ἀγνοοῦσιν ἡμῖν, καὶ πάντα ἐξέστησας, ταῖς ἐμφανείαις σου· ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρα γάρ, κατ' ὄναρ καὶ ὕπαρ, ἐπιφαίνῃ Ἅγιε, διδούς τὰ κρείττονα· ὄθεν καὶ ἰάματα βλύζεις, καὶ πολλῶν κινδύνων ἐξαίρεις, τοὺς προσκαλουμένους σου τὸ ὄνομα.

Προσόμοια ἕτερα.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ἵτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ὡσπερ ἄνθη μυρίπνοα, τὰ σὰ τίμια λείψανα, ἐκ τῆς γῆς ἐφάνησαν θεῷ νεύματι, τὴν εὐφροσύνην τῆς χάριτος, ἡμῖν διαπνέοντα, καὶ θαυμάτων τὴν ὁσμὴν, καὶ πιστῶν τὴν διάνοιαν, ἀγιάζοντα· διὰ τοῦτο Ἐφραὶμ Ὁσιομάρτυς, ἐορτάζομεν προφρόνως, τὴν ἱερὰν τούτων εὐρεσιν.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Εὐφροσύνης ὑπόθεσις, τοῖς πιστοῖς ὡφθη Ἅγιε, ἡ ἀγία εὐρεσις τῶν λειψάνων σου· ἔνθεν συρρέουσι πάντοθεν, πιστῶν τὰ συστήματα, τῇ Μονῇ σου τῇ σεπτῇ, καὶ ταχέως λαμβάνουσι τὰ αἰτήματα, ἐξαιρέτως οἱ νόσοις δὲ ποικίλαις, συνεχόμενοι ἰῶνται, τῇ σῇ Ἐφραὶμ θεῖα χάριτι.

Ἵτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὡσπερ ἄστρον νεόφωτον, ἐκ τοῦ ὄρους ἀνέλαμψας, τῶν Ἀμώμων Ὁσιε θεῷ Πνεύματι, εἰ καὶ καλῶς πάλαι ἠθλησας, τῶν θεῶν λειψάνων σου, τῇ

ἐκφάνσει ἐκ τῆς γῆς, καὶ ἐκλάμπεις τοῖς ἅπασιν χάριν ἄφθονον, ἐξαιρέτως δὲ ταύτην τὴν Μονὴν σου, ἀγιάζεις καὶ εὐφραίνεις, Ἐφραὶμ ταῖς σαῖς ἀντιλήψεσι.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'.

Θαυμαστὸς εἶ Κύριε ἐν τοῖς Ἁγίοις σου, ὡς ἔφη ὁ Προφήτης, ὁ δι' αὐτῶν δοξασθεῖς, καὶ δοξάσας αὐτοὺς τοῖς σοῖς χαρίσμασιν· ἰδοὺ γὰρ ὁ σὸς θεράπων Ἐφραὶμ, ὁ ἐν ἀσκήσει εὐαρεστήσας σοι ἐν Ὀρει τῶν Ἀμώμων, καὶ βαρβαρικαῖς χερσίν, ὡς θῦμα θεῖον προσαχθεῖς σοι, δεδοξασμένος ἀναδείκνυται, μετὰ πολυετῆ κατάκρυψιν, ἐν τῇ ἀφθόνῳ δωρεᾷ τῆς δόξης σου· τούτου γὰρ τὰ θεῖα λείψανα, ηὐδόκησας φανῆναι ἡμῖν, καὶ δοθῆναι ἐκ γῆς, ὡς χρυσίον πολυτιμον, καὶ ἀγιασμόν ψυχῆς καὶ σώματος. Ἄλλ' ὁ τὸν Ὁσιομάρτυρα μεγαλύνας καὶ τοῦτον ἡμῖν προστάτην ἀναδείξας, ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις, δίδου ἡμῖν ἀεὶ τὰ ἐλέη σου.

Καὶ νῦν... Ὁ αὐτός. Προεόρτιον.

Ἔρχεται πρὸς Ἰορδάνην, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, τοῦ βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου, καὶ φησὶ πρὸς αὐτόν· ἐγὼ ἔχω χρεῖαν ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρὸς με; οὐ τολμῶ ὁ χόρτος προσψαῦσαι τῷ πυρί· σὺ με ἀγίασον Δέσποτα, τῇ θεῖα ἐπιφανείᾳ σου.

Μετὰ τὴν εἴσοδον τὴν Ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν.

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν

σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Εἶτα τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἐναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἐνάγνωσμα.

(Κεφ. γ'. 1).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βᾶσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἢ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντιμμα· οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται· κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἐνάγνωσμα.

(Κεφ. Ε', 16 - Στ', 3)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἢ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ἐψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτοὺς καὶ τῷ βραχίονι ὑπερα-

σπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν· ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον· λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὀσιότητα, ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ρομφαίαν· συνεκπολεμήσει δὲ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύσονται εὖστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι· ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως· ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκκλικμήσει αὐτούς· καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία καὶ ἢ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἐκούσατε οὖν, βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε, δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἔθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἢ κράτησις ἡμῖν καὶ ἢ δυναστεία παρὰ Ἐψίστου.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἐνάγνωσμα.

(Κεφ. μγ'. 9)

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν. Ἐγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιώθητωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ κατ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σώζων. Ἐγὼ ἀνήγ-

γειλα καὶ ἔσωσα, ὠνεΐδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἶμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Μετὰ τὰ ἀναγνώσματα τὴν Εὐχὴν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξαμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'.

Εὐφραίνεται ἐνθέως, ἢ εὐαγῆς σου Μονή, λαμπρυνομένη τοῖς λειψάνοις σου, Ἐφραὶμ παμμακάριστε· ταύτην γὰρ πάλαι ἠγίασας, ἀσκητικοῖς ἰδρῶσι, καὶ αἵμασιν ἀθλητικοῖς, νῦν δὲ ταύτην μακαρίαν εἰργάσω, ἐν τῇ τούτων εὐρέσει· πᾶσαν γὰρ χάριν καρποῦται, ἐξ αὐτῶν προῖοῦσαν, ἐπισκιάσει τοῦ Παρακλήτου· ὅθεν χαριστήριον αἶνον σοι ἄδουσα, εὐλαβῶς βοᾷ σοι· Ὁσιομάρτυς Χριστοῦ θαυματουργ-

γέ, σκέπε αἰεὶ ταύτην τὴν μερίδα σου, αἰτούμενος πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος β'.

Τὸν τοῦ Κυρίου ζυγὸν ἀράμενος, ἀσκητικὴν πολιτείαν ἠνυσας, ἐν ὄρει τῶν Ἀμώμων σκηνώσας, Ἐφραὶμ θείῳ ἔρωτι· καὶ τῷ Χριστῷ εὐρεστῶν, μαρτυρικῆς δόξης ἠξίωσαι, βαρβαρικὴν ὑποστάς μανίαν· καὶ τοῖς ἀγγέλοις συνόμιλος πέλων, τοῖς ἀνθρώποις ἄγνωστος ἐτέλεις, καλυφθεὶς τῇ τοῦ χρόνου φθορᾷ, καὶ σιγῆς τῷ μοδίῳ· ἀλλ' ἤδη χαρᾶς ἡμᾶς ἐπλησας, φανερώσας τὰ σεπτὰ σου ὀστᾶ, καὶ γνωσθεὶς τοῖς πᾶσι, τῇ τῶν θαυμάτων ἐνεργείᾳ· πᾶσι γὰρ παρέχεις, σωτηριώδεις δόσεις Ἅγιε.

Ἦχος γ'.

Μαρτυρικὴν ἀξίαν ἐκφαίνοντα, ἐν μιμήσει τῶν στιγμάτων τοῦ Χριστοῦ, ἐκ γῆς ἡμῖν ἐφάνησαν, τὰ τίμιά σου λείψανα, Ὁσιομάρτυς Ἐφραὶμ μακάριε· ἥς γὰρ ἔτυχες εὐκλείας, ὡς ἐν ἐσόπτρῳ τὴν λαμπρότητα δείκνυνται· ὅθεν ὡς ἄλλον ἰατροῖον, ἢ σορός σου πρόκειται, καὶ πᾶς προστρέχων αὐτῇ, ψυχῶν καὶ σωμάτων τὰ καταθύμια κομίζεται, καὶ ἡ σεπτὴ σου Μονή, ἀγαλλιᾶται τῇ δόξῃ σου. Ἀλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν, αἶτει ἡμῖν πταισμάτων ἄφεσιν, καὶ παθῶν πολυτρόπων ἀπολύτρωσιν.

Ἦχος δ'.

Θείῳ φωτὶ περιλαμπόμενος, ποικίλοις τρόποις ἐπιφαίνῃ, εἰσηγούμενος τὰ δέοντα, καὶ ἐσφαλμένων ἠθῶν ἐξαίρων Πάτερ· πατρικῶς γὰρ περιέπεις, τὴν παροῦσαν ποιμνην σου, καὶ τοῖς μακρὰν βραβεύεις

αίτημάτων χορηγίαν· ὡς γὰρ θείαν προσφοράν, τὸ σὸν αἷμα Χριστὸς δεξάμενος, ὁμόσκηνον Ἁγίων σε ἔδειξε, καὶ προστάτην ἡμῶν θερμότατον, καὶ μεσίτην ἀξιόθεον, τῇ αὐτοῦ χρηστότητι.

Δόξα. Ὁ αὐτός.

Τὸν πάλαι ἐν ὄρει Ἀμώμων, Χριστῷ εὐαρεστήσαντα, καὶ ἄρτι ἡμῖν γνωσθέντα, ἐν τῇ εὐρέσει τῶν θείων αὐτοῦ λειψάνων, Ἐφραὶμ τὸν ἐν Ὀσίοις Μάρτυρα, καὶ ἐν Ἀθληταῖς Ὀσιον, τῶν Ὁρθοδόξων τὰ συστήματα, ἀσματικῶς τιμήσωμεν· ἐν ἀσκήσει γὰρ ὁσία, καὶ ἀθλητικῇ ἐνστάσει, θεοπρεπῶς ἠνδραγάθησε· καὶ ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν, αἰσχύνας τὰς φάλαγγας, μαρτυρικῶ διαδήματι, τῇ τοῦ Κυρίου χειρὶ ἐστεφάνωται, καὶ πᾶσιν αἰτεῖται, εἰρήνην καὶ θεῖον ἔλεος.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός. Προεόρτιον.

ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὁ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ βαπτίζων καὶ πυρί, ἐν Ἰορδάνῃ ἔρχεται βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου· Θεὸς οὐ γυμνός, οὐδὲ ἄνθρωπος ψιλός, ἀλλ' ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσιν, εἷς δὲ ὁ Υἱὸς μονογενής· ζητῶν μὲν τὸ βάπτισμα, ὡς ἄνθρωπος ἐκ θνητοῦ, αἴρων δὲ ὡς Θεός, τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχων πᾶσι, τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς Στίχον Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ ἐπ' ἐσχάτων γνωσθεῖς, ἐν τῇ ἐκφάνσει τῶν ἁγίων λειψάνων σου, καὶ πᾶσαν ψυχὴν εὐφράνας, θαυματοφόρε Ἐφραὶμ, τῇ σοὶ δεδομένη θεία χάριτι· ἰάσεις παρέχεις γάρ, τοῖς ἐν πόνοις καὶ πάθε-

σι, συνεχόμενοις, καὶ προφθάνεις ἐκάστοτε, τοὺς φωνοῦντάς σε, συμπαθεῖ ἐπισκέψει σου· ἴσος γὰρ πέλων Ἁγιε, Κυρίου τοῖς Μάρτυσι, τῆς τούτων θείας εὐκλείας, προσεφαπλοῖς τὰ δωρήματα, αἰτούμενος πᾶσιν, εὐρωστίαν καὶ εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὀσίου αὐτοῦ.

Χαίρει ἡ εὐαγῆς σου Μονή, ἐν τῇ εὐρέσει τῶν τιμίων λειψάνων σου, καὶ ἄγει πανευφροσύνως, πνευματικὴν ἑορτήν, κηρύττουσα πᾶσι τὰ σὰ θαύματα· ἦν σκέπε καὶ φύλαττε, ἐκ δεινῶν περιστάσεων· σὲ γὰρ εὐροῦσα, ἀρραγέστασον στήριγμα, σπεύδει πάντοτε, τῇ πρεσβείᾳ σου κράζουσα· Σύ μου φύλαξ καὶ ἔφορος, Ἐφραὶμ θεοδόξαστε, μετὰ τῆς Ἀχράντου Κόρης· διὸ ἡμῖν δίδου Ἁγιε, Χριστοῦ ὡς θεράπων, τὴν εἰρήνην τοῖς αἰτούσι καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ

Πάλαι τὴν τῶν βαρβάρων ὁρμήν, ἀνδρειοφρόνως ὑποστάς παναοίδιμε, μακάριον εὔρες τέλος, μαρτυρικῶς τὴν ὁδόν, τὴν σὴν περατώσας Ἐφραὶμ Ὀσιε· καὶ ταῦτα ἀγνώριστα, ἡμῖν πᾶσιν ἐτύγχανον, ἀλλ' ἤδη Πάτερ, τῇ ἐκφάνσει τοῦ σκήνου σου, γνωστός ἅπασι, καὶ περίβλεπτος γέγονας, θαύμασι δοξαζόμενος, καὶ ξένως φαινόμενος, καθ' ὕπαρ καὶ ἐν ὄνειροις, καὶ πᾶσι νέμων τὰ αἴσια. Καὶ νῦν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀσκητικῇ γεωργίᾳ, μαρτυρικοὺς ἐτρύγησας καρπούς, Ὀσιε Πάτερ, Ἐφραὶμ θεόληπτε· καὶ ἐν τῇ

ἀναδόσει, τῶν θείων λειψάνων σου, τὰς ἀγαθὰς διαδόσεις δίδως, τοῖς προσιούσι πιστῶς, τῇ σορῶ σου Ἅγιε· ἀνεκφοίτητος γὰρ ἐν ταύτῃ, ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, ἡ λαμπρῶς σε θαυμαστώσασα· Διὸ χάριν καὶ ἔλεος, αἶτει Ὁσιομάρτυς, τοῖς ἐορτάζουσι τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός. Προεόρτιον.

Ἰωάννη Βαπτιστά, ὁ ἐν μήτρα με γνωρίσας τὸν ἀμνόν, ἐν ποταμῷ μοι διακόνησον, μετ' ἀγγέλων μοι λειτούργησον· ἐκτείνας ἄψαι τῇ παλάμῃ, τῆς κορυφῆς μου τῆς ἀχράντου· καὶ ὅταν ἴδῃς τὰ ὄρη τρέμοντα, καὶ τὸν Ἰορδάνην ἐπαναστρέφοντα, σὺν τούτοις βόησον· ὁ σαρκωθείς ἐκ Παρθένου, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν, Κύριε δόξασι.

Συμπληρωθέντων δὲ τῶν Ἀποστίχων, λέγομεν τὴν ὠδὴν Συμεῶν τοῦ Θεοδόχου (Λουκ. β', 29).

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ρῆμά σου ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Εἶτα τὸ τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία..., καὶ τὰ Ἀπολυτικά.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Χάριν εὔρατο, ἐν τῇ εὐρέσει, τῶν λειψάνων σου, μυριπνόων, ἡ εὐαγῆς σου Μονὴ θείῳ Πνεύματι· ἀγιασμόν γὰρ καὶ πλεῖστα ἰάματα, τοῖς εὐλαβῶς προσιούσι πηγάζουσιν. Ἐφραὶμ ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

*Ἔτερον. Ἦχος δ'.
Ταχὺ προκατάλαβε.*

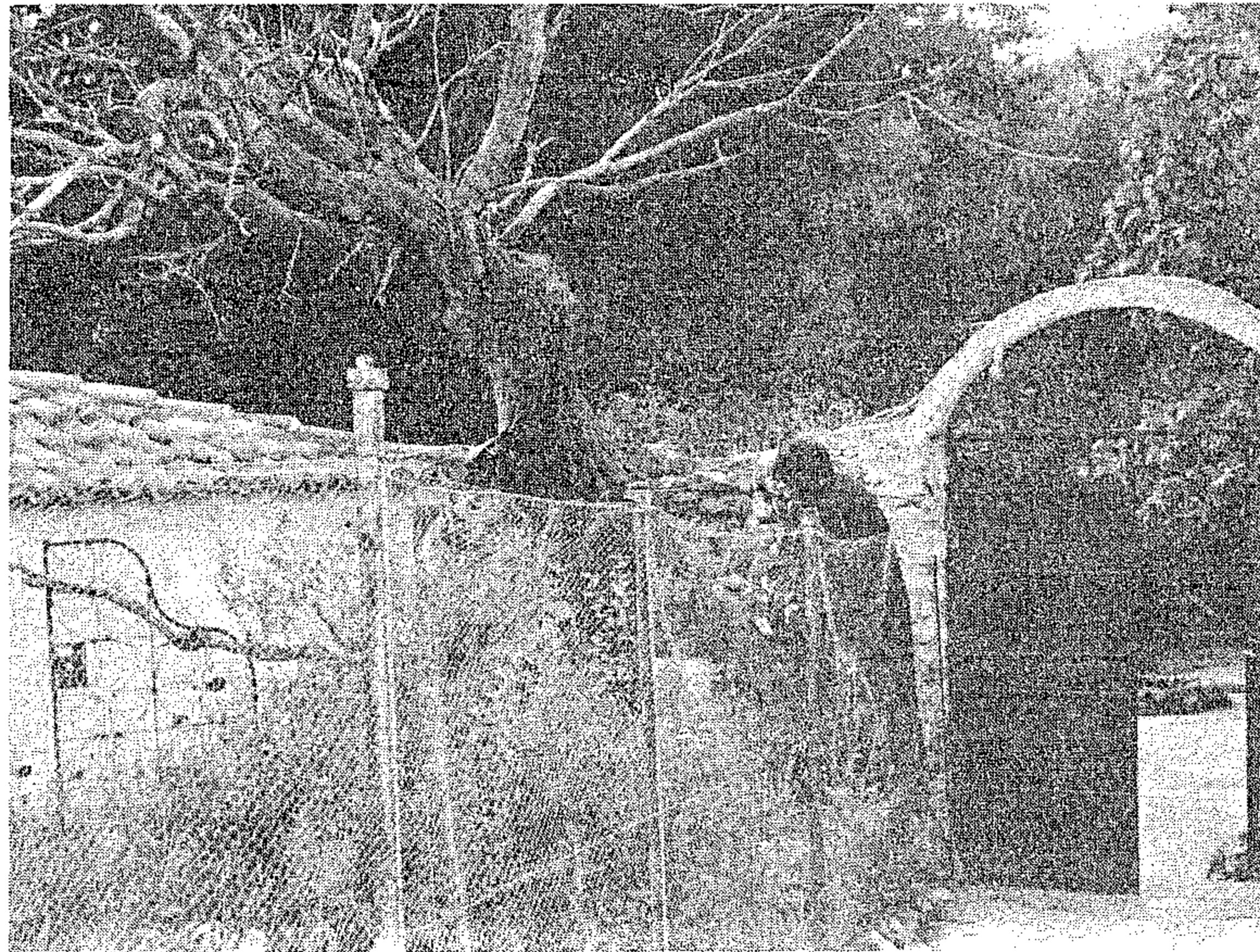
Τὴν χάριν ἐκφαίνοντα, τὴν σοι δοθεῖσαν σοφέ, τὰ θεῖα σου λείψανα, ἐκ τῶν λαγόνων τῆς γῆς, ἡμῖν ἄρτι ὠφθησαν. Ὅθεν ταῦτα πλουτοῦσα, ἡ ἅγια Μονὴ σου, στήριγμα σε κατέχει, καὶ θερμότατον πρέσβυν, Ἐφραὶμ Ὁσιομάρτυς· διὸ καὶ μεγαλύνει σε.

Καὶ τὸ Προεόρτιον.

Ἐτοιμάζου Ζαβουλών, καὶ εὐτρεπίζου Νεφθαλείμ, Ἰορδάνη ποταμέ, στῆθι ὑπόδεξαι σκιρτῶν, τοῦ βαπτισθῆναι ἐρχόμενον τὸν Δεσπότην. Ἀγάλλου ὁ Ἀδάμ σὺν τῇ Προμήτορι· μὴ κρύπτετε ἑαυτοὺς, ὡς ἐν Παραδείσῳ τὸ πρὶν· καὶ γὰρ γυμνοὺς ὑμᾶς ἰδὼν ἐπέφανεν, ἵνα ἐνδύσῃ τὴν πρώτην στολήν. Χριστὸς ἐφάνη, τὴν πᾶσαν κτίσιν, θέλων ἀνακαινίσει.

Ἀπόλυσις.

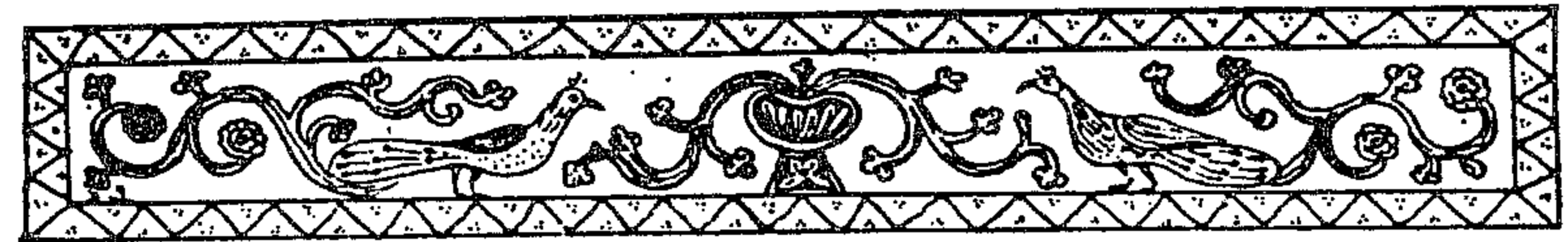

Τὸ ἱερὸν δένδρον ἐπὶ τοῦ ὁποίου μαρτυρικῶς πρὸς Θεὸν ἐξεδήμησεν ὁ Ἅγιος Ἐφραίμ.

Τὸ σωζόμενον δένδρον (μουριά) ὅπου ἐμαρτύρησεν ὁ Ἅγιος Ἐφραίμ ὁ θαυματουργός.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἄντειλας ἡμῖν, ὡς νεόφωτον ἄστρον, τὰ θεῖα σου ὀστᾶ, ἐκ τῆς γῆς φανερώσας· διὸ τὴν τούτων εὐρεσιν, ἑορτάζοντες Ἅγιε, μεγαλύνομεν, Χριστὸν τὸν πάντων Σωτῆρα, τὸν δωρούμενον, ταῖς ἱκεσίαις σου Πάτερ, ἡμῖν θεῖον ἔλεος.

Προεόρτιον, ὅμοιον.

Προέρχεται Χριστός, ἐν μορφῇ τῆ βροτεία, ἐν ρεῖθροις ποταμοῦ, Ἰορδάνου δεχθῆναι, τὸ βάπτισμα ὡς ἄνθρωπος, ἐκκαθαίρων τὸν ἄνθρωπον, ᾧ ὁ Πρόδρομος, φόβῳ πολλῷ συναντήσῃ. Τούτῳ ἅπαντες, προεορτίους αἰνέσεις, γηθόμενοι μέλψωμεν.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Φανεῖς ἀπεκάλυψας, τοῖς ἀγνοοῦσιν ἡμῖν, τὸ θεῖον σου ὄνομα, καὶ πολιτείαν τῆς σῆς, τὸ τέλος τὸ ἅγιον· ἐνθεν πᾶσιν ἐγνώσθης, τοῖς πολλοῖς θαύμασί σου· νόσους γὰρ θεραπεύεις, καὶ κινδύνων ἐξαίρεις, Ἐφραίμ ὀσιομάρτυς τοὺς σοὶ προστρέχοντας.

Προεόρτιον. Ὅμοιον.

Ἐκπλῦναι ὁ Κύριος, τὸν μολυσμὸν τοῦ Ἀδάμ, ὡς ἄνθρωπος ἔρχεται, ἐν ρεῖθροις τοῦ ποταμοῦ, πλουσία χρηστότητι. Τούτῳ οὖν συνειδότε, καθαρῶ καὶ καρδία, σπεύσωμεν ἐν εὐθείᾳ, ὑπαντῆσαι βοῶντες· Εὐλογημένος εἶ Σωτήρ, ὁ ἐλθὼν σῶσαι τὸν κόσμον σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἐπιστασίαις σου ταῖς θείαις θεόφρον, καὶ ξενοτρόποις ἀληθῶς ἐμφανείαις, πᾶσι παρέχεις χάριν τὴν σωτήριον· ὅθεν τὴν ἁγίαν σου ἐορτάζομεν μνήμην, καὶ περικυκλοῦμέν σου, τῶν λειψάνων τὴν θήκην, ἐξ ἧς πηγάζει πᾶσι μυστικῶς, ἴαμα θεῖον, ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Προεόρτιον, ὅμοιον.

Ἐπιφανεῖς μετὰ σαρκὸς ὁ Δεσπότης, νῦν ἐπιβῆναι Ἰορδάνου τοῖς ρεῖθροις, δι' εὐσπλαχνίαν σπεύδει ἀκατάληπτον, ὡς ἂν φῶς καὶ ἄφεςιν, καὶ ζωὴν καὶ εἰρήνην, χορηγήσῃ ἅπασιν, τοῖς ἐχθρῶ ὑπαχθεῖσι· δεῦτε τὴν τούτου πάντες εὐλαβῶς δοξολογήσωμεν, ἄφατον κένωσιν.

Τὸ α'. ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον τὸ ἐν τῷ ὄρθρῳ τοῦ Ἀγ. Ἀντωνίου.

Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Στίχ. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἐλεός Σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἀθλητικῆς ἐπιτυχῶν λαμπρότητος, ἁγιαστικὴν πηγάζεις χάριν, ἐκ τῶν θείων λειψάνων σου, Ἐφραὶμ παμμακάριστε· ταῦτα γὰρ ἡμῖν ἐγνώσθησαν, μετὰ πολλῶν ἐτῶν περιόδους, τῇ θείᾳ εὐδοκίᾳ, ἀναζωγραφοῦντα τὴν τῶν Ἁγίων δόξαν· φυλάσσει γὰρ Κύριος τὰ ὀστᾶ τῶν Ὁσίων αὐτοῦ, δωρούμενος ἡμῖν δι' αὐτῶν, πταισμάτων ἄφεςιν.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν Λαόν σου...

Εἶτα οἱ κανόνες, ὁ Προεόρτιος καὶ τοῦ Ἁγίου

Κανὼν Προεόρτιος

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

Ἀβύσσους προστάγματι, δημιουργήσας Φιλάνθρωπε, τὴν γῆν ὁ τοῖς ὕδασι, κρεμάσας Κύριε, ταπεινούμενος, προέρχη βαπτισθῆναι, ποταμίσις ρεύμασι, πλύνων τὸν ρύπον μου.

Βουλήσει ἐπτώχευσας, τὸν ἐκουσίως πτωχέυσαντα, κακῶν ἐπιδόσεις, ἐμὲ πλουτίζων Χριστέ· καὶ ἐν ὕδασι, προέρχη Ἰορδάνου, βάπτισμα αἰτούμενος, ὁ ἀναμάρτητος.

Γηράσαντα πταίσμασι, κόσμον καινίζων Φιλάνθρωπε, ξένην ἀναγέννησιν, ἔρχη ποιήσασθαι, διὰ ὑ-

δατος, καὶ Πνεύματος ἀνθρώποις· ὅθεν ἑορτάζομεν, ὅθεν ἑορτάζομεν, σὴν ἐπιφάνειαν.

Δαβὶδ θείῳ Πνεύματι, προκελαδῶν ἀπεφθέγγετο· Τί σοι ἔστι θάλασσα, ὅτι νῦν ἔφυγες; καὶ τί ὅτι σύ, ἐστράφης Ἰορδάνη, Χριστὸν θεασάμενος, γυμνὸν ἐστῶτα ἐν σοί;

Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

«Τὴν σὴν εὔρεσιν Ἐφραὶμ ὑμνέω. Γερασίμου».

Ἦχος δ'. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Τῷ φέγγει τῆς χάριτος, καταλαμπόμενος Ὁσιε, τὸν νοῦν μου καταύγασον, Ἐφραὶμ μακάριε, τῶν λειψάνων σου, τὴν εὔρεσιν ὑμνήσαι, δι' ἧς γνωστός γέγονας, Πάτερ τοῖς πέρασι.

Ἠγίασε Κύριος, τὴν εὐθυτάτην καρδίαν σου· αὐτῷ γὰρ μακάριε, ἀπὸ νεότητος, ἠκολούθησας, ἐν ὄρει τῶν Ἀμώμων, βιώσας ὡς ἄγγελος, βίου λαμπρότητι.

Νεκρώσας τὸν δόλιον, ἀσκητικοῖς ἀγωνίσμασιν, ὑπέστης μακάριε, Ἀγαρηνῶν τὴν ὄρμην· νῦν δὲ δέδωκας, ἡμῖν τὰ λείψανά σου, μετὰ πολυχρόνιον, Ἐφραὶμ κατάκρυψιν.

Θεοτοκίον.

Στεργῶς ἠγωνίσασατο, ἐν τῇ Μονῇ σου Πανάχραντε, Ἐφραὶμ ὁ θεράπων σου, ἐνθέῳ ἔρωτι, καὶ κατηύφρανεν, ἡμᾶς τοὺς σοὺς οἰκέτας, διδοὺς οἶον δώρημα, αὐτοῦ τὰ λείψανα.

Καταβασία.

Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα, καὶ διὰ ξηρᾶς οἰκείου ἐλκει, ἐν αὐτῷ κατακαλύψας ἀντιπάλους, ὁ κραταῖος ἐν πολέμοις Κύριος· ὅτι δεδόξασται.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἀφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Εὐφράνθητι ἔρημος διψῶσα, βροτῶν φύσις ἅπασα ἰδού, τὸ ὕδωρ ἐπιφαίνεται, τὸ τῆς ζωῆς ἀρδεῦόν σε, γονιμωτάτως χάριτι, Χριστὸς ἡ πάντων ἀνάπλασις. (Δίς).

Ζητήσαι με γνώμη πλανηθέντα, προέρχη ἐν ὕδασι Χριστέ, ἐν οἷς καταδυόμενος, βυθίζεις μου τὰ πταίσματα, καὶ ἐκ βυθοῦ ἀνάγεις με, πάσης κακίας ὡς εὐσπλαχνος.

Ἥλιος ὄραν σε μέλλων Λόγε, γυμνούμενον κρύπτει τὰς αὐγὰς· ἔρχη γὰρ γυμνωθέντα με, ἀπάτη τῇ τοῦ ὄφρατος, διὰ τοῦ σοῦ βαπτίσματος, στολὴν ἐνδύσαι σωτήριον.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Ἦνεγκας τὸν θάνατον ἀνδρείως, χειρὶ τῶν βαρβάρων ἀπηνῶς, καὶ ὑπὸ γῆν τὸ σῶμα σου, χρόνοις πολλοῖς διέμεινε, ἄρτι δὲ πεφανέρωται, ἡμῖν πηγάζον ἰάματα.

Νοσήματα παύεις θεοφόρε, καὶ πόνους ἰᾶσαι χαλεπούς, τῶν τοῖς σεπτοῖς λειψάνοις σου, προσερχομένων πάντοτε, εὐφραίνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν, Ἐφραὶμ ταῖς σαῖς ἐπισκέψεσι.

Ἐφάνησαν Πάτερ τὰ ὀστᾶ σου, ὡς κρίνα ἀγροῦ ἔαρινά, τὰ κεκρυμμένα πρότερον, καὶ ἄγνωστα τοῖς ἅπασιν, καὶ τὴν Μονὴν σου Ἁγίε, περιφανῶς ἀγιάζουσι.

Θεοτοκίον.

Ἐπάρχων φωτὸς αἵλου πλήρης, ὁ Ὁσιος Ἄ-
χραντε Ἐφραίμ, Μαρτύρων ὄφθη σύναθλος, ἀθλή-
σας ἐννομώτατα, οὐ ταῖς πρεσβείαις φύλαττε, τὴν δὲ
Παρθένε τὴν Μάνδραν σου.

Καταβασία.

Ἰσχὺν ὁ διδούς, τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν Κύριος,
καὶ κέρας χρηστῶν αὐτοῦ ὑψῶν, Παρθένου ἀποτίκτε-
ται, μολεῖ δὲ πρὸς τὸ Βάπτισμα διὸ πιστοὶ βοήσωμεν.
Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δί-
καιος πλὴν σου Κύριε.

Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῶν σεπτῶν σου λειψάνων τὴν θείαν εὐρεσιν, ἐ-
ορτάζοντες Πάτερ ἐν εὐφροσύνῃ ψυχῆς, μακαρίζο-
μεν Ἐφραίμ τὴν πολιτείαν σου· ὅτι ἠγώνισαι καλῶς,
καὶ καθεῖλες τὸν ἐχθρόν, ἐν ὄρει τῶ τῶν Ἀμώμων·
νῦν δὲ πηγάζεις τοῖς πᾶσι, χάριν καὶ ἔλεος πρε-
σβείαις σου.

Προεόρτιον, ὁμοιον.

Ἰορδάνου τοῖς ρεῖθροις ἤδη προέρχεται, ὁ σαρ-
κωθεὶς ἐκ Παρθένου εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἵνα πλύνη
τὸν Ἀδὰμ τῆς πάλαι πτώσεως· ὑπαντήσωμεν αὐτῷ,
προεόρτιον ὄδῃν, προσάδοντες καὶ βοῶντες, δόξα
τῇ σῇ εὐσπλαχνία, Χριστὲ οἰκτίρμον καὶ Φιλάνθρω-
πε.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς

Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ἐψίστου, ὁ Προφή-
της Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνά-
μει σου Κύριε. (Δίς).

Θάμβει συσχεθήσεται ὁ οὐρανός, καὶ τὰ τῶν
Ἄγγέλων στρατεύματα, δουλοπρεπῶς σε, ἀφικνού-
μενον Χριστέ, πρὸς τὸν σὸν δοῦλον βλέποντες, καὶ
ἐπιζητοῦντα τὸ βάπτισμα.

Ἰωάννη σκίρτησον· ἔρχεται γάρ, πάντας ὁ λυ-
τρούμενος Κύριος, ὑποκλιθῆναι τῇ χειρὶ σου ταπει-
νῶς, ὅπως ταπεινωθέντα με, θείῳ ἀνυψώσῃ βαπτί-
σματι.

Κλίνας καταβέβηκας τοὺς οὐρανοὺς, ἐπὶ τὴν
Παρθένον Φιλάνθρωπε, καὶ Ἰωάννη, ὑποκλίνας κο-
ρυφήν, ἐπιζητῶν τὸ Βάπτισμα· δόξα τῇ πολλῇ εὐ-
σπλαχνία σου.

Λύων τὰς ἀμέτρος μου Λόγε σειράς, τῶν ἁ-
μαρτημάτων ἐν ὕδασι, τοῦ Ἰορδάνου, ἐπισπεύδεις
προσελθεῖν, καὶ βαπτισθῆναι Δέσποτα· δόξα τῇ
πολλῇ εὐσπλαχνία σου.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ρώμη θεία ἠγωνίσω, κατὰ τοῦ πολεμήτορος, ἐν
Ὁρει Ἀμώμων, Πάτερ ἀνευδότη φρονήματι· νῦν δὲ
ἡμᾶς καταπλήττεις τῇ σῇ χάριτι, φανερώσας σου,
τὰ χαριτόβρυτα λείψανα.

Ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ, θεοφόρε φαινόμενος,
καθ' ὕπαρ καὶ ὄναρ, πᾶσιν ὑπεμφαίνεις τὴν δόξαν
σου, καὶ ταῖς σεπταῖς ἐμφανείαις σου μακάριε, τῆς
σῆς χάριτος, πληροῖς Ἐφραίμ τὴν δε Μάνδραν σου.

Σὲ θερμότατον προστάτην, ἡ Μονὴ αὕτη Ἁγίε,

ἐν ἣ ἠγωνίσω, ἔνθα καὶ τὰ θεῖα σου λείψανα, Ἐφραὶμ παμμάκαρ εὐροῦσα πίστει κράζει σοι· Σκέπε Ἄγιε ἡμᾶς ἐκ πάσης στενώσεως.

Θεοτοκίον.

Ἰσχυρῶς ἐν τῇ Μονῇ σου, ἀντετάξατο Πάναγνε, θεολήπτω γνώμη, κατὰ τῶν ἐχθρῶν ὁ θεράπων σου, καὶ παρ' αὐτῶν εὐρῶν θάνατον ἐπώδυνον, τὴν ἀθάνατον, ζῶην τανῦν ἐκκληρώσατο.

Καταβασία.

Ἀκήκοε Κύριε φωνῆς σου, ὃν εἶπας Φωνὴ βοῶντος ἐν ἐρήμῳ, ὅτε ἐβρόντησας πολλῶν ἐπὶ ὑδάτων, τῷ σῶ μαρτυρούμενος Υἱῷ· ὅλος γεγονῶς τοῦ παρόντος Πνεύματος δὲ ἐβόησε· Σὺ εἶ Χριστός, Θεοῦ Σοφία καὶ Δύναμις.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θεῖα δόξῃ σου· σὺ γὰρ Ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρα τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσι σε, σωτηρίαν βραβεύοντα. (Δίς).

Μακρὰν τὸ ἀνθρώπινον, ἀπὸ Θεοῦ γενόμενον, ὁ Λόγος Θεοῦ κατοικτειρήσας, ἄνθρωπος ὤφθη καὶ βαπτισμῷ θεουργῶ, τοῦτο οἰκειοῖ θεοπρεπῶς, καὶ πρὸς τὸ ἀρχέτυπον, ἐπανάγει ἀξίωμα. (Δίς).

Νεκροὺς χρηματίσαντας, ἡμᾶς ταῖς παραβάσειν, ἔρχη Ζωοδότα Πανοικτίρμον, ἀναζωῶσαι ταῖς Ἰορδάνου ροαῖς· ὅθεν σου δοξάζομεν πιστῶς, νῦν τὴν ἐπιφάνειαν, καὶ τὸ ἄφατον ἔλεος.

Ξενίζεται ἅπασα, ψυχὴ ἐννοουμένη σου, Λόγε τὴν φρικτὴν οἰκονομίαν· πῶς ἀναπλάσαι πάντα

βουλόμενος, ἔρχη ἐπιβῆναι ποταμοῦ, ρεύμασι γυμνούμενος, ὁ φῶς ἀναβαλλόμενος.

Τοῦ Ἄγιου. Ὁ αὐτός.

Ναῶ τῷ τῆς Μάνδρας σου, ὑπερφυῶς ὀρώμενος, τοῖς κεκαθαρμένοις τῇ καρδίᾳ, Ἐφραὶμ παρέχεις χαρὰν οὐράνιον, καὶ τριγμῷ τῶν θείων σου ὁσῶν, φανεροῖς τρανώτατα, τὴν σεπτὴν παρουσίαν σου.

Εὐφράνθη τῷ πνεύματι, ἡ εὐλαβῆς Μονάστρια, ὅτε σου τὰ ἅγια ὀστέα, εὐωδιάζοντα Πάτερ εὔρηκεν, ὑπὸ ἐρειπίων τὸν σωρόν, μαρτυροῦντα Ἄγιε, τὸ φρικτόν σου μαρτύριον.

Φανεῖς ταύτη Ἄγιε, μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν, ὀφθαλμοφανῶς ἐν ἐγρηγόρσει, τὸ ὄνομά σου σαφῶς ἐδήλωσας, καὶ τὴν τελετὴν σου τὴν σεπτὴν, ἣν χεῖρές σοι φόνιοι, θεοφόρε ἐπήγαγον.

Θεοτοκίον.

Ρεόντων τὰ ἄρρευστα, σοφῶς ἀνταλλαζάμενος, Ἐφραὶμ ὁ στερρὸς Ὀσιομάρτυς, ἐν τῇ Μονῇ σου Ἄγνη ἠρίστευσε, καὶ διπλοῖς στεφάνοις ἐκ Θεοῦ, μυστικῶς κεκόσμηται, Θεοτόκε Πανάχραντε.

Καταβασία.

Ἰησοῦς ὁ ζωῆς ἀρχηγός, λῦσαι τὸ κατάκριμα ἠ-κει, Ἀδὰμ τοῦ πρωτοπλάστου· καθαρσίῳν δέ, ὡς Θεὸς μὴ δεόμενος, τῷ πεσόντι καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ· ἐν ᾧ τὴν ἐχθρὰν κτείνας, ὑπερέχουσαν, πάντα νοῦν εἰρήνην χαρίζεται.

ᾠδὴ στ'. Ὁ Εἰρμός.

Τὴν θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον τελοῦντες ἑορτὴν

οί θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα, Θεὸν δοξάζοντες. (Δίς).

Οἱ σκότει πάλαι καθήμενοι, τὸ φῶς ἐπιδημήσαν θεώμενοι, χαρᾶς ἐπλήσθητε· ἰδοὺ ἐπέφανε Κύριος, τὰ Ἰορδάνου ρεῖθρα, περιβαλλόμενος. (Δίς).

Πῶς βλέψει σε ἀφικόμενον, ὁ Πρόδρομος Σωτῆρ καὶ αἰτούμενον, τὸ θεῖον βάπτισμα; πῶς σε ροαὶ ὑποδέξονται, τοῦ Ἰορδάνου ρεῖθρον, ὄντα ἀφέσεως;

Ρανάτωσαν εὐφραινόμεναι, νεφέλαι νοητὴν ἀγαλλίασιν· ἰδοὺ ἀφίκετο, τοῦ βαπτισθῆναι ὁ Κύριος, διασκεδάζων νέφη, τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Ἀπὸ τῆς γῆς ἡμῖν ὤφθησαν, τὰ πᾶσιν ἀγνοούμενα πρότερον, σεπτὰ σου λείψανα, ὑπὲρ χρυσίον πολύτιμον, Ἐφραὶμ Ὁσιομάρτυς, ἡμᾶς εὐφραίνοντα.

Ίασεις βλύζων τοῖς χρήζουσιν, ἰᾶσαι παραλύτους καὶ πάσχοντας, Ἐφραὶμ μακάριε, καὶ πᾶσαν ἄλλην ἀσθένειαν, τῇ σοὶ παρὰ Κυρίου, δοθείση χάριτι.

Μέγας προστάτης καὶ πρόβολος, ὑπάρχεις τῆς Μονῆς σου μακάριε, τῆς ὡς θησαύρισμα, πολυτελές καὶ ἁγίασμα, τὴν ἱερὰν σορὸν σου, ἐχούσης Ἁγιε.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοὶς σχολάζων Πανύμνητε, καὶ πάσαις τῶν καλῶν ἐπιδόσεσι, Ἐφραὶμ ὁ Ὁσιος, ἐν τῇ Μονῇ σου ὑπέμεινε, βαρβαρικῆς μανίας, τὴν πικρὰν ἔφοδον.

Καταβασία.

Ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου, ὁ λύχνος τοῦ Φωτὸς ὁ ἑωσφόρος, ὁ τοῦ Ἡλίου Πρόδρομος, ἐν τῇ ἐρήμῳ μετανοεῖτε, πᾶσι βοᾷ τοῖς λαοῖς, καὶ προκαθαίρεσθε· ἰδοὺ γὰρ πάρεστι Χριστός, ἐκ φθορᾶς τὸν κόσμον λυτρούμενος.

Κοντάκιον.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ἀστὴρ νεόφωτος ἡμῖν ἐφάνης, φανερώσας Ἁγιε, τὰ λείψανά σου τὰ σεπτὰ, ὑπὸ τὴν γῆν ὄντα πρότερον, Ὁσιομάρτυς Ἐφραὶμ παμμακάριστε.

Ὁ Οἶκος.

Εὐφροσύνης πρόξενος ἡμῖν, ἐδείχθη θεοφόρε, ἡ ἀποκάλυψις τανῦν, τῶν ἱερῶν ὀστῶν σου· ταῦτα γὰρ ὄντα ὑπὸ γῆν, χρόνων πολλῶν περιόδοις, ἐφανέρωσας αὐτά, τῇ εὐλαβεῖ Μοναστρία, καταπληττομένη τῇ σῇ χάριτι, καὶ τῇ τούτων οὐρανίῳ, καὶ θείᾳ εὐωδίᾳ· καὶ ταύτη ἐπιφανεῖς, τὴν ἄγνωστόν σου κλήσιν ἐγνώρισας, καὶ τὸ τῆς ὀσίας σου ζωῆς μακάριον τέλος εἶπας. Διὸ πνευματικὴν συστησάμενοι ἑορτήν, μακαρίζομέν σε ὡς Ὁσιον Κυρίου, καὶ Μάρτυρα σεπτόν, καὶ ἀρετῶν δοχεῖον, καὶ τῆς Μονῆς σου ταύτης θερμότατον προστάτην, καὶ στῦλον ἀκατάσειστον, καὶ λύχνον φαεσφόρον, δαδουχοῦντα πάση τῇ Ἀττικῇ τὰ ἰάματα, καὶ πάντας διεγείροντα εἰς αἶνον καὶ δόξαν Κυρίου, τοῦ σὲ λαμπρῶς δοξάσαντος, Μεγαλομάρτυς παμμακάριστε.

Συναξάριον.

Τῇ γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς εὐρέσεως τῶν

τιμίων λειψάνων τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ὁσιομάρτυρος Ἐφραὶμ τοῦ νεοφανοῦς, ἀσκήσαντος καὶ μαρτυρικῶς τελειωθέντος ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου κειμένη ἐν τῷ παρὰ τὴν Ἀττικὴν ὄρει τῶν Ἀμώμων, κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ιε' αἰῶνος. Ἡ δὲ εὕρεσις τούτων ἐγένετο τῇ γ' Ἰανουαρίου τοῦ σωτηρίου ἔτους 1950.

Στίχ. Ὡς ἄνθη ἐφάνησαν Ἐφραὶμ παμμάκαρ

Ἐκ γῆς τὰ σὰ λείψανα τῇ δὲ Μονῇ σου.

Τριτάτῃ γῆθεν Ἐφραὶμ φαάνθησαν ὀστέα σεπτά.

Οὗτος ὁ μακάριος ἠγωνίσαστο κατὰ τὸν ιε' αἰῶνα, ἀρνησάμενος κόσμον ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, καὶ γενόμενος μοναχὸς ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ Ἁγίας Παρασκευῆς, τῇ εὕρισκομένη ἐν τῷ παρὰ τὴν Ἀττικὴν ὄρει τῷ λεγομένῳ τῶν Ἀμώμων. Ἐν ταύτῃ διανύων τὸν ὄσιον βίον ὁ θεῖος Ἐφραὶμ, ἐγένετο ἐν ἔτει αὐκστ' (1426) Μαΐου ε' ἐπιδρομὴ καὶ ἔφοδος ἐκεῖσε ἀσεβῶν Ἀγαρηνῶν, ὑφ' ὧν ὑπέστη βίαιον καὶ μαρτυρικὸν θάνατον, μαρτυρικοῦ ἀξιωθεὶς στεφάνου. Ἐρημώσεως δὲ ἐπελθούσης, ἠγνοήθησαν πάντα, ταφέντα τῷ τάφῳ τῆς λήθης, καὶ καλυφθέντα τῷ λίθῳ τῆς σιωπῆς, ἐπὶ πολλῶν ἐτῶν περιόδους. Συγκροτηθείσης δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν καὶ αὖθις τῆς Μονῆς ὑπὸ εὐλαβῶν μοναστριῶν, ἡ τούτων ἠγουμένη, ἥς ἡ κλησις Μακαρία, θεῖω κινηθεῖσα νεύματι, ἠβουλήθη ποιῆσαι ἐκσκαφὴν ἐντινι τῆς Μονῆς μέρει, ἔνθα ὠρῶντο ἐρείπια ἀρχαίας κέλλης. Καὶ τούτου γενομένου, εὐρέθησαν ὀστέα ὀσίου ἀνδρὸς ταφέντος, ἢ μᾶλλον ριφθέντος καὶ καλυφθέντος ἐκεῖσε ἀτάκτως· ἐκ νότου γὰρ πρὸς βορρᾶν ἦν κείμενος ὁ νεκρὸς, ἡ δὲ κεφαλὴ ἦν πολὺ ὑψηλότε-

ρον τοῦ ὄλου σώματος, ἐπὶ τοῦ ἐκεῖ βράχου στηριζομένη, ὅπερ μαρτυρεῖ τὸ μαρτυρικὸν τοῦ ὀσίου τέλος. Ταῦτα ἀπέπνεον θεῖαν εὐωδίαν· καὶ εὐλαβῶς περισυλλεγένητα, ἐτέθησαν κατ' ἀρχὰς ἐκεῖ που, ἀγνοούσης τῆς ἠγουμένης τίς ὁ εὐρεθεὶς παρ' ἐλπίδα ὄσιος καὶ ἅγιος νεκρὸς.

Ἐν μιᾷ οὖν τῶν ἡμερῶν ἐφάνη αὐτῇ ὀσιός τις, ὀφθαλμοφανῶς ἐν ἐγρηγόρει, τελούση καὶ ψαλλούση τὴν ἐσπερινὴν ἀκολουθίαν, ὃς καὶ εἶπεν αὐτῇ, ὅτι τὰ εὐρεθέντα λείψανα ἀνήκουν αὐτῷ· καλεῖται Ἐφραὶμ· διετέλεσε μοναχὸς τῆς αὐτῆς Μονῆς· ἐμόνασεν ἄγων τὸ δέκατον τέταρτον ἔτος τῆς ἡλικίας· καὶ ὅτι ἀνημέρων Ἀγαρηνῶν ἐπιδραμόντων τῇ Μονῇ ἐν ἔτει αὐκστ' (1426) Μαΐου ε', ὑπέστη μαρτυρικὸν θάνατον. Τότε ἐμάθομεν ὅτι ταῦτα ἐγένοντο κατὰ τὸν ΙΕ' αἰῶνα, ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου στόματος τοῦ ἐπιφανέντος Μεγαλομάρτυρος Ἐφραὶμ. Ἐκτοτε ὁ Ὁσιος πατήρ καὶ μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Ἐφραὶμ ἐνεφανίσθη πλείστοις κατ' ὄναρ καὶ ὕπαρ, καὶ θαύματα ἐνήργησε καὶ ἐνεργεῖ· παραλύτους γὰρ συνέσφιγξε, καὶ ἄλλας δεινὰς ἀσθενείας ἰάσατο, τῶν ἐπικαλουμένων τὸ ἅγιον αὐτοῦ ὄνομα μετὰ θερμῆς πίστεως, καὶ προσελθόντων καὶ προσερχομένων τοῖς θεῖοις αὐτοῦ λειψάνοις, ἐν τῇ Ἱερᾷ αὐτοῦ Μονῇ, καταστάσι, τῇ τοῦ Παρακλήτου ἐπιφοιτήσει, κοινὸν καὶ ἄμισθον ἰατρεῖον ψυχῶν καὶ σωμάτων.

Ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ

τὸν Κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. (Δίς).

Συντριβέντα με, τοῖς πταίσμασι καὶ κείμενον, ἐν σκότει Κύριε, τῆς παραβάσεως, οἰκτείρας ἠλέησας, δι' ἀγαθότητα, καὶ ἐν ὕδασι, τοῦ Ἰορδάνου Δέσποτα, παραγίνη βαπτισθῆναι. (Δίς).

Τί τὸ ξένον, τοῦτο θέαμα ἐβόησαν, Ἀγγέλων τάγματα· ὁ λίμνας καὶ ποταμούς, ποιήσας προστάγματι, τὰ Ἰορδάνεια, ρεῖθρα ἔρχεται, περιβαλέσθαι· τούτοις γάρ, τὸν Ἀδὰμ ἀνακαινίζει.

Ὑψος ἄφατον, καὶ βάθος μὴ μετρούμενον, ὑπάρχει Δέσποτα, οἰκονομία ἢ σῆ, πᾶσαν ὑπερβαίνουσα, νοὸς καταλήψιν· πῶς δι' ὕδατος, καὶ Παναγίου Πνεύματος, τοὺς βροτοὺς ἀναχωνεύεις;

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Μετ' ἐκπλήξεως, ἰδοῦσά σε μακάριε, ὅλη τεθάμβηται, τῇ ἐμφανείᾳ τῇ σῆ, ἢ πρώην τὰ θεῖα σου, δέδωκας λείψανα, καὶ τὸ θεῖον σου, μαθοῦσα Πάτερ ὄνομα, ὕμνον ἤσε τῷ Κυρίῳ.

Νέον στήριγμα, τῇ Ἐκκλησίᾳ πέφηνας, Ἐφραὶμ τρισόλβιε, ἀναφανείς θαυμαστῶς, εἰ καὶ πάλαι ἤθλησας, γνώμη θεόφρονι· καὶ τοῖς θαύμασι, τῶν ἱερῶν λειψάνων σου, χαρμονῆς θείας πληροῦται.

Ἐκ τῆς πόλεως, τῶν Ἀθηναίων σπεύδουσι, Πάτερ τῇ Μάνδρα σου, καὶ Πειραιῶς εὐλαβῶς, ζητοῦντες βοήθειαν, ἐκ τῆς σῆς χάριτος, καὶ προσπίπτοντες, τοῖς ἱεροῖς λειψάνοις σου, τῶν παθῶν ἀπολυτροῦνται.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὑπένηγκε, τὴν τῶν βαρβάρων ἔφοδον. Ἐφραὶμ ὁ Ὅσιος, ἐν τῇ σεπτῇ σου Μονῇ, Μαρτύρων ἰσότιμος, Ἀγνή γεγένηται, ἀνακράζων σοι· χαῖρε Παρθένε Ἀχραντε, τῶν ἀνθρώπων σωτηρία.

Καταβασία.

Νέους εὐσεβεῖς, καμίνω πυρὸς προσομιλίσαντας, διασυρίζον πνεῦμα δρόσου, ἀβλαβεῖς διεφύλαξε, καὶ θεῖου Ἀγγέλου συγκατάβασις· ὅθεν ἐν φλογὶ δροσιζόμενοι, εὐχαρίστως ἀνέμελλον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνω, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. (Δίς).

Φωνὴ τοῦ Γεννήτορος ἐξ ὕψους, Υἱὸν μαρτυρήσει ὁμοούσιον, βαίνοντα ἐν ὕδασι, καὶ τὴν εὐλογίαν σου, τούτοις προσεπιπέμποντα Εὐλογημένε Χριστέ, καὶ Πνεῦμά σε τὸ Ἅγιον πᾶσιν, ἐπανακηρύξει, Θεὸν σεσαρκωμένον.

Χόρευε ἢ κτίσις αἰσθομένη, Θεοῦ τὴν ἁγίαν ἐπιφάνειαν· Ἄγγελοι ὑμνήσατε· θάλασσα εὐφράνθητι· λίμναι πηγαὶ σκιρτήσατε, καὶ ποταμοὶ μυστικῶς, κροτήσατε ἐν ὕμνοις· ἐπέστη, ὁ ταῖς εὐλογίαις, ὑμᾶς Χριστὸς λαμπρύνων.

Ψάλλωμεν Κυρίῳ ἐν αἰνέσει, τῷ ἐπιφανέντι ἐν τοῖς ὕδασι, καὶ τὴν συντριβὴν ἡμῶν, τούτοις ἀνα-

πλάσαντι, καὶ κεφαλὰς συντρίψαντι, τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν, καὶ κράζωμεν· Ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἦ θαῦμα θαυμάτων πῶς ὁ πάσης, ἐπέκεινα κτίσεως Θεὸς ἡμῶν, κτίζεται καὶ πλάττεται, ἐκ τῆς Θεομήτορος, καὶ καινουργεῖ θελήματι καὶ ἀναπλάττει ἡμᾶς, δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος πλάσιν, θαυμασιωτάτην, ὁ μόνος εὐεργέτης.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Γέγονεν ἡ εὐρεσις παμμακάκαρ, λειψάνων σου τῶν ἁγίων Ἐφραὶμ Ἁγίε, ἑορτῆς ὑπόθεσις, καὶ θαυμάτων πρόξενος, ἁγιασμὸν παρέχουσα καὶ παθῶν ἴασιν, τοῖς πίστει προσιοῦσι προθύμως, τῇ σεπτῇ Μονῇ σου, καὶ σὲ ὑμνολογοῦσι.

Ἔχει ἡ Μονὴ σου ἡ Ἁγία, προστάτην καὶ ἀρωγόν σε ἐτοιμότατον, καὶ καυχᾶται Ἁγίε, καὶ καθαγιάζεται, τοῖς ἱεροῖς λειψάνοις σου πίστει προσπίπτουσα· ἡ δίδου ἔσαι οὐρανόθεν, τῆς σῆς εὐλογίας, τὰς σωτηρίους δόσεις.

Ρῶσιν καὶ τελείαν θεραπείαν, ὁ πρόην Πάτερ παράλυτος εὐράμενος, προσελθὼν ἐκ πίστεως, τῇ σεπτῇ σου χάριτι, διαπρυσίῳ στόματι πᾶσιν ἐκήρυττε, τὴν σὴν θαυματουργίαν θεόφρον, δι' ἧς μετεστράφη, Κυρίῳ ὀλοψύχως.

Θεοτοκίον.

Ἄτρεπτος διέμεινεν ἐν πᾶσι, τῇ σῇ ἀντιλήψει δυναμούμενος, Ἐφραὶμ ὁ μακάριος, ἐχθρῶν ἰταμότητι, ὑμνολογῶν σε Δέσποτα, καὶ πίστει κράζει σοι·

λαμπὰς χαῖρε φωτὸς τοῦ ἀδύτου, χαῖρε Παναγία, ὑπερδεδοξασμένη.

Καταβασία.

Μυστήριον παράδοξον, ἡ Βαβυλῶνος ἔδειξε κάμινος, πηγάσασα δρόσον· ὅτι ρεῖθροις ἔμελλεν, ἄλλον πῦρ εἰσδέχασθαι ὁ Ἰορδάνης, καὶ στέγειν σαρκὶ βαπτιζόμενον τὸν κτίστην· ὃν εὐλογοῦσι λαοί, καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἄπας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι λαμπροδουχούμενος· πανηγυριζέτω δέ, ἄλλων Νόων φύσις γεραίρουσα, τὰ ἱερὰ θαυμάσια τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἄγνη Ἀειπάρθενε. (Δίς).

Ἴδε ὁ ἄμνος, ὁ αἴρων τὰ πταίσματα τῆς ἀνθρωπότητος, ἦλθεν ἐπεδήμησε· καὶ πρὸς τὸν δοῦλον αἰτῶν τὸ βάπτισμα, δουλοπρεπῶς ἐφίσταται, ἐλευθερῶσαι ζητῶν, δουλωθέντας, ἡμᾶς τῷ ἀλάστορι, καὶ τὸ κάλλος τὸ πρὶν ἀπολέσαντας.

ᾠφθη ἐμφανῶς, Θεὸς σωματούμενος δι' ἀγαθότητα· καὶ τὰ Ἰορδάνεια, περιβαλέσθαι ἔρχεται νάματα, ὁ περιβάλλων νέφει τὸν οὐρανὸν ἀληθῶς· τούτου πάντες, νῦν προεορτάσωμεν, τὴν σεπτὴν ἐν χαρᾷ ἐπιφάνειαν.

Σκίρτησον χαρᾷ, καὶ προετοιμάσθητι καθυποδέξασθαι, ὕδωρ τὸ ἀλλόμενον, ᾧ Ἰορδάνη εἰς αἰωνίαν ζωὴν· οἱ ποταμοὶ χορεύσατε βλέποντες νῦν τῆς τρυφῆς, τὸν χειμάρρουν, ρεῖθροις ἐπιβαίνοντα, καὶ κακίας τὴν χύσιν ξηραίνοντα.

Θεοτοκίον

Φρίττει Χερουβίμ, καὶ πᾶσα οὐράνιος φύσις Πανάμωμε, τὸν ὑπὲρ κατάληψιν, σεπτὸν σου τόκον ὁμοιωθέντα ἡμῖν, δι' εὐσπλαχνίαν ἄφατον καὶ βαπτισθέντα σαρκί· οὐ τὴν θεϊαν, πάντες ἐπιφάνειαν, ἐορτάζομεν νῦν ἀγαλλόμενοι.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Στήριγμα γενοῦ, καὶ τεῖχος ἀκράδαντον καὶ πύργος ἄσειστος, τῇ Μονῇ σου Ἁγίε, τῇ κατεχούσῃ ὡς ὄλβον ἄσυλον, τὰ ἱερά σου λείψανα καὶ χαριτόβρυτα, καὶ εἰς πᾶσαν, Πάτερ τὴν περίοικον, ἀεὶ δίδου τὰ θεῖα δωρήματα.

Ἰασαι ἡμῶν, ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος τὰς νόσους Ἁγίε, οἷα συμπαθέστατος, καὶ φῶς παράσχου ἡμῖν οὐράνιον, καὶ τάχος ἀποδίωξον ἐξ ἡμῶν Ἁγίε, τοῦ Βελιάρ, ἅπαντα τὰ σκάνδαλα, ἐν εἰρήνῃ φυλάττων τὴν ποιμνὴν σου.

Μύρου νοητοῦ, ἀλάβαστρον γέγονας, Πάτερ τῷ βίῳ σου· ὅθεν καὶ τὰ λείψανα, τὰ ἱερά σου ὑπὲρ ἀρώματα, ἡμᾶς εὐωδιάζουσιν ὁσμῇ τῇ κρείττονι, δυσωδίαν, παθῶν ἀπελαύνοντα, θεοφόρε Ἐφραὶμ τῇ σῇ χάριτι.

Ὁμβρησον ἡμῖν, Χριστὲ Πολυέλεε χάριν καὶ ἔλεος, θεΐαις παρακλήσεσιν, Ἐφραὶμ τοῦ Ἱερομάρτυρος οὗ ταῖς πρεσβείαις εὐσπλαχνε Κύριε τὴν τῇ γὰρ τούτου, προστασία γάνυται, ἢ παροῦσα Μονὴ καὶ διέπεται.

Θεοτοκίον.

Ἕμνοις καὶ ᾠδαῖς, δοξάζων τὴν δόξαν σου Ἐ-

φραὶμ ὁ Ὅσιος, χαῖρε σοὶ ἐκραύγαζεν, Εὐλογημένη Θεοχαρίτωτε· χαῖρε σκέπη καὶ καύχημα ταύτης τῆς Μάνδρας σου· ἦν ἀπαύστως, Θεοτόκε φύλαττε, ἐκ δεινῶν πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων.

Καταβασία.

Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν· ἱλιγγιᾶ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος, ὕμνεῖν σε Θεοτόκε· ὁμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου, καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας, τὸν ἐνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προστάτις, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τῆς ἱερᾶς εὐρέσεως, τῶν ἱερῶν λειψάνων σου, ἀνάμνησιν ἐκτελοῦντες, πανηγυρίζομεν πόθῳ, Ἐφραὶμ ἀνευφημοῦντές σε, ὡς Ὅσιον καὶ Μάρτυρα, καὶ ἰατῆρα τάχιστον, τῶν εὐλαβῶς προσιόντων, τῇ ἀντιλήψει σου Κύριε.

Προεόρτιον, ὅμοιον.

Τὰ θεῖα προεόρτια, ἐν εὐφροσύνῃ ἄγοντες, τῆς θεΐας ἐπιφανείας, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, πὼς ὑπὸ δούλου ὁ Κτίστης δέχεται βάπτισμα θεῖον.

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἰστῶμεν στίχους δ', καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς **Προσόμοια.**

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῇ φανερώσει τῶν θεῶν Ἐφραὶμ λειψάνων σου, παντὶ γνωστὸς τῷ κόσμῳ, θαυμαστῶς ἀνεδείχθης, ὁ πάλαι κεκρυμμένος λήθης βυθῷ, καὶ εὐφραίνεις

τοὺς ἅπαντας, τοῖς θαύμασί σου οἷς χάριτι ἐνεργεῖς, εἰς Χριστοῦ δόξαν καὶ αἴνεσιν.

Δεδοξασμένος θεόφρον Ἁγίῳ Πνεύματι, οἷς θέλεις ἐπιφαίνῃ, τοῖς ἐγγύς καὶ τοῖς πόρρω, Ἐφραὶμ θαυματοφόρε καὶ χορηγεῖς, τοῖς αἰτοῦσι τὰ πρόσφορα, καὶ θεραπεύεις νοσήματα χαλεπά, τῇ προσπτύξει τῶν λειψάνων σου.

Ἐπιδραμόντων βαρβάρων ποτὲ τῇ Μάνδρα σου, μαρτυρικῶ θανάτῳ, πρὸς Χριστὸν μετετέθης· τανῦν δὲ μετὰ χρόνιον ὑπὸ γῆν, τοῦ σοῦ σκήνους κατάκρυψιν, τοῦτο ἀνέδειξας Πάτερ νεύσει Θεοῦ, οἷα δώρημα οὐράνιον.

Μεγαλομάρτυς Κυρίου μακάριε, ρύου ἐκ πάσης βλάβης, τὴν παροῦσαν Μονὴν σου, καὶ πλήρου τὰ αἰτήματα συμπαθῶς, τῶν αἰτούντων τὴν χάριν σου, καὶ προσκυνούντων λειψάνων σου τὴν σορόν, ὡς θησαύρισμα τῆς χάριτος.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Ὡς ἥλιος νεοφανής, τῇ σεπτῇ Ἐκκλησίᾳ ἀνέτειλας, Ὁσιομάρτυς Ἐφραὶμ μακάριε· τῇ γὰρ εὐρέσει τῶν σεπτῶν λειψάνων σου, χαρᾶς πολλῆς ἡμᾶς ἔπλησας, καὶ πάντα τὰ σὰ γνωστὰ γεγονόνασιν, ἀποκρυβέντα πάλαι, ἐτῶν πολλῶν ἐλίξεσι· νῦν δὲ φανέντα ἡμῖν, ἐκ τῶν ἀδύτων τῆς γῆς, μαρμαρυγὰς ἰαμάτων ἐπαφιάσι, καὶ σκότος παθῶν λύουσι, καὶ ρῶσιν καὶ ὑγίαν χορηγοῦσι τοῖς πιστοῖς. Ἄλλ' ὡς τῆς ἄνω δόξης κοινωνός, σὺν Ὁσίοις καὶ Μάρτυσι πρέσβευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός. Προεόρτιον.

Ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, μολεῖ πρὸς τὸ Βάπτισμα, καθᾶραι θέλων ἡμᾶς, ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, τῇ αὐτοῦ ἐπιφανείᾳ, ὡς ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τὰ τυπικά, οἱ Μακαρισμοί, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος τοῦ Ἁγίου ἢ γ' καὶ στ' ᾠδῆ.

Ἄποστολος

Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ὅσοι Πνεύματι Θεοῦ ἄγονται, οὗτοι εἰσιν υἱοὶ Θεοῦ. Οὐ γὰρ ἐλάβετε Πνεῦμα δουλείας, ἀλλ' ἐλάβετε Πνεῦμα υἰοθεσίας, ἐν ᾧ κρίζομεν· Ἀββᾶ ὁ πατήρ. Αὐτὸ τὸ Πνεῦμα συμμαρτυρεῖ τῷ πνεύματι ἡμῶν ὅτι ἐσμὲν τέκνα Θεοῦ. Εἰ δὲ τέκνα, καὶ κληρονόμοι, κληρονόμοι μὲν Θεοῦ, συγκληρονόμοι δὲ Χριστοῦ, εἶπερ συμπάσχομεν ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν. Λογίζομαι γὰρ ὅτι οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι εἰς ἡμᾶς. Ἡ γὰρ ἀποκαρδοκία τῆς κτίσεως τὴν ἀποκάλυψιν τῶν υἰῶν τοῦ Θεοῦ ἀπεκδέχεται. Τῇ γὰρ ματαιότητι ἢ κτίσις ὑπετάγη, οὐχ ἐκούσα, ἀλλὰ διὰ τὸν ὑποτάξαντα, ἐπ' ἐλπίδι ὅτι καὶ αὐτὴ ἢ κτίσις ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Πάντα ὅσα ἂν θέλητε ἵνα ποιῶ-
σιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς·
οὗτος γάρ ἐστιν ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται. Εἰσέλθετε
διὰ τῆς στενῆς πύλης· ὅτι πλατεῖα ἡ πύλη, καὶ εὐρύ-
χωρος ἡ ὁδός, ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ἀπώλειαν, καὶ
πολλοὶ εἰσιν οἱ εἰσερχόμενοι δι' αὐτῆς. Ὅτι στενὴ ἡ
πύλη, καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδός, ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν
ζωὴν, καὶ ὀλίγοι εἰσιν οἱ εὐρίσκοντες αὐτήν. Προσέ-
χετε δὲ ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν, οἵτινες ἔρχονται
πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασι προβάτων, ἔσωθεν δέ εἰσι λύ-
κοι ἄρπαγες. Ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε
αὐτούς· μήτι συλλέγουσιν ἀπὸ ἀκανθῶν σταφυλήν, ἢ
ἀπὸ τριβόλων σῦκα; Οὕτω πᾶν δένδρον ἀγαθὸν καρ-
ποὺς καλοὺς ποιεῖ· τὸ δὲ σαπρὸν δένδρον καρποὺς
πονηροὺς ποιεῖ. Οὐ δύναται δένδρον ἀγαθὸν καρ-
ποὺς πονηροὺς ποιεῖν, οὐδὲ δένδρον σαπρὸν καρ-
ποὺς καλοὺς ποιεῖν. Πᾶν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν
καλὸν ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. Ἄρα γε ἀ-
πὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς. Οὐ πᾶς
ὁ λέγων μοι, Κύριε, Κύριε, εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασι-
λείαν τῶν οὐρανῶν· ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ Πα-
τρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον, ἔσται δίκαιος· ἀλ-
ληλούϊα.

Μεγαλυνάρια.

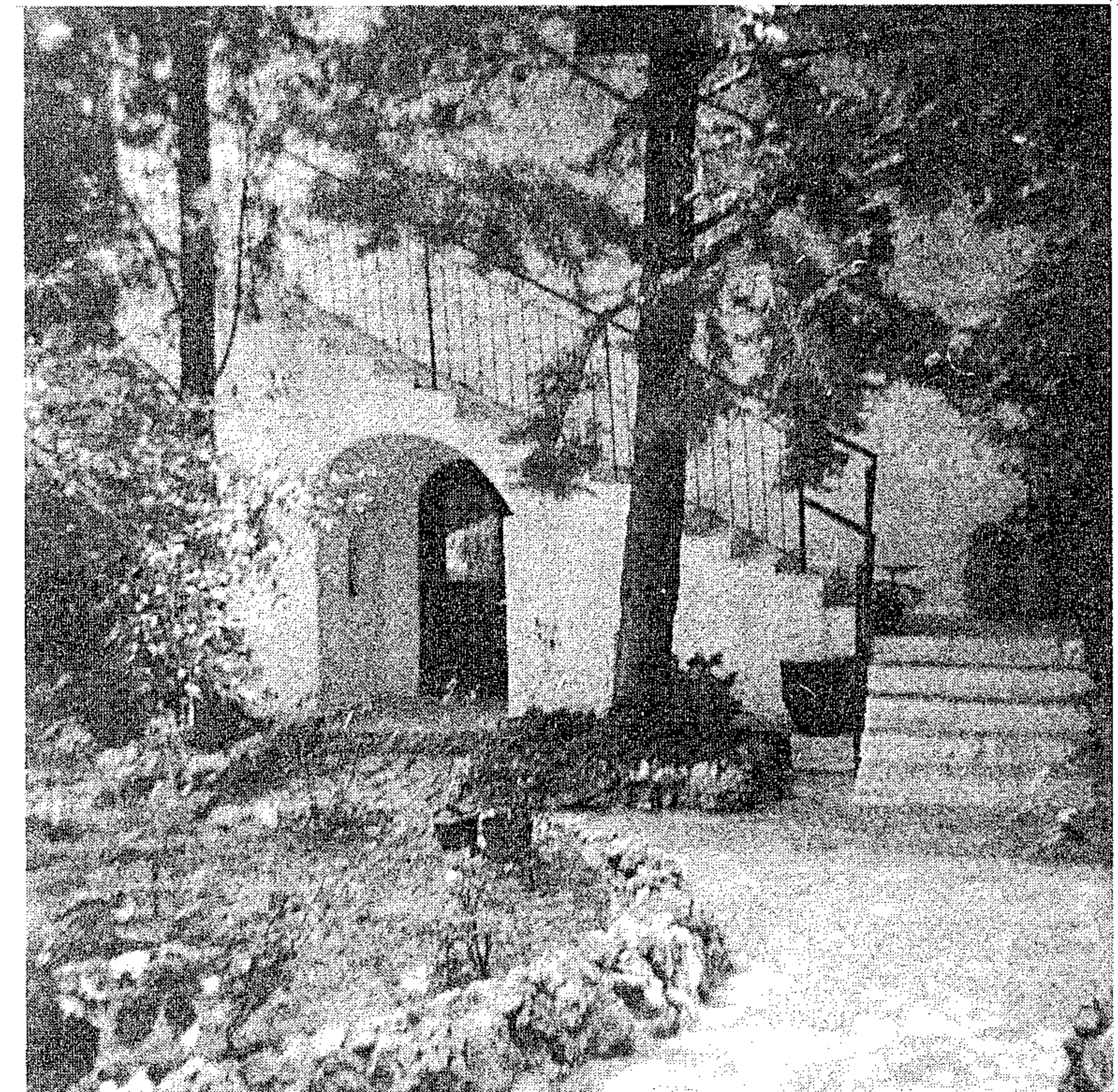
Χαίρει ἡ Μονή σου ἡ εὐαγής, ἐπὶ τῇ εὐρέσει, τῶν
λειψάνων σου τῶν σεπτῶν, καὶ πιστῶς βοᾷ σοι, Ἐ-
φραῖμ Ὁσιομάρτυς· χαῖρε τῆς Ἐκκλησίας ἀστὴρ
νεόφωτος.

ᾠφθησαν ὡς κρίνα ἑαρινά, ὁσμὴν ἰαμάτων,
διαπνέοντα τοῖς πιστοῖς, Ἐφραῖμ θεομάκαρ, τὰ θεῖα
λείψανά σου· διὸ ἐν τῇ εὐρέσει τούτων ὑμνοῦμεν σε.

Δίστιχον,

*Ἐφραῖμ Πάτερ εὐφρανὸν χαρᾶ ἀγία
Γεράσιμον πλέξαντα τάδε σοι μέλη.*

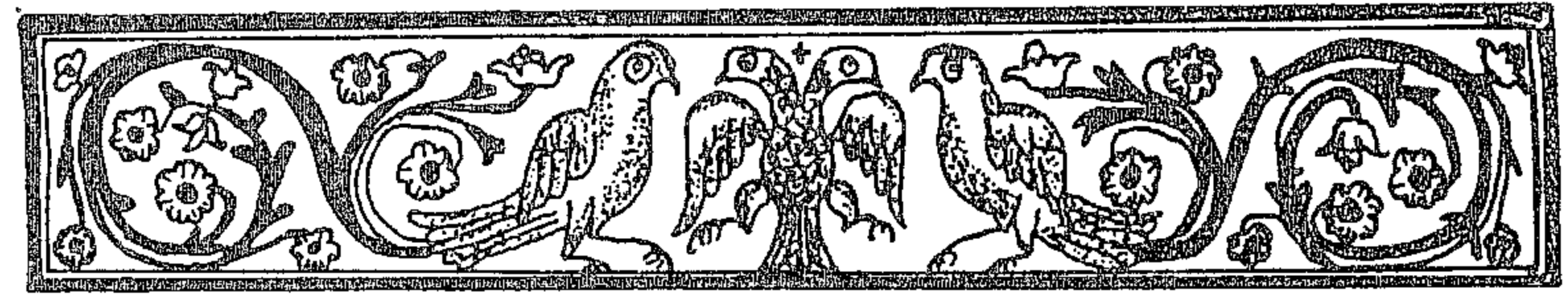
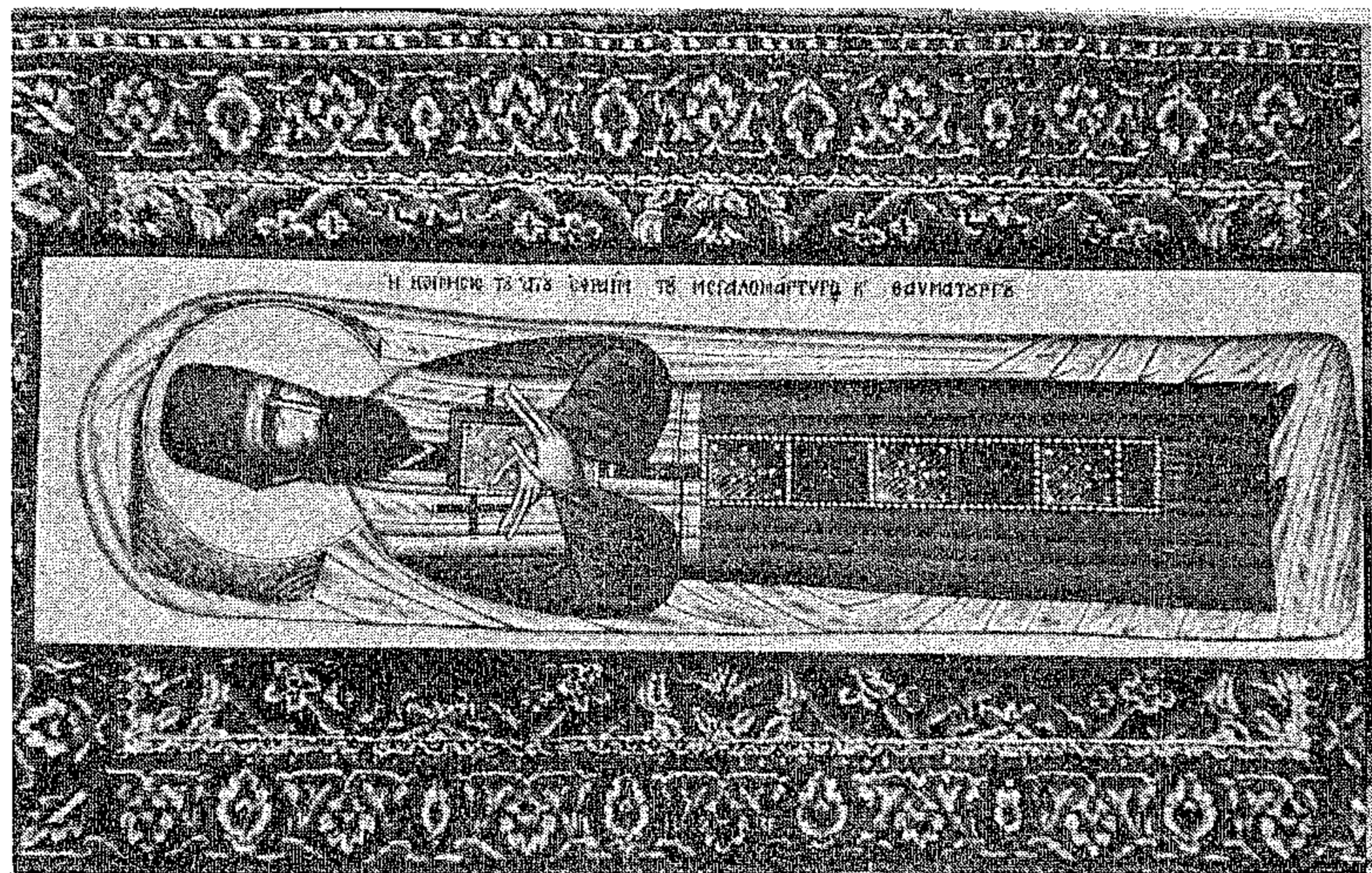
Γ.Μ.Μ.

Ἡ ἐξοδος ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἱ. Μονῆς.

Ἡ ἱερά Μονή τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου κατὰ τὸ 1957. Διακρίνονται τὰ ἐρειπωμένα κελλιά τελευταῖοι μάρτυρες τῆς μεγαλοπρεποῦς Βυζαντινῆς Μονῆς μὲ τοὺς Ὁσιομάρτυρας Πατέρας τῆς.

ΜΑ·Ι·ΟΥ Ε'.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ὁσιο-Μεγαλομάρτυρος Ἐφραίμ τοῦ νεοφανοῦς καὶ θαυματουργοῦ, τοῦ διαλάμπαντος ἀσκητικῶς καὶ ἀθλητικῶς ἐν τῷ παρὰ τὴν Ἀττικὴν ὄρει τῶν Ἀμώμων, ἐγγὺς τῆς Νέας Μάκρης.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Ἰστώμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Δεῦτε Ἀττικῶν πᾶσα πληθὺς, ὄρει τῶν Ἀμώμων ἐν πίστει, θερμῇ προσέλθωμεν, μνήμην τὴν πανίερρον, τοῦ θεοφόρου Ἐφραίμ, ὁμοφώνως γεραίροντες· οὗτος γὰρ ἐνταῦθα, βίον τὸν ἐνάρετον, πολιτευσάμενος, ἤνυσσε Μαρτύρων ἀγῶνας, καὶ διπλῶν στεφάνων ἀξίως, παρὰ τοῦ Σωτῆρος κατηξίωται.

Ὅτε ἀπηνήσω σεαυτόν, ἔρωτι πρωθεὶς τῷ ἁγίῳ, ἀπὸ νεότητός, τότε ἤρας Ὁσιε τὸν τοῦ Σωτῆρος Σταυρόν, καὶ αὐτῷ ἠκολούθησας, προθύμῳ καρδία, πόνοις τῆς ἀσκήσεως, ἀποκαθάρας τὸν νοῦν. Ὅθεν τὴν βαρβάρων μανίαν, ἤνεγκας Ἐφραίμ στερροψύχως, καὶ Μαρτύρων στέφει κεκαλλώπισαι.

Ἔφθης ὡς ἀστὴρ νεοφανής, ἄρτι ἐκφανθεὶς εὐδοκία, Πάτερ τῆ κρείττονι, διὰ τῆς εὐρέσεως, τῶν σῶν ἀγίων ὀστών, καὶ θαυμάτων ταῖς λάμπουσιν, ἡμᾶς καταυγάζεις, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι, Ἐφραὶμ μακάριε· νόσους γὰρ ἰᾶσαι ποικίλας, καὶ ὀξέως πάντας προφθάνεις, τοὺς ἀπὸ ψυχῆς πιστῶς φωνοῦντάς σε.

Ἄσκησις τῶν Ἀμώμων ἀληθῶς, τοῖς ἀσκητικοῖς σου ἰδρῶσιν, ἠρδεύθη Ὅσιε, καὶ τοῖς τῶν αἱμάτων σου ρεῖθροις ἡγίασται· ἐν αὐτῷ γὰρ διήνυσας, στερρῶς τοὺς ἀγῶνας, καὶ ἐχθρῶν κατέβαλες, πᾶσαν τὴν δύναμιν. Ὅθεν τὴν ἁγίαν Μονὴν σου, τὴν ἐν σοὶ ἀεὶ καυχωμένην, φύλαττε Ἐφραὶμ ἐκ πάσης θλίψεως.

Δόξα. Ἦχος β'.

Ἀσκητικοῖς περιρρέομενος ἰδρῶσι, τὸ σὸν αἷμα προθύμως ἔχεας, ὑπὲρ τῆς δόξης Κυρίου, Ἐφραὶμ θεοδόξαστε· τῆ γὰρ πέτρα τῆς πίστεως, ἐρηρυσμένος ἀκλινῶς, ἀκατάσειστος ἔμεινας, ταῖς τῶν ἐχθρῶν μηχαναῖς· καὶ ποικιλοτρόπως αἰκισθεὶς, τὸν δρόμον τῆς ἀθλήσεως, νομίμως τετέλεκας. Ἄλλ' ὦ Μεγαλομάρτυς μακάριε, δέχου ἡμῶν τὰς ᾠδὰς, καὶ πλήρου τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Νέος ἐν Ἀσκηταῖς, καὶ Μάρτυσιν ἐδείχθης, Ἐφραὶμ Ἱερομάρτυς, καὶ ἐνεργεῖς θαυμάτων, δυνάμεις τοῖς τιμῶσί σε.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ.

Ἦνεγκας καρτερῶς, βαρβάρων τὴν μανίαν, Ἐφραὶμ Ὅσιομάρτυς, καὶ ρεῖθροις τῶν αἱμάτων, τὴν σὴν στολὴν ἐφοίνιξας.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Ἄγνωστος πρὶν τελῶν, ἤδη ἡμῖν ἐγνώσθης, Ἐφραὶμ καὶ τῶν λειψάνων, τὴν εὐαγγῆ σορόν σου, ὡς πλοῦτον ἡμῖν δέδωκας.

Δόξα. Τριαδικόν.

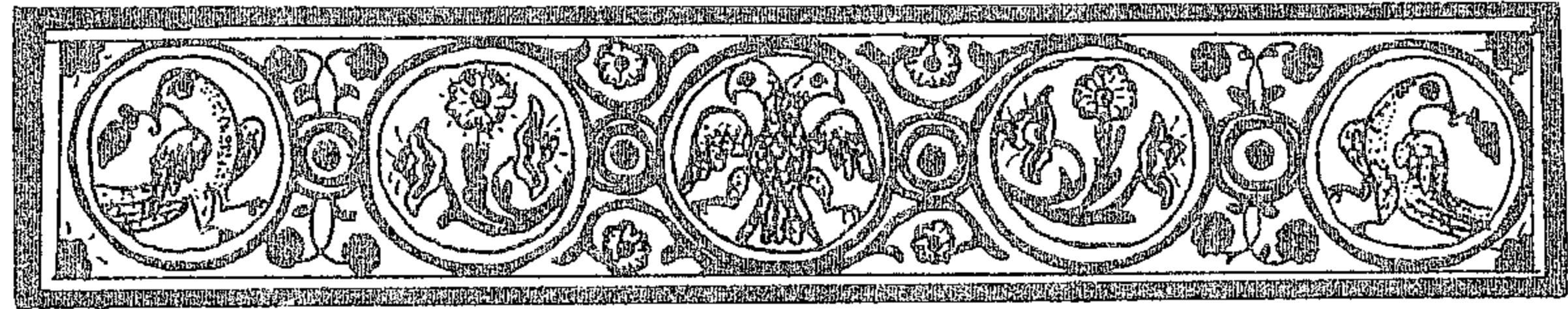
Ἄναρχε παντουργέ, ὁμότιμε Θεότης, Πάτερ Υἱὲ καὶ Πνεῦμα, Ἐφραὶμ ταῖς ἱκεσίαις, ἐλέησον τοὺς δούλους σου.

Καὶ νῦν.

Δόξαν σου τὴν πολλήν, ἐν ὄρει τῶν Ἀμώμων, Ἐφραὶμ ὕμνων ὁ θεῖος, Παρθένε Θεοτόκε, ὑπερφύως ἠγώνισται.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἐσπερινοῦ, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Μετὰ τὸν Προοιμακόν, τὸ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστῶμεν στίχους στ', καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πάτερ Ἐφραὶμ ἀπὸ παιδός, τοῦ Χριστοῦ τοῖς ἰχνεσιν, ἀσκητικῶς ἠκολούθησας, βίον ἰσαγγελον, ἐν ὄρει Ἀμώμων, διανύων Ὅσιε, ἐν ᾧ βαρβαρικὴν ἰταμότητα, στερρῶς ὑπέμεινας, καὶ Μαρτύρων ἰσοστάσιος, ἀνεδείχθης, ἀθλήσας δι' αἵματος.

Πάτερ Ἐφραὶμ πολυειδῶς, αἰκισθεὶς τῷ σώματι, ἔστης ὡς πύργος ἀκλόνητος, ἐν ταῖς στρεβλώσεσι, καὶ χερσὶ Κυρίου, τὴν ψυχὴν παρέδωκας, τελέσας τὸν ἀγῶνα ὡς ἄσαρκος· διὸ τιμῶμέν σε, ὡς Χριστοῦ Μεγαλομάρτυρα, δοξασθέντα, ἐν ἀπίροις θαύμασι.

Πάτερ Ἐφραὶμ ἐπιφανεὶς, ἐξ ἀδύτων ἔπλησας, ἡμᾶς χαρᾶς ὁ πρὶν ἄγνωστος, καὶ τῶν λειψάνων σου, τὴν ἀγίαν θήκην, ἡμᾶς ἀγιάζουσαν, ὡς θεῖον θησαυρὸν ἡμῖν δέδωκας, ἐξ ἧς προέρχεται, ἰαμάτων χάρις ἀφθονος, τοῖς τελοῦσι, τὴν πάνσεπτον μνήμην σου.

Πάτερ Ἐφραὶμ ὡς τοῦ Χριστοῦ, θεράπων θερμότητος, δόξης πολλῆς κατιξίωσαι· ὅθεν καλούμενος,

πανταχοῦ προφθάνεις, καὶ παρέχεις ἅπασιν, τὴν χάριν ἀληθῶς τὴν σωτήριον· καὶ ἐν ὄνειρασι, καὶ καθ' ὕπαρ ὀπτανόμενος, πᾶσι δίδως, ταχεῖαν βοήθειαν.

Πάτερ Ἐφραὶμ χρόνοις πολλοῖς, πρότερον κρυπτόμενος, ὁ φανερῶς τοῦ ἀλάστορος, λύσας τὴν δύναμιν, εὐδοκία θεία, ἡμῖν πεφανέρωσαι, τὴν δόξαν ὑπεμφαίνων τὴν μέλλουσαν, καὶ τὴν λαμπρότητα, ἧς λαμπρῶς ἀξιοθήσονται, οἱ Κυρίῳ, ἀμέμπτως δουλεύσαντες.

Πάτερ Ἐφραὶμ ὄψιν τὴν σὴν, καὶ τὴν ἐπιφάνειαν, τρόποις πολλοῖς ἐν τῇ Μάνδρα σου, δεικνύων Ἄγιε, τοὺς σὲ καθορῶντας, ἐξιστᾶς τῇ δόξῃ σου· ἀλλὰ τοὺς τοῖς ἀγίοις λειψάνοις σου, πιστῶς προστρέχοντας, ρῦσαι πάσης περιστάσεως, νοσημάτων, σβεννύων τὸν καύσωνα.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ἀγγελικὴν ὑπελθὼν πολιτείαν, ἀπὸ νεότητος σοφέ, ἐν ὄρει τῶν Ἀμώμων ἐσκήνωσας, ἀσκητικῶς ἀγωνιζόμενος· τὴν γὰρ κλῆσιν εἰς ἔργον ἄγων, ἄμωμος καὶ ἄμεμπτος, ἐν τοῖς δικαιώμασι Κυρίου ὤφθης, ἀνακαθάρας σεαυτόν, πάσης ὑλικῆς προσπαθείας· καὶ χερσὶ μαιφόνους ἀποκτανθεὶς, ὡς θῦμα εὐπρόσδεκτον, καὶ ὀλοκαύτωμα θεῖον, προσηνέχθης Χριστῷ, ἀθλητικῶς τελέσας τὴν ζωὴν. Ἄλλ' ὡς Ὅσιος ἐν Ἀσκηταῖς, καὶ Μάρτυς ἐν Ὅσίοις, διπλῶν στεφάνων ἔτυχες παρὰ Κυρίου, καὶ θαυμάτων χάριν ἐκομίσω, Μεγαλομάρτυς Ἐφραὶμ· διὸ τοῖς τελοῦσι τὴν μνήμην σου, αἴτησαι ἰλασμόν πταισμάτων, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἐναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. μγ' 9).

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγειρα καὶ ἔσωσα, ὠνειδίσα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. γ' 1).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεός ἐπέειπεν αὐ-

τούς, καὶ εἶδεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσιν, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιοῦτες ἐπ' αὐτὸν συνήσουσιν ἀληθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπῆ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. ε' 15).

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὀσιότητα, ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ρομφαίαν, συνεκπολεμήσει δὲ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονες· πορεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρό-

νους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε, δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ἡμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'.

Δαβιτικὴν ρῆσιν πληρουμένην, ἐν σοὶ καθορῶντες, Ὁσιομάρτυς Ἐφραὶμ, παιδρῶς τιμῶμέν σε· ἐν ὄρει γὰρ Ἀμώμων, τὴν ἀρετὴν ἐργασάμενος, ὡς ἐν ὄρει Κυρίου, ἀθῶος ὠφθῆς ταῖς χερσί, καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ, δικαιοσύνην ἐνδυσάμενος· καὶ ἀπαθείας τὰ ἔθνη, μαρτυρικῶ ἀρδεύσας αἵματι, ἀθλητικὴν καρποφορίαν ἐξήνθησας, καὶ τῶν θαυμάτων τὸν γλυκασμόν, τῇ Ἐκκλησίᾳ βλυστάνεις· δι' ὧν παθῶν πικρία ξηραίνεται, καὶ πρὸς σωτηρίαν εὐοδοῦνται οἱ βοῶντες· Κύριε δόξα σοι.

Ἦχος β'.

Τῶν ἀρετῶν τὴν τρίβον, συντόνως πορευόμενος, τὸ τῆς σαρκὸς ἐνέκρωσας φρόνημα, ἐγκρατείας πόνοις, Ἐφραὶμ παμμακάριστε· τὴν δὲ ψυχὴν κατοικητήριον, καὶ καθαρῶτατον σκηνῶμα, τῆς Παναγίας Τριάδος εἰργάσω, ὡς φωτὸς θεοῦ πλήρης· καὶ τοῦ σκότους τὸν ἄρχοντα, δι' ἀνημέρων βαρβάρων, λυσσωδῶς προσβαλόντα σοι, κραταιῶς ἀπεκρούσω, ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί σε Χριστῷ· καὶ ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ, πολυειδέσι βασάνοις δοκιμασθεὶς, τῷ ξύλῳ τῆς ζωῆς ἀποκατέστης, μαρτυρικῆς εὐκλείας ἀξιούμενος, καὶ πᾶσιν αἰτούμενος, εἰρήνην καὶ θεῖον ἔλεος.

Ἦχος γ'.

Ὁσιότητι ἐμπρέπων, καὶ τῷ Θεῷ ἀμέμπτως ἱεουργῶν, ὡς ἱερεὺς τῆς χάριτος εὐπρόσδεκτος Ὁσιε, ὡς θυσίαν καθάραν, καὶ προσφορὰν τελείαν, τὴν ἐν ἀσκήσει ζωῆν, καὶ τὴν ἐν ἀθλήσει στερρότητα, Χριστῷ προσενήνοχας· βαρβαρικαῖς γὰρ χερσὶ συσχεθεὶς, οὐκ ἐφείσω τῆς προσκαίρου ζωῆς, πρὸς τὴν αἰώνιον ζωὴν κατεπειγόμενος· καὶ μαρτυρικῆ κοσμηθεὶς λαμπρότητι, πρὸς τὸν νυμφῶνα τῆς ἄνω δόξης ἀνέδραμες, Μεγαλομάρτυς Ἐφραὶμ μακάριε· ὅθεν τοῖς τελοῦσι τὴν μνήμην σου, αἶτει ἰλασμόν παρὰ Θεοῦ καὶ μέγα ἔλεος.

Ἦχος δ'.

Τοῖς πάλαι Ὁσίοις ἀμιλληθεὶς καὶ Μάρτυσι, καὶ τῶν ἀγόνων κοινωνήσας αὐτοῖς, τῆς κατ' αὐτοὺς χάριτος μετέσχες, ἐν τῇ ἀφθόνῳ δωρεᾷ, τοῦ Παρακλήτου δοξασθεὶς, Ἐφραὶμ παμμακάριστε, Θεοῦ θεράπων γνήσιε· ὅθεν ἐνεργῶν ἐν τοῖς θαύμασι, πανταχοῦ προφθάνεις καλούμενος· καὶ κατ' ὄναρ καὶ ὑπαρ παραδόξως φαινόμενος, σωστικὴν βοήθειαν παρέχεις, τοῖς ἐν ἀνάγκαις τελοῦσιν. Ἀλλὰ πρέσβευε Ἁγιε, ταύτην τὴν Μοῆν σου ἀπήμαντον τηρεῖσθαι, καὶ τοῖς σὲ τιμῶσι δίδόναι, πταισμάτων συγχώρησιν.

Δόξα. Ἦχος β'.

Τὴν ἐν ἀσκήσει ζωὴν σου, ὁ τῆς δόξης προσηκόμενος Κύριος, ἀθλητικῆς εὐκλείας σε ἠξίωσεν, Ἐφραὶμ Πάτερ Ὁσιε· ἀγγελικῶς γὰρ βιοτεύων, καὶ πρὸς τὸ πρῶτον ἀναγόμενος ἀξίωμα, τῇ τῶν κρειττόνων ἐργασία, ἐπιδρομέων ἰταμωτάτων, οὐκ ἔπτη-

ξας τὴν ρύμην· ἀλλ' ὡς ἄρνιον ἄκακον, δίκην λύκων ὑπ' αὐτῶν σπαραχθεῖς, τῇ κεφαλῇ τῶν ὄλων Χριστῷ, τελεώτερον προσηρμόσθης· καὶ τοῦ πόθου εὐρῶν τὴν πλήρωσιν, μὴ παύση ἰλεούμενος ἡμῖν, τὸν σὲ δοξάσαντα Κύριον.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις Ἱερομάρτυς Ἐφραίμ, ὁ ἐκ νεότητος σ' αὐτὸν ἀναθέμενος, καρδία τελειοτάτη, τῷ παντεπόπτῃ Θεῷ, κοσμικὴν ἀπάτην βδελυξάμενος· ἐντεῦθεν ἰσάγγελον, πολιτείαν ἐζήλωσας, δι' ἐγκρατείας, καὶ συντόνου δεήσεως, ἐνδιαίτημα, ἀπαθείας γενόμενος· ὅθεν Μαρτύρων σκάμματα, ὑπῆλθες ὡς ἄσαρκος, ὑπὸ βαρβάρων ἀνόμων, σφαγιασθεῖς ἀπηνέστατα. Καὶ νῦν ἐκδυσώπει, τοῖς τιμῶσί σε δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Χαίροις Μεγαλομάρτυς Ἐφραίμ, ὁ τῶν Ὁσίων κοινωνὸς καὶ ὁμότροπος, Μαρτύρων ἐν πᾶσιν ἴσος, ὡς τὴν ἀνδρείαν αὐτῶν, καρτερεῖς ἀγῶσιν ἐνδειξάμενος· ἀστήρ ὁ πολύφωτος, ἀρετῶν τῆς ἀσκήσεως, ὁ ἐκ τοῦ ὄρους, τῶν Ἀμώμων τοῖς πέρασι, τῶν ἰάσεων, καὶ θαυμάτων τὰς χάριτας, πᾶσιν ἐκλάμπων Ἁγίε, καὶ λύων σκοτόμαιναν, παθῶν καὶ πάσης ἀνάγκης, τῇ ταχυτάτῃ πρεσβείᾳ σου. Καὶ νῦν ἐκδυσώπει, τοῖς τιμῶσί σε δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Χαίροις Ὁσιομάρτυς Ἐφραίμ, ὁ φερωνύμως ἐπευφράνας ἐν Πνεύματι, εὐρέσει τῇ παρ' ἐλπίδα, τῶν

σῶν λειψάνων σοφέ, ἐξ ὧν ἀναβλύζει χάρις ἄφθονος· ἐντεῦθεν προστρέχουσι, πανταχόθεν τῇ Μάνδρα σου, οἱ ἐν ἀνάγκαις, καὶ ἐν νόσοις καὶ πάθεσι, καὶ τὴν ἴασιν, παραδόξως κομίζονται. Ὅθεν εὐσῆμῳ στόματι, κηρύττουσιν ἐνδοξε, τὴν σὴν θερμὴν προστασίαν, οἱ τῶν καλῶν σου τρυφήσαντες, Χριστὸν ἀνυμνοῦντες, τὸν θαυμάτων ἐνεργείαις, σὲ μεγαλύναντα.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τῷ φωτὶ τῆς χάριτος, καταυγαζόμενος Πάτερ, τῶν ἀρχόντων τοῦ σκότους τὰς ὁρμάς, ἀνδρειοτάτη ψυχῇ ὑπέμεινας, ὥσπερ ἄλλου πάσχοντος· καὶ τῷ Χριστῷ ὀλικῶς ἀτενίζων, σπαραττομένων τῶν μελῶν φονώσαις χερσίν, οὐδόλως ἐφρόντισας, ἀλλ' ἐβόας Κυρίῳ· Δέξαι Σῶτερ τὸ πνεῦμα μου, ὁ δι' ἐμὲ ἐκουσίως παθῶν, καὶ πηγάσας μοι ζωὴν αἰώνιον. Καὶ νῦν Ἐφραίμ μακάριε, ἀδιαλείπτως πρέσβευε, σώζεσθαι τοὺς σὲ μακαρίζοντας.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ τρισάγιον, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Ἐν ὄρει τῶν Ἀμώμων ὥσπερ ἥλιος ἔλαμψας, καὶ μαρτυρικῶς θεοφόρε πρὸς Θεὸν ἐξεδήμησας, βαρβάρων ὑποστάς ἐπιδρομάς, Ἐφραίμ Μεγαλομάρτυς τοῦ Χριστοῦ· διὰ τοῦτο ἀναβλύζεις χάριν αἰεὶ, τοῖς εὐλαβῶς βοῶσί σοι· δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ θαυμαστώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἰάματα.

Καὶ τὸ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Νεόφωτος ἀστήρ, τῇ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, Ἐφραὶμ θαυματουργέ, ἀληθῶς ἀνεδείχθης, ἀκτίσι τῶν θαυμάτων σου, καταυγάζων τὰ πέρατα. Ὅθεν σήμερον, τῆς σῆς ἀθλήσεως μάκαρ, ἐορτάζομεν, τὴν ἐορτὴν τὴν ἁγίαν, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Καὶ τὸ τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἐπιπεσόντων τῇ ἁγίᾳ Μονῇ σου, Ἀγαρηνῶν οἰάπερ λύκων ἀγρίων, σὲ τοῦ Χριστοῦ ἀρνίον τὸ πραότατον, Πάτερ κατεσπάραξαν, πολυτρόποις βασάνοις· ἔνθεν ἀνελήλυθας, πρὸς οὐράνιον μάνδραν, Ὁσιομάρτυς Ἁγίε Ἐφραὶμ, καὶ μαρτυρίου, ἐδέξω, διάδημα.

Καὶ τὸ τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐν τῷ Ὄρει Ἀμώμων ἀναδραμών, πρὸς αἰῶνια ὄρη κατὰ Δαβίδ, τὸν νοῦν σου ἀνύψωσας, διὰ βίου

λαμπρότητος, καὶ μαρτυρίου δρόμον, ἀνδρείως διήνυσας, βαρβαρικῆς μανίας, γενόμενος σφάγιον· ὄθεν διπλοῦν γέρας, ἐκ Θεοῦ ἐκομίσω, καὶ βλύζεις ἰάματα, Ἐφραὶμ Πάτερ τοῖς σπεύδουσι, τοῖς τιμίσι λειψάνοις σου· αὐτὰ γὰρ τῇ σεπτῇ σου Μονῇ, ὡσπερ πλοῦτον θεῖον ἐφανερώσας, τοὺς πιστῶς προσιόντας, ἀεὶ ἀγιάζοντα.

Καὶ τὸ τῆς Ἑορτῆς.

Τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Ἐδαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Ζήτει. τῇ ε'. Δεκεμβρίου, τοῦ Ἀγ. Σάββα.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρὸς μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν Υἱόν, εἰ μὴ ὁ Πατήρ· οὐδὲ τὸν Πατέρα τις ἐπιγινώσκει, εἰμὴ ὁ Υἱός, καὶ ὃ ἐὰν βούληται ὁ Υἱὸς ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶγὸς εἰμι, καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. Ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστός, καὶ τὸ φορτίον μου ἕλαφρόν ἐστιν.

Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ἰδιόμελον. *Ἦχος πλ. β'.*

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, κλῆμα ὑπάρχων, Ἐφραϊμ παναοίδιμε, τοῦ μαρτυρίου τὸν βότρυν τὸν πέπειρον, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐγεώργησας, καλῶς ἀγωνισάμενος. Καὶ νῦν βλυστάνεις ἡμῖν, τὸ μυστικὸν τῆς χάριτος νέκταρ, τῇ θερμῇ ἀντιλήψει σου, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεύς. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Εἶτα οἱ κανόνες, τῆς Ἑορτῆς, ἢ τοῦ Πάσχα, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὐ ἢ ἀκροστιχίς.

«Δίδου ᾧ Πάτερ θεῖαν μοι χάριν. Γερασίου».

Ὡδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἢ τροπαιοῦχος δεξιά.

Δόξης ἀπολαύων θεϊκῆς, καὶ φωτισμοῦ ἀπορρήτου πληρούμενος, λόγον μοι πρυτάνευσον, καὶ φωτισμόν μοι παράσχου πρεσβείαις σου, Ἐφραϊμ θεοφόρε, ὅπως ὑμνήσω τοὺς ἄθλους σου.

Ἰθυνας τὸν νοῦν σου ἐκ παιδός, τοῖς τοῦ Κυρίου προστάγμασιν Ὅσιε, πρὸς ζωὴν τὴν κρείττονα, καὶ μοναστῆς θεοφόρος καὶ ἄμωμος, ἐν Ἀμώμων Ὅρει, κατὰ Δαβὶδ ἐχρημάτισας.

Δύναμιν λαβὼν παρὰ Θεοῦ, βαρβαρικῆς ἰταμότητος ἔφοδον, ἀκλινῶς ὑπέμεινας, τῆς εὐσεβείας προφαίνων τὴν δύναμιν, Ἐφραϊμ θεοφόρε, ἐν τῷ στερβλοῦσθαι τὸ σῶμά σου.

Θεοτοκίον.

Ὅλη καθαρὰ καὶ ἐκλεκτή, τῆς ἀσθενείας ἐκλάμπουσα χάρισιν, ὦφθης Παναμώμητε, καὶ τὸν Θεὸν τῶν ἀπάντων ἐκύησας, ἐπ' εὐεργεσία, τῶν γηγενῶν σωματούμενον.

Ὡδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Ἐψώσας τὸν νοῦν σου πρὸς Θεόν, ταῖς θεαῖς

ἀναβάσει, σαρκὸς τὸ φρόνημα ἀπενέκρωσας, καὶ ἀπαθείας ὦφθης κειμήλιον, πόνοις τῆς ἀσκήσεως, Ἐφραϊμ παμμακάριστε, προγυμνάζων σαυτὸν πρὸς τὴν ἄθλησιν.

Ὡς εἶδες ὡς θῆρες ἀπηνεῖς, κατὰ τῆς θείας Μάνδρας σου, ἐπιπεσόντα στίφη τὰ βάρβαρα, ἔστης ἀκλόνητος καὶ ἀπτόητος, τούτων ἐπιθέσει, καὶ βασάνων ἔφοδον, παρ' αὐτῶν θεοφόρε ὑπέμεινας.

Παντοίων κολάσεων ποινάς, ὑπήνεγκας ὡς ἄσαρκος, καὶ τοῦ Βελίαρ πᾶσαν τὴν δύναμιν, τῇ ἀνενδότῳ Πάτερ ἐνστάσει σου, Ἐφραϊμ ἐξενεύρισας, καὶ Μαρτύρων στέφανον, ἐκ Θεοῦ ἐκομίσω μακάριε.

Θεοτοκίον.

Ἁγίων τὸν Ἁγιον Ἁγνή, ὡς οἶκος ἀγιάσματος, καὶ παρθενίας πάναγνον σκήνωμα, σαρκὸς ἐν εἶδει ἡμῖν γεγέννηκας· ὅθεν καθαγίασον, θερμῶς ἱκετεύω σε, τὴν ρυπῶσαν Παρθένε καρδίαν μου.

Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Βιώσας ὡς ἄγγελος, ἐν ἐγκρατεία πολλῇ, οἰκείοις ἐν αἵμασι, τὴν σὴν ἀγίαν στολήν, ἐφοίνιξας Ὅσιε· ὅθεν ἐν ἀμφοτέροις, ἱερῶς διαλάμπων, δίδου ἡμῖν ὑψώθεν, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, Ἐφραϊμ Μεγαλομάρτυς, ἐν πᾶσι βοήθειαν.

Θεοτοκίον.

Ἀφράστως κυήσασα, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός, φθορᾶς με ἀπάλλαξον, τῶν ἀκαθάρτων παθῶν, σπιλούντων με πάντοτε· ἴδε μου τὴν ὀδύνην, τῆς ψυχῆς

Θεοτόκε, κάθαρον δὲ τὸν νοῦν μου, νοημάτων ἐκτόπων, καὶ δίδου τῇ καρδίᾳ μου, κατάνυξιν δέομαι.

Ὦδὴ δ'. Ὁρος σε τῇ χάριτι.

Τείναντες τὸ σῶμά σου, οἱ βάρβαροι Ὅσιε, κατεδαπάνησαν αὐτό, τοῖς ἀνυποίστοις οἰκισμοῖς, σὺ δὲ πρὸς τὸν Κύριον, ἐνατενίζων καρδίας τοῖς ὄμμασι, ἀγαλλομένη ψυχῇ πάντα ἤνεγκας.

Ἐχαιρες τυπτόμενος, καὶ συντριβόμενος Ἄγιε, ὑπὲρ ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, ὑπ' ἄλλοφύλων δυσμενῶν, καὶ πάντα συνέτριψας, τὰ τοῦ ἀλάστορος κέντρα τοῖς πόνοις σου, Ὅσιομάρτυς Ἐφραὶμ ἱερώτατε.

Ρήσεων ὡς ἤκουσε, τῶν θείων χειλέων σου, ἣ ἐπεφάνης μυστικῶς, ὁράσει Πάτερ ἱερά, τὸν τρόπον τοῦ βίου σου, καὶ τὴν σὴν κλῆσιν Ἐφραὶμ καὶ τὴν ἄθλησιν, τοῖς ἐν τῷ κόσμῳ λαμπρᾶς ἐφάνερωσε.

Θεοτοκίον.

Θρόνος ἀνεδείχθης, τοῦ Θεοῦ ὑψηλότατος, κατέχουσα ἐν ταῖς χερσί, ὃν περ προήγαγες σαρκί· διὸ κἀμὲ ὕψωσον, ἐκ κατωτάτου βυθοῦ παραπτώσεων, Θεογεννητορ πρὸς βίον ὑπέρτερον.

Ὦδὴ ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Ἐπιστὰς μετὰ τὴν θείαν τῶν λειψάνων σου εὔρεσιν, ἐνεργεῖα ἀοράτῳ τὸ σὸν ἅγιον ὄνομα, καὶ τὴν ἄθλησίν σου τὴν στερράν, Ἐφραὶμ Ἱερομάρτυς, τοῖς ἀγνοοῦσιν ἐγνώρισας.

Ἰαμάτων θεῖα ρεῖθρα ἣ σορὸς τῶν λειψάνων σου, ἐπομβρία ἀναβλύζει θεοφόρε τοῦ Πνεύματος, καὶ ἰᾶται πάθη χαλεπά, Ἐφραὶμ Μεγαλομάρτυς, καὶ πᾶσαν ἄλλην ἐπήρειαν.

Ἀοράτως ἐπιφαίνη τοῖς καλοῦσι τὴν κλῆσίν σου, καὶ κατ' ὄναρ καὶ καθ' ὕπαρ καὶ παρέχεις τὴν χάριν σου· ὅθεν τῶν θαυμάτων σου σοφέ, ἣ Ἀττική ἐπλήσθη, καὶ μεγαλύνει τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντα τῇ ἀπάτῃ τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος, ζώωσόν με Θεοτόκε ἣ ζωὴν τὴν αἰώνιον, τέξασα ἐν σώματι ἡμῖν, καὶ πρὸς ζωὴν βελτίστην, ἀνθέλκυσόν με τὸν δαίλαιον.

Ὦδὴ στ'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Μαρτύρων τὴν ἀνδρείαν ἐνδειξάμενος, μαρτυρικῆς λαμπρότητος, ἀνεδείχθης θεοφόρε κοινωνός, πρὸς βαρβαρικὴν γνώμην ἀπάνθρωπον, Πάτερ Ἐφραὶμ, ἀκαταπλήκτως ἀντιταξάμενος.

Ὁ νέος ἐν Ὅσίοις τε καὶ Μάρτυσιν, Ἐφραὶμ ὁ παναοίδιμος, τοὺς πιστοὺς πρὸς εὐφροσύνην μυστικὴν, πάντας συγκαλεῖται θείῳ Πνεύματι· οὐ τὴν σεπτὴν, ἄθλησιν μέλψωμεν ἄσμασιν.

Ἰσχὺν ἐνδεδυμένος τὴν θεόσδοτον, ὡς Μάρτυς ἐνθεώτατος, τὰς ἰάσεις τοῖς νοσοῦσι χορηγεῖς, καὶ τοῖς ἐν κινδύνοις νέμεις λύτρωσιν, Ἐφραὶμ σοφέ, τοὺς παραλύτους ἐπανορθούμενος.

Θεοτοκίον.

Χαρὰν τὴν ἀνεκκλάλητον ἐπήγασας, τῷ ὑπὲρ φύσιν τόκῳ σου, τοῖς ἐν λύπαις καὶ ὀδύναις καὶ ποιναῖς, μόνη Θεοτόκε Ἀειπάρθενε· ὅθεν κἀμέ, τῆς αἰωνίου χαρᾶς ἀξίωσον.

Κοντάκιον.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἐν τῷ Ὄρει ἤσκησας, τῷ τῶν Ἀμώμων θεό-

φρον, καὶ ἐν τούτῳ ἤνυσας, τοῦ μαρτυρίου τὸν δρόμον· ὄθεν σε, διπλοῖς στεφάνοις ὁ Ζωοδότης, ἔστεψεν, Μεγαλομάρτυς Ἐφραῖμ ἀξίως, ἐκτενῶς ἐκδυσωποῦντα, ἐλεηθῆναι τοὺς σὲ γεραίροντας.

Ὁ Οἶκος.

Ἀπὸ νεότητος Χριστῷ ἀκολουθήσας Πάτερ, τὴν κοσμικὴν ἐπιφορὰν, καὶ τῆς σαρκὸς τὰς ἡδονάς, ἠρνήσω ὀλοτρόπως· καὶ τῇ θεῖα μεταρσιούμενος ἀγαπήσει, ἐν ὄρει τῶν Ἀμμώμων ἀγγελικῇ πολιτεία διέλαμψας, καὶ τῆς θείας ἐνεργείας κατοικητήριον πέφηνας, ἰδρῶσιν ἀσκητικοῖς, σῶμα καὶ ψυχὴν ἐκκαθαρθείς, τῆς τῶν παθῶν ψυχοφθόρου συνοχῆς· καὶ χερσὶ μαιφόνοις ἐπιδρομέων ἀλλοφύλων συσχεθείς, μαρτυρικὴν ἐπεδείξω στερρότητα, ποικιλοτρόπως αἰκισθείς, καὶ στρεβλώσεις ὑποστάς, καὶ βιαίως διὰ Χριστὸν θανατωθείς· ὄθεν ὁ Ζωοδότης, διπλοῖς στεφάνοις σε ἔστεψεν, Μεγαλομάρτυς Ἐφραῖμ, ἐκτενῶς ἐκδυσωποῦντα, ἐλεηθῆναι τοὺς σὲ γεραίροντας.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν .

Τῇ ε' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ὁσιομάρτυρος Ἐφραῖμ, τοῦ νεοφανοῦς καὶ θαυματουργοῦ, τοῦ ἐν τῷ κατὰ τὴν Ἀττικὴν Ὄρει τῶν Ἀμμώμων ἀσκήσαντος καὶ ἀθλήσαντος κατὰ τὸν δέκατον καὶ πέμπτον αἰῶνα.

Στίχ. Ἀσκήσει τὴν ἀθλησιν Ἐφραῖμ συνάψας
Ἀξίως δεδόξασαι παρὰ Κυρίου.

Πέμπτη Ἐφραῖμ χερσὶ φονόεσσαις λυγρὸν εὖρατο μόρον.

Οὗτος ἦν τῷ δεκάτῳ καὶ πέμπτῳ αἰῶνι, καὶ ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, δέκατον τέταρτον γὰρ ἦγεν ἐνιαυ-

τόν, ἀφιερῶθη τῷ Κυρίῳ, ἄρας ἐπ' ὤμων τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ. Καὶ ἐν Ὄρει τῶν Ἀμμώμων καλουμένῳ, ὄντι ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἐν τῇ ἐκεῖσε Μονῇ, ζήλω θεῖῳ τῶν κρειττόνων μονάσας, τοὺς ἀσκητικοὺς ἠνυεν ἀγῶνας, δι' ἄκρας ἐγκρατείας, καὶ ταῖς λοιπαῖς κατὰ Χριστὸν ἀρεταῖς καθαίρων ἑαυτόν, καὶ θεοειδῆς γνωριζόμενος.

Ἀλλὰ φθόνῳ τοῦ τοῖς καλοῖς βασκαίνοντος μισοκάλου ἐχθροῦ, στίφος ἀλλοφύλων Ἀγαρηνῶν βαρβάρων διὰ θαλάσσης ἐπιδραμόν, φθορᾶ καὶ δηώσει καὶ λεηλασία τὰ ἐκεῖσε πάντα σὺν τῇ Μονῇ ὑπέβαλον. Τότε δὴ καὶ τὸν μακάριον Ἐφραῖμ, μανία πολλῇ κρατήσαντες, φρικώδεσι τιμωρίαις καὶ βασάνοις καὶ πόνοις κατηκίζοντο καὶ ἐσπάρασσον, ἕως οὗ βιαίῳ θανάτῳ τὴν ἑαυτοῦ ἁγίαν ψυχὴν εἰς χεῖρας Θεοῦ παρέδωκεν τῇ ε' Μαΐου, ἐν ἔτει σωτηρίῳ αὐκστ' (1426), ἡμέρα Τρίτη, περὶ ὥραν θ'.

Ταῦτα πάντα ἐτέλουν ἄγνωστα καὶ ἀφανῆ πλείστον ἐνιαυτῶν περιόδοις, κατακαλυπτόμενα τῷ βυθῷ τῆς σιωπῆς καὶ λήθης. Θεῖα δὲ ἐπινεύσει καὶ ροπῇ, ἐν ἔτει α' ν' (1950), κινηθεῖσα ἡ τῆς Μονῆς ἡγουμένη, ἥς ἡ κλησὶς Μακαρία, ἐποιήσατο ἀνασκαφᾶς ἐν τῇ ἐκεῖσε αὐλῇ, ἔνθα τῇ γ' Ἰανουαρίου μηνός, ἀνεύρατο ἐν πολλῇ ἐκπλήξει καὶ θάμβει ἱερῷ, λείψανα Ὁσίου ἀνδρός, οὐράνιον ἐκπέμποντα εὐωδίαν καὶ ὁσμὴν. Διαποροῦσα καὶ εὐχομένη τίνος ἄρα εἰσιν ταῦτα, ἐφάνη αὐτῇ θαυμαστός καὶ ἱεροπρεπῆς μοναχός, ὅστις τὰ πάντα δῆλα πεποίηκε· τὴν κλησὶν, τὴν βαρβαρικὴν ἐπιδρομὴν, τὸ μαρτυρικὸν τέλος, ἔτι δέ, ὅτι τὰ εὐρεθέντα ὅστ' ἀνήκουν αὐτῷ, ὡς ἐν ἐκτενεῖα πῶς ἀφηγοῦνται τῇ γ' Ἰανουαρίου, ἐν ἣ

τελεῖται καὶ ἑορτάζεται ἡ εὐρεσις τῶν τιμίων λειψάνων τοῦ Ὁσιομάρτυρος.

Ὁ θεῖος οὗτος Μεγαλομάρτυς, δοξασθεὶς παρὰ Κυρίου, πλεῖστα θαύματα ἐνεργεῖ τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν, καὶ παντοίας νόσους θεραπεύει τοῖς προσερχομένοις τοῖς ἱεροῖς αὐτοῦ λειψάνοις, ἀποκειμένοις ἐν τῇ παρὰ τὴν Νέαν Μάκρην ἀγία αὐτοῦ Μονῇ. Καὶ κατ' ὄναρ καὶ καθ' ὕπαρ πολλάκις φαινόμενος, βοηθεῖ καὶ ἀρήγει τοῖς ἐν ἀνάγκαις συνεχόμενοις, τῇ δεδομένη παρὰ Κυρίου αὐτῷ χάριτι.

Ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις Χριστέ ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Σὲ νοητήν.

Ἀσκητικόν, διανύων Ὁσιε, ἀγῶνα πόθῳ θεϊκῷ, τοῖς ἀθλήσεως σεαυτόν, ἔβαψας τοῖς αἵμασι, καὶ ὡς θῦμα ἄμωμον, Ἐφραὶμ προσήχθης τῷ Κτίσαντι, ὡς αἰνετὸν μεγαλύνων, αὐτόν καὶ ὑπερένδοξον.

Ῥῶσιν ἀεὶ, ἐνεργεῖα κρείττονι, ἢ τῶν λειψάνων σου σορός, ἀναβλύζει Πάτερ Ἐφραὶμ, νόσους θεραπεύουσα, δαίμονας ἐλαύνουσα, καὶ εὐωδίαν οὐράνιον, ἀρωματίζει πᾶσι, τοῖς εὐλαβῶς προστρέχουσι.

Ἴδου πιστῶς, Ἀττικῶν συστήματα, καὶ Ἀθηναῖοι εὐλαβεῖς, τῇ Μονῇ σου τῇ εὐαγεῖ, σπεύδουσιν αἰτούμενοι, τὴν πλουσίαν χάριν σου, Ἐφραὶμ Ἀγγέλων συμμετοχε, ἣν δίδου Ὁσιομάρτυς, εὐφραίνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νᾶμα ζωῆς, ὡς πηγὴ ἀκένωτος, τῶν οἰκτιρμῶν τῶν θεϊκῶν, τῇ διψώσῃ μου νῦν ψυχῇ, βλῦσον Παναμώμητε, καὶ σβέσον τὸν καύσωνα, τῶν ἀμετρήτων

μου θλίψεων, ἵνα ὑμνῶ Θεοτόκε, τὴν δόξαν σου τὴν ἄφραστον.

Ὡδὴ η'. Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραήλ.

Γαυριῶντος ἔθραυσας ἐχθροῦ, ὄφρὸν τὴν ἐπηρμένην, τῇ θεία σου ταπεινώσει, ἐν τῷ θλίβεσθαι πικρῶς, παρὰ τῶν κτεινόντων σε, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κραυγάζων τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, Ἐφραὶμ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐδοξάσθης Πάτερ ἀληθῶς, παρὰ Χριστοῦ ἀξίως, καὶ πᾶσι δεδοξασμένος, μετὰ χρόνιον ἡμῖν, ἀπόκρυσιν πέφνησας, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κραυγάζων τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, Ἐφραὶμ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥαντισθεὶς τοῖς αἵμασι τοῖς σοῖς, κατέκλυσας τῶν βαρβάρων, τὸ κράτος καὶ τὴν μανίαν, τῇ στερρότητι τῆς σῆς, ψυχῆς καὶ τῇ χάριτι, καὶ ἐβόας Ἐφραὶμ ἐν τῷ θνήσκειν· Δέξαι μου τὸ πνεῦμα, Οἰκτίρμον Ζωοδότα, χερσί σου ταῖς ἀχράντοις.

Θεοτοκίον.

Ἀπειράνδρως τέτοκας Χριστόν, καὶ μετὰ τόκον μένεις, παρθένος ὡς πρὸ τοῦ τόκου, Ἀειπάρθενε Ἀγνή· διό σοι κραυγάζομεν· χαῖρε μόνη ἀγνείας κειμήλιον πάναγνον, Κεχαριτωμένη, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Στέφος μαρτυρίου εἴληφας, μαρτυρικῶς σφραγίσας Πάτερ τὸν βίον σου, καὶ παρέστηκας, ζωῆς τῷ ξύλῳ γηθόμενος, αἰωνίου χαρᾶς ἀξιούμενος, Ἐφραὶμ Μεγαλομάρτυς, καὶ μετοχῇ θεία θεούμενος.

Ἴσος τῶν Ὁσίων πέφηνας, ὀσιακῶς τελέσας Πάτερ τὸν βίον σου, καὶ ἰσότιμος, τῶν Ἀθλοφόρων γεγένησαι, ἐνεγκῶν τῶν βαρβάρων τὴν ἔφοδον, Ἐφραὶμ Ὁσιομάρτυς· ἔνθεν διπλῶν βραβείων ἔτυχες.

Μνήμην ἐκτελοῦντες σήμερον, τῆς σῆς στερρᾶς ἀθλήσεως ἐκβοῶμέν σοι· Ἀεὶ φύλαττε, πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως, τὴν παροῦσαν Μοῆν σου τιμῶσάν σε, Ἐφραὶμ Ὁσιομάρτυς, καὶ πᾶσι δίδου τὰ σωτήρια.

Ὁρμῶ γαληνῶ προσώρμησαι, τῆς αἰωνίου δόξης τε καὶ λαμπρότητος, μετὰ κλύδωνα, τῶν ἀνυποίστων κολάσεων, ὑποστάς βιαιότατον θάνατον, Ἐφραὶμ Ἱερομάρτυς, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ δεόμενος.

Θεοτοκίον.

Ἵψος τοῦ ἀφράστου τόκου σου, τίς ἐξειπεῖν Παρθένε λόγος δυνήσεται; σὺ γὰρ τέτοκας, μετὰ σαρκὸς τὸν ἀσώματον, καὶ Θεὸν τῶν ἀπάντων καὶ Κύριον· διό σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀσκητικοῖς παλαίσμασι, τὴν σὴν ζωὴν ἐλάμπρυνας, καὶ μαρτυρίου ἀγῶσιν, ὡς εὐωδέστατον θῦμα, καὶ προσφορὰ εὐπρόσδεκτος, Κυρίῳ προσενήνεξαι, Ἐφραὶμ ἀεὶ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων, τὴν ἱερὰν ἄθλησίν σου.

Καὶ τὸ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἰστῶμεν στίχους δ', καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς **Προσόμοια**:

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ἐκ νεότητος Ἁγιε, τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας, κοσμικὴν τερπνότητα ἀπώσαμενος, καὶ πολιτείας λαμπρότητι, καὶ πόνοις ἀθλήσεως, ἐν τῷ Ὄρει τῷ σεπτῷ, τῶν Ἀμώμων διέπρεψας, καὶ ἐδόξασας, τὸν Χριστὸν ἀμφοτέροις τοῖς καμάτοις, καὶ Ἀγγέλων ταῖς χορείαις, Ἐφραὶμ παμμάκαρ ἠρίθμησαι.

Ὡς ἀρνίον σε ἄκακον, ἐπελθόντες οἱ βάρβαροι, οἷα θῆρες ἄγριοι κατηκίζοντο, σὺ δὲ ἀτρέπτω φρονήματι, τὰ πάντα ὑπέμεινας, ἀτενίζων τῷ Χριστῷ, οὐ εἰς χεῖρας τὸ πνεῦμά σου, χαίρων δέδωκας, καὶ συνήφθης Ἀγίων ταῖς χορείαις, ὡς στερρὸς Μεγαλομάρτυς, Ἐφραὶμ ἡμῶν ἀγαλλίαμα.

Ἐν Ὁσίοις ὡς Ὁσιος, διαλάμπεις μακάριε, καὶ ἐν Ἀθλοφόροις ὡς Μάρτυς ἔνθεος· ἐν ἀμφοτέρων γὰρ Ἁγιε, τοῖς πόνοις ἠρίστευσας, καὶ ἐδόξασας Χριστόν· διὰ τοῦτο θαυμάτων σοι χάριν δέδωκεν, ὁ δεχθεὶς τοὺς ἀγίους σου ἀγῶνας· ὃν ἰκέτευε ἀπαύστως, Ἐφραὶμ ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Εὐδοκία τῇ κρείττονι, τοῦ λαμπρῶς σε δοξάσαντος, μετὰ πολυχρόνιον τὰ σὰ λείψανα, ἐν γῆ κατὰ κρυψὴν Ὁσιε, νῦν ἐφανερώθησαν, ὡσπερ ἄνθη νοητά, εὐωδίαν οὐράνιον, ἀποπνέοντα, καὶ θαυμάτων δυνάμεις ἐνεργοῦντα, τοῖς ἐν πίστει ἐξαιτοῦσιν, Ἐφραὶμ θεόφρον τὴν χάριν σου.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Τῆς ἀρετῆς τὴν χλαῖναν, τῷ τῆς ἀθλήσεως αἵματι ἐφοίνιξας, Ὁσιομάρτυς Ἐφραὶμ, ἀγωνισάμενος νομίμως· τὰς ἀοράτους γὰρ ἀρχάς, τοῦ σκότους

θριαμβεύσας, τῶν ὀρωμένων τὴν ρύμην οὐκ ἔπτηξας, τὰ ἄνω ποθῶν καὶ ζητῶν· καὶ ἐν πᾶσιν ἀριστεύσας, λαμπαδηφόρος ἀνέδραμες, ἐν τῷ νυμφῶνι τῆς αἰδίου ζωῆς. Ἄλλ' ὡς τοῦ θεοῦ φωτὸς κοινωνός, σκότους παθῶν ἀπάλλαξον, τοὺς ἐορτάζοντας τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ἡ τὸ τοῦ Πάσχα.

Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει, καὶ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα. Εἴπωμεν ἀδελφοί, καὶ τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς· συγχωρήσωμεν πάντα τῇ Ἀναστάσει, καὶ οὕτω βοήσωμεν· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν χαρισάμενος.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ συνήθη. Ἀπόστολος. Προκείμενον. Ἦχος βαρύς.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ὅσοι Πνεύματι Θεοῦ ἄγονται... Σελίς...

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον... Σελίς...

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

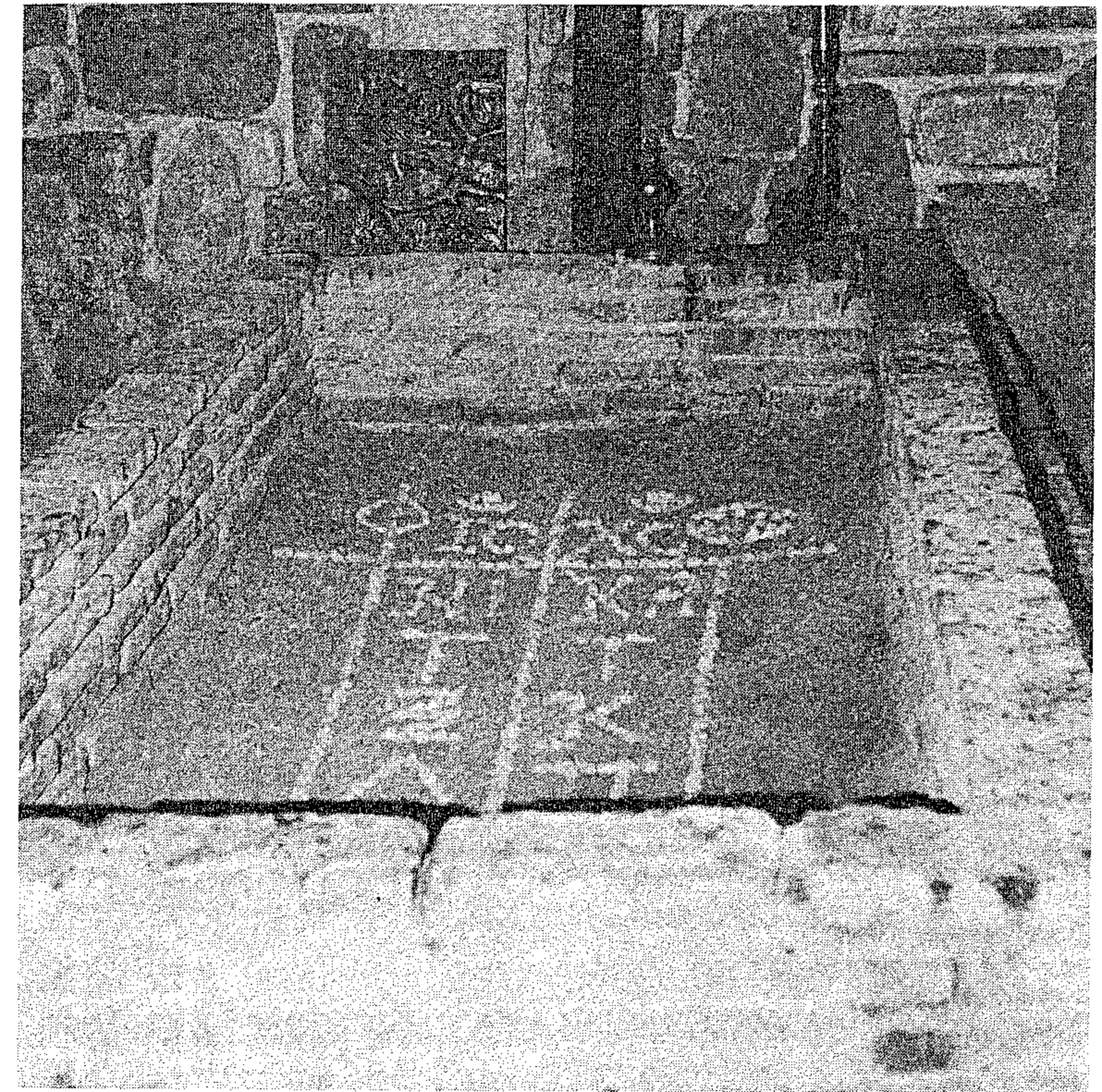
Μεγαλυνάριον.

Βίῳ διαλάμπων ἀσκητικῶ, ἐν Ὄρει Ἀμώμων,

ἠγωνίσω μαρτυρικῶς, καὶ θαυμάτων χάριν, θεόθεν ἐκομίσω, Ἐφραὶμ Μεγαλομάρτυς, Ἀγγέλων σύσκηνε.

Δίστιχον.

*Εὐφρανον Ἐφραὶμ τῇ θείᾳ χάριτί σου
Γεράσιμον μέλψαντα τὴν ἄθλησίν σου.*

Ὁ ἱερὸς τάφος τοῦ Μεγαλομάρτυρος Ἐφραὶμ ὅπου ἐπὶ 550 ἔτη ἐφυλάσσοντο τὰ ἅγια καὶ μυροβόλα λείψανά Του.

Κανὼν Παρακλητικὸς εἰς τὸν Ὁσιομάρτυρα Ἅγιον Ἐφραίμ, τὸν Θαυματουργὸν

Ποίημα Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου.

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως λέγομεν τὸν Ψαλμὸν ΡΜΒ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποιήσον μοι τὸ πρωῖ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε· πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου· καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Ἦχος δ'.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοῖς προσιούσι τοῖς σεπτοῖς σου λειψάνοις, καὶ ἐξαιτοῦσι τὴν θερμὴν σου πρεσβείαν, δίδου αἰετὴν τὴν θείαν σου ἀντίληψιν, τούτους ἐκλυτρούμενος, πειρασμῶν καὶ κινδύνων, καὶ παντοίων θλίψεων, καὶ δεινῶν νοσημάτων, Ἱερομάρτυς Ἅγιε Ἐφραίμ, ὡς τοῦ Σωτῆρος θεράπων θερμότατος.

Δόξα. Ὅμοιον.

Τῇ ἀνευρέσει τῶν σεπτῶν σου λειψάνων, χαρᾶς ἐπλήρωσας πιστῶν τὰς καρδίας, καὶ τὴν Μονὴν σου ταύτην πλεῖον εὐφρανας, ἥτις καταφεύγουσα, τῇ σῆ χάριτι κράζει· Σύ μου εἶ προσφύγιον, καὶ θερμὸς ἀντιλήπτωρ, Ὁσιομάρτυς Ἁγίε Ἐφραὶμ· διό με ρύου, δεινῶν περιστάσεων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσωμέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν' (50) Ψαλμός.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπω, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυ-

νεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἠγεμονικῷ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην, ὁ Θεός, οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Καὶ εὐθὺς ψάλλομεν τὸν Κανόνα, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

«Εὐφρανὸν Πάτερ ἡμᾶς· σῆ δόξη Γερασίου».

ᾠδὴ α'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ Ἐφραὶμ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐκ γῆς ὥσπερ κρίνα ἔαρινά, ἐφάνησαν Πάτερ, τὰ σὰ λείψανα τὰ σεπτὰ, ὁσμὴ οὐρανίῳ τὸ δυσῶδες τῶν παθημάτων Ἐφραὶμ ἀπελαύνοντα.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ Ἐφραὶμ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπόθεν ὑπάρχων ἐπισκοπῶν, τὴν δε τὴν Μονήν σου, τὴν τιμῶσάν σε εὐλαβῶς, καὶ δίδου αὐτῇ Ἐφραὶμ παμμάκαρ, τῆς εὐλογίας τῆς σῆς χάριν τὴν ἄφθονον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Φωτὶ τῶν ἁγίων σου πρεσβειῶν, παθῶν τὴν ὁμίχλην, καὶ τὴν νύκτα τῶν πειρασμῶν, διάλυσον Πάτερ ἐκ τῶν πίστει, προσφευγόντων τοῖς θείοις λειψάνοις σου.

Καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ρυσθῆναί με πάσης ἐπιβουλῆς, ἐχθροῦ τοῦ ἀσάρκου, τῇ πρεσβείᾳ σου τῇ σεπτῇ, ἐνίσχυσόν με μόνη Θεοτόκε, ἵνα ὑμνῶ σου τὴν δόξαν τὴν ἄρρητον.

ᾠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ Ἐφραὶμ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνατείλας ἐσχάτως, ὥσπερ ἀστὴρ πάμφωτος, τῇ ἀποκαλύψει τῶν θείων, Πάτερ λειψάνων σου, θαῦμα λάμπησι, φωταγωγεῖς τὰς καρδίας, τῶν αἰτούντων Ἄγιε, τὴν σὴν βοήθειαν.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ Ἐφραὶμ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοσημάτων παντοίων, καὶ χαλεπῶν θλίψεων,

δρόσῳ τῆς σεπτῆς σου πρεσβείας, σβεννύεις καύσωνα· διὸ βοῶμέν σοι· σβέσον ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἐπομβρία Ἄγιε, τοῦ θείου Πνεύματος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Οἱ τῇ θεῖα σορῶ σου, μετὰ σπουδῆς σπεύδοντες, ἴασιν κομίζονται Πάτερ, καὶ ἀπολύτρωσιν, πάσης κακώσεως· σὺ γὰρ τοῖς πᾶσι παρέχεις, οἷα συμπαθέστατος, χάριν καὶ ἔλεος.

Καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Νοητὸς ὠφθης θρόνος, καὶ χρυσαυγὲς σκηνώμα τοῦ παμβασιλέως τῆς δόξης, καὶ Παντοκράτορος, Παρθένε ἄχραντε· διὸ κἄμὲ δεῖξον οἶκον, ἔργοις καθαρότητος, τῆς θείας χάριτος.

Διάσωσον, τοὺς προσιόντας τῇ θεῖα σου προστασία, πάσης βλάβης καὶ νοσημάτων καὶ θλίψεων, Μεγαλομάρτυς Κυρίου Ἐφραὶμ θεόφρον.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενεῖᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἴτησις παρὰ τοῦ ἱερέως, καὶ τὸ

Κάθισμα.

Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμῆ.

Προστάτης θερμός, ἀρτίως ὠφθης Ἄγιε, ἐκφάνσει ἡμῖν, τῶν ἱερῶν λειψάνων σου, τοῖς πόθῳ καταφεύγουσι, θεομάκαρ Ἐφραὶμ τῇ πρεσβείᾳ σου· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι πιστῶς· Χριστῷ ὑπὲρ πάντων Πάτερ πρέσβευε.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ Ἐφραὶμ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πλείστοις τρόποις μακάριε, φαίνη τοῖς καλοῦσι τὴν θεῖαν κλησίν σου, καὶ παρέχεις τὰ αἰτήματα τὰ πρὸς σωτηρίαν Ἐφραὶμ Ὅσιε.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ Ἐφραὶμ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄσθενοῦσι τὴν ἰασιν, καὶ τοῖς θλιβομένοις χαρὰν τὴν κρείττονα, τοῖς προστρέχουσι τῇ σκέπῃ σου, δίδου οὐρανόθεν Ἐφραὶμ Ὅσιε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὴν Μονὴν σου ἀπήμαντον, ἐκ τῶν ἐπιθέσεων τοῦ ἀλάστορος, διατήρει Ἐφραὶμ Ὅσιε, τὴν ἐγκαυχομένην τοῖς λειψάνοις σου.

Καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐκ γαστρὸς ἀνέτειλε, τῆς δικαιοσύνης Ἁγνή ὁ Ἥλιος, οὗ ταῖς αἴγλαις καταλάμπρυνον, τὴν ἐσκοτισμένην μου διάνοιαν.

Ὡδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ Ἐφραὶμ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ράβδῳ ἰσχυρᾷ τῆς πρεσβείας σου ἐκδίωξον, τὸν ἀόρατον τὸν καθ' ἡμῶν, ὠρυόμενον Ἐφραὶμ καθάπερ λέοντα.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ Ἐφραὶμ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἦθλησας καλῶς, καὶ ἀρτίως ἡμῖν ἔγνωσαι, τῇ ἐκφάνσει τῶν ἁγίων σου ὁστῶν ἀγιάζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν μακάριε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Μέγας ἀρωγός, τῆς Μονῆς ὄφθης Ὅσιε, τῆς πλουτούσης ὡσπερ θεῖον θησαυρόν, τὰ μυρίπνοα καὶ ἁγιά σου λείψανα.

Καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀχραντε Ἁγνή, Θεοτόκε ἀειπάρθενε, τὴν νοσοῦσάν μου τοῖς πάθεσι ψυχὴν, θεραπείας τῇ σῇ χάριτι ἀξίωσον.

Ὡδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ Ἐφραὶμ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σωμάτων καὶ ψυχῶν ἰατῆρα, ἢ τοῦ Πνεύματος χάρις, ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις παμμάκαρ, ἐκ γῆς λαγόνων τὰ θεῖα σου λείψανα, ἀνακαλύψασα ἡμῖν μετὰ χρόνιον Πάτερ κατάκρυψιν.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ Ἐφραὶμ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Συσφίγξας τοῦ παραλύτου τὰ μέλη, ὑγιῆ τοῦτον ἀπέδειξας Πάτερ, καταφυγόντα τῇ θεῖα σορῶ σου, καὶ τοῦ Κυρίου τῷ φόβῳ συνέτησας. Ὅθεν ἀπῆλθεν ἐν χαρᾷ, μεγαλύνων τὸ σὸν θαυματουργήμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἦνίκα, τῇ ἡγουμένη ὥράθης, ἐμφανῆ τὰ σὰ κατέστησας ταύτη· ἀλλὰ καὶ νῦν ποθοῦσί σε Πάτερ, τὸ σὸν ἐπίφανον ἅγιον πρόσωπον, καὶ πλήρωσον ἡμᾶς χαρᾶς, οὐρανοῦ Ἐφραὶμ θεοδόξαστε.

Καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δοχεῖον περιφανές τοῦ Ὑψίστου, καὶ Ναὸς φωτειδῆς καθωράθης, ἐκ τῶν ἀγνῶν σου αἱμάτων Παρθένε, προαγαγοῦσα τῷ κόσμῳ ὡς ἄνθρωπον, τοῦτον, δι' ἔλεος πολύ, διὰ τοῦτο τὴν δόξαν σου.

Διάσωσον, τοὺς προσιόντας τῇ θεῖα σου προστασία, πάσης βλάβης καὶ νοσημάτων καὶ θλίψεων, Μεγαλομάρτυς Κυρίου Ἐφραὶμ θεόφρον.

Ἀχραντε, ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύ-

τως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Αἴτησις παρὰ τοῦ ἱερέως, καὶ τὸ

Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τῇ φανερώσει τῶν θείων Λειψάνων σου, τὴν σὴν ἐγνώρισας πᾶσι λαμπρότητα· ἰάσεις γὰρ βρῦεις ἐκάστοτε, καὶ ἀπαλλάττεις δεινῶν περιστάσεων, Ἐφραὶμ τοὺς φωνοῦντας τὴν κλησίν σου.

Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ τοῖς ἐν τῇ γῆ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Πάντα μοὶ παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρός μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν Υἱόν, εἰμὴ ὁ Πατήρ· οὐδὲ τὸν Πατέρα τις ἐπιγινώσκει, εἰμὴ ὁ Υἱός, καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ Υἱὸς ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶος εἰμί, καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ· καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. Ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστός, καὶ τὸ φορτίον μου ἑλαφρόν ἐστιν.

Δόξα. *Ἦχος β'.*

Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου, καὶ τὸ Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ἦνεγκας στερρότατα, ἐπιδρομὴν τῶν βαρβάρων, καὶ Μάρτυς ἀήττητος, ὦφθης τοῦ Παντάνακτος Ἐφραὶμ Ἅγιε, καὶ χαρὰν κρείττονα, τοῖς πιστοῖς παρέσχες, τῇ εὐρέσει τῶν Λειψάνων σου, δι' ὧν διώκεται, πᾶσα τοῦ βελίαρ ἐπήρεια, καὶ νόσοι θεραπεύονται, καὶ ψυχῶν ἰῶνται τὰ τραύματα. Ὄθεν σοι βοῶμεν· μὴ παύσῃ ἱκετεύων τὸν Χριστόν, πᾶσι δοθῆναι συγχώρησιν, καὶ ζωὴν γαλήνιον.

Ὁ ἱερεύς· Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Ὠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ Ἐφραὶμ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐρανόθεν θεόφρον, ἀφικόμενος ὧδε τῇ θείᾳ Μάνδρα σου, ὀρᾶσαι παραδόξως, ποικίλαις ἐμφανείαις, καὶ πληροῖς τὰ αἰτήματα, Ὁσιομάρτυς Ἐφραὶμ, τῶν σὲ ὑμνολογούντων.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ Ἐφραὶμ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ξενοτρόπως κατ' ὄναρ, καὶ καθ' ὕπαρ παμμάκαρ ἐμφανιζόμενος, χαρὰν καὶ εὐφροσύνην, καὶ πᾶσαν ἄλλην δόσιν, ἀγαθὴν δίδως Ἅγιε, τοῖς εὐφημοῦσιν Ἐφραὶμ τὴν ἱερὰν ζωὴν σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἡ ἁγία Μονή σου, ὡς ἁγίασμα θεῖον καὶ δῶρον

ἅγιον, τὰ θεῖα Λείψανά σου, Ἐφραὶμ καταπλουτοῦσα ἀγιάζει σὴ χάριτι, τοὺς πανταχόθεν αὐτῇ πιστῶς προσερχομένους.

Καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Γεωργία ἀῦλω τῆς σεπτῆς σου πρεσβείας Θεοχαρίτωτε, βλαστάνειν τὴν ψυχὴν μου, καρποὺς τῆς μετανοίας, Θεοτόκε ἀξιώσον, ὡς ἂν τῆς ἄνω ζωῆς, μετὰ τὸ τέλος τύχω.

ᾠδὴ η'. Τὸν Βασιλέα.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ Ἐφραὶμ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εὐφρανον Πάτερ, εὐφραντικῇ ἀρωγῇ σου, τοὺς στενάζοντας ἐν λύπαις καὶ ἀνάγκαις, τούτους ἀπαλλάτων, Ἐφραὶμ πάσης πικρίας.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ Ἐφραὶμ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ρανίσι θεῖαις τῶν πρεσβειῶν θεόφρον, παφλάζουσας ὀδύνην τῆς ψυχῆς μου, σβέσον καὶ παράσχου, ἀναψυχὴν μοι θεῖαν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἁγίων δήμοις, συναυλιζόμενος Πάτερ, καθικέτευε σὺν τούτοις θεοφόρε, ὑπὲρ τῶν τιμώντων, τὰ θεῖα Λείψανά σου.

Καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Σῶσόν με Κόρη, τῆς τοῦ ἐχθροῦ δυναστείας, καὶ ἀπόπλυνον τὸν ρυπωθέντα νοῦν μου, ταῖς τῆς ἁμαρτίας, ἐννοίαις τε καὶ ἔργοις.

ᾠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ Ἐφραὶμ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ίάτρευσον παμμάκαρ, πάσης καχεξίας, τοὺς

προσιόντας τοῖς θείοις Λειψάνοις σου, Ὁσιομάρτυς Κυρίου Ἐφραὶμ μακάριε.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ Ἐφραὶμ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μονὴν σου τὴν ἁγίαν, φύλαττε ἀπαύστως, ταῖς θαυμασταῖς προστασίαις σου Ἄγιε, ἐπινοιῶν τοῦ βελίαιρ καὶ πάσης θλίψεως.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ νέος ἐν Ἁγίοις, ὡς φανεῖς ἀρτίως, θαυματοφόρε Ἐφραὶμ ἀξιάγαστε, ρύου κάμῃ τῆς μανίας τοῦ πολεμήτορος.

Καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπέρτερον τὸν νοῦν μου, δεῖξον Θεοτόκε, ἐκ λογισμῶν χαμαιζήλων τοῦ χείρονος, καὶ τὴν καρδίαν θείας ἐλλάμψεως.

Ἀξιόν ἐστίν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν· τὴν ὄντως Θεοτόκον, Σε μεγαλύνομεν.

Καὶ τὰ Μεγαλυνάρια.

Χαίροις ὁ ἀθλήσας πάλαι στερρῶς, καὶ γνωσθεῖς ἀρτίως, Ἐκκλησία τῆ τοῦ Χριστοῦ, τῇ ἀνακαλύψει τῶν θείων σου Λειψάνων, Ἐφραὶμ Ἱερομάρτυς ἀξιοθαύμαστε.

ᾠφθης καὶ ἐδήλωσας ἐμφανῶς, τὴν κλῆσιν σου Πάτερ, καὶ τὸ τέλος σου τὸ σεπτόν· ὅθεν προσκυνούντες, τὰ θεῖα Λείψανά σου, Ἐφραὶμ Ὁσιομάρτυς, χάριν λαμβάνομεν.

Ἄγνωστος ἐτέλεις χρόνοις πολλοῖς, καὶ τῇ φανερώσει, τῶν Λειψάνων σου τῶν σεπτῶν, ἔδειξας τῷ κόσμῳ, τὴν σὴν πλουσίαν χάριν, θαυμάτων ἐνεργείας, Ἐφραὶμ μακάριε.

Χαίροις τῶν Ὀσίων ὁ κοινωνός, χαίροις τῶν Μαρτύρων, ὁ ζηλώσας τὴν ἀρετὴν· χαίροις ὁ ἐν ὄρει, Ἄμώμων διαπρέψας, Ἐφραὶμ Μεγαλομάρτυς, διπλοῖς ἐν σκάμμασι.

Χάριν ἀναβλύζεις θεία ροπῇ, καὶ τοὺς ἀσθενοῦντας, θεραπεύει ἡ σὴ σορός· ὄθεν οἱ τῇ θείᾳ Μονῇ σου προσιόντας, καρποῦνται τὴν ὑγείαν, ψυχῆς καὶ σώματος.

Ἐχων παρρησίαν πρὸς τὸν Χριστὸν, Ἐφραὶμ θεοφόρε, καθικέτευε ἐκτενῶς, ὑπὲρ τῆς Μονῆς σου, τῇ σοὶ ἀνακειμένης, καὶ πάντων τῶν ζητούντων, τὴν σὴν ἀντίληψιν.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος Ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρα-

νῶ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς.

Ὅτι Σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Κατόπιν τὰ Τροπάρια.

Ἦχος πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοὶ τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθήσαμεν· μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς σου, πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχῆσωμεν· ρυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

Ἡ ἐκτενὴς παρὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ ἀπόλυσις. Μετὰ τὴν «ἀπόλυσιν» ψάλλομεν ἀργῶς τὰ κάτωθι τροπάρια.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντας τοὺς προσπίπτοντας πιστῶς, τοῖς σοῖς

μυριπνόοις Λειψάνοις, Ἐφραὶμ μακάριε σκέπε καὶ διέσωζε, ἐκ πάσης θλίψεως, καὶ πταισμάτων τὴν ἄφροσιν, καὶ νόσων παντοίων, αἴτησαι τὴν ἰασιν παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· δίδου δὲ τὴν σὴν εὐλογίαν, τῇ σεπτῇ Μονῇ σου, θεόφρον, τῇ ἀνακειμένη τῇ πρεσβείᾳ σου.

Ἦχος πλ. δ'.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Ἦχος β'.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς Σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Καὶ τό, Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Δίστιχον.

Εὐφρανον Ἐφραὶμ θερμῇ σου ἀντιλήψει
Γεράσιμον δέησιν τήνδε σοι θέντα.

Οἴκοι εἰκοσιτέσσαρες εἰς τὸν Ὁσιομάρτυρα
καὶ Θαυματουργὸν Ἅγιον Ἐφραὶμ

Ποίημα Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου.

Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ' Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Ὡσπερ ἄστὴρ νεοφανῆς ἡμῖν ἀνέτειλας, τῇ φανερώσει τῶν σεπτῶν Πάτερ Λειψάνων σου, καὶ θαυμάτων ταῖς ἀκτίσι πᾶσιν ἐκλάμπεις. Ἀλλὰ πλήρου τὰ αἰτήματα ἐκάστοτε, τῶν πιστῶς σοι προσιόντων Ἐφραὶμ Ἅγιε, καὶ βοώντων σοι· χαίροις Πάτερ μακάριε.

Ἄγγελος ὥσπερ ἄλλος, οὐρανόθεν ἐπέστης, καὶ ἔδειξας ἡμῖν τὴν χάριν (ἐκ γ'), δι' ἧς εὐφραίνεις πάντα πιστόν, Ὁσιομάρτυς Ἐφραὶμ θείου Πνεύματος, διό σε μακαρίζοντες, ἀναβοῶμέν σοι τοιαῦτα.

Χαῖρε, ὁ πάλαι καλῶς ἀθλήσας· χαῖρε, ὁ ἄρτι σ' αὐτὸν ἐκφήνας.

Χαῖρε, εὐφροσύνης καὶ ὁ παραίτιος· χαῖρε, οὐρανίου χαρᾶς ὁ συναίτιος.

Χαῖρε, ἄστρον τὸ νεόφωτον Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ· χαῖρε, ξίφος τὸ ἀμφίστομον τῆς μανίας τοῦ ἐχθροῦ.

Χαῖρε, ὅτι ὀσίως ἐν ἀσκήσει ἐμπρέπεις· χαῖρε, ὅτι νομίμως ἐν ἀθλήσει ἐστέφθης.

Χαῖρε, καινὸν τῆς πίστεως ἔρεισμα· χαῖρε, ἀπίστων φθορὰ καὶ ἄλγημα.

Χαῖρε, δι' οὗ εὐσεβεῖς κραταιοῦνται· χαῖρε, δι' οὗ δυσσεβεῖς καταργοῦνται.

Χαίροις Πάτερ μακάριε.

Βίου σου τοῦ ὁσίου καὶ τέλους σου τοῦ ἁγίου, ἄγνωστα τοῖς πᾶσι πρὶν ἐτέλουν, ἀλλ' ἀποκαλύψει θαυμαστῇ, τῶν ἱερῶν σου Λειψάνων πανόλβιε, ἐγνώσθης ἐν τοῖς πέρασι, ἅπαντας ἐγείρεις ψάλλειν·

Ἄλληλούϊα.

Γνώσιν λαβόντες θείαν, τῆς ἐνθέου ζωῆς σου, ἐκφάνσει τῶν ἁγίων ὀστέων σου, αἶνεσιν προσάγομεν Θεῷ τῷ ποικίλοις σὲ δοξάσαντι θαύμασιν, Ἐφραὶμ θεομακάριστε, δι' ὧν εὐφραίνεις τοὺς βοῶντάς σοι·

Χαῖρε, Χριστοῦ ὁ θεῖος θεράπων· χαῖρε, φωτὸς αὐλοῦ θεάμων.

Χαῖρε, τῶν Ὁσίων ζηλώσας τὴν ἄσκησιν· χαῖρε, τῶν Μαρτύρων ζηλώσας τὴν ἄθλησιν.

Χαῖρε, σκεῦος καθαρότατον ἐπιπνοίας θεϊκῆς· χαῖρε, ἄνθος εὐωδέστατον εὐωδίας μυστικῆς.

Χαῖρε, ὅτι τὸν κόσμον νουνεχῶς ἀπηρνήσω· χαῖρε, ὅτι τὰ ἄνω θαυμαστῶς ἐπορίσω.

Χαῖρε, κοιμίσας τὰ κύματα· χαῖρε, νοδὸς ὑψώσας τὸν ἔρωτα.

Χαῖρε, Χριστοῦ γεωργῶν τὴν ἀγάπην· χαῖρε, σατὰν καταργῶν τὴν ἀπάτην.

Χαίροις Πάτερ μακάριε.

Δόξαν τὴν κεκρυμμένην, ἣν θεόθεν ἐκτήσω, Ἐφραὶμ Ὁσιομάρτυς Κυρίου, ἐμφανείαις σου ταῖς ἱε-

ραῖς, τοῖς θεασαμένοις σε ἐφανέρωσας, καὶ θαύμασιν ἐπίστωσας, τοὺς πιστῶς Κυρίῳ· βοῶντας·

Ἄλληλούϊα.

Ἐλαμψας ἐν τῷ ὄρει, πάλαι τῷ τῶν Ἀμώμων, Χριστῷ εὐαρεστήσας ὀσίως· νῦν δὲ τὴν ἁγίαν σου Μονήν, ἀγιάζεις τοῖς ἁγίοις Λειψάνοις σου, Ἐφραὶμ ἐν σοὶ χορεύουσαν καὶ βοῶσάν σοι εὐφροσύνης·

Χαῖρε, ὁ λύχνος τῆς ἡσυχίας· χαῖρε, ὁ τύπος τῆς ἐγκρατείας.

Χαῖρε, ὁ εὐφράνας πιστῶν τὴν διάνοιαν· χαῖρε, ὁ αἰσχύνας ἀπίστων τὴν ἄνοιαν.

Χαῖρε, ὁ φοινίξας αἵμασι τῆς ψυχῆς σου τὴν στολήν· χαῖρε, ὁ σφραγίσας σκάμμασιν ἀθλητῶν τὴν σὴν ζωήν.

Χαῖρε, ὅτι ὑπέστης τὴν ὀρμὴν τῶν βαρβάρων· χαῖρε, ὅτι μετέσχες αἰδίων στεφάνων.

Χαῖρε, λαμπτήρ ὀσίας ἀσκήσεως· χαῖρε, πρηστήρ μανίας τοῦ χείρονος.

Χαῖρε, χαρὰ τῆς ἁγίας Μονῆς σου· χαῖρε, φωτὸς θησαυρὸς τρισηλίου.

Χαίροις Πάτερ μακάριε.

Ζάλην ἄπασαν λύων, καὶ χαρὰν πρυτανεύων, ἐπέστης τῇ σεμνῇ Ἑγουμένη καὶ ταύτῃ ἐδήλωσας σαφῶς, τίς εἶ οὗ τὰ σεπτὰ ὀστᾶ ἀνεύρατο, ἡ δὲ ἐνθους γεγонуῖα, τῇ σῇ ἐκφάνσει Θεῷ ἔφη·

Ἄλληλούϊα.

Ἦκουσε τῆς φωνῆς σου, καὶ εἶδέ σε ὁμιλοῦντα, παμμάκαρ, ἡ ὥφθης τῇ Ἑγουμένη σοφέ, καὶ ταύτῃ

τὸ σὸν ὄνομα ἐδήλωσας, καὶ τέλος σου τὸ ἅγιον· διὸ ἐβόας σοι τοιαῦτα·

Χαῖρε, ὁ μάρτυς ἐν τοῖς Ὁσίοις· χαῖρε, ὁ ἔνδοξος ἐν Ἀγίοις.

Χαῖρε, ὁ βιώσας ζωὴν τὴν ἰσάγγελον· χαῖρε, ὁ τρυγήσας καρπὸν τὸν ἀθάνατον.

Χαῖρε, στέφος χρυσοκόλλητον τῆς ἁγίας σου Μονῆς· χαῖρε, δένδρον εὐθαλέστατον εὐκαρπίας νοητῆς.

Χαῖρε, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῶν Ἀμώμων ἀσκήσας· χαῖρε, ὁ δι' ἀγάπην τοῦ Σωτῆρος ἀθλήσας.

Χαῖρε, ἐχθροῦ πατήσας τὴν δύναμιν· χαῖρε, Χριστοῦ πλουτήσας τὴν ἔλαμψιν.

Χαῖρε, ψυχῶν ὁ καθαίρων τὸν ρύπον· χαῖρε, πιστῶν ὁ εὐφραίνων τὸν δῆμον.

Χαίροις Πάτερ μακάριε.

Θαύμασι παραδόξοις, καὶ πολλαῖς ἐμφανείαις, κατ' ὄναρ καὶ καθ' ὕπαρ ποικίλως, τὴν σὴν δόξαν πᾶσι φανεροῖς, ἦν ἐκ Θεοῦ πάλαι ἐκτήσω Ἅγιε· διὸ τὴν σὴν λαμπρότητα, θαυμάζοντες Θεῷ βοῶμεν·

Ἄλληλούϊα.

Ἰασιν ἀναβλύζει, καὶ χαρὰν καὶ υἰγιάν, ἡ θήκη τῶν ἁγίων ὀστέων σου, τοῖς προσιούσι τῇ σῇ Μονῇ, καὶ ζητοῦσιν Ἐφραὶμ τὴν σὴν βοήθειαν· ἔνθεν οἱ τῆς σῆς χάριτος, τρυφῶντες πιστῶς βοῶσι.

Χαῖρε, ἡ βρύσις τῶν ἰαμάτων· χαῖρε, ἡ λύσις τῶν νοσημάτων.

Χαῖρε, ὁ κατ' ὄναρ καὶ ὕπαρ φαινόμενος· χαῖρε, ὁ κινδύνων παντοίων ρυόμενος.

Χαῖρε, ὅτι τοὺς καλοῦντάς σε ἀγιάζεις μυστικῶς· χαῖρε, ὅτι τοὺς ὀρῶντάς σε ἐπευφραίνεις θαυμαστῶς.

Χαῖρε, ὁ θεραπεύων τὰ ἀνίατα πάθη· χαῖρε, ὁ ἀπελαύνων τῶν δαιμόνων τὰ ἄχθη.

Χαῖρε, ὁ ὀφθεῖς πολλοῖς ὡς ἠθέλησας· χαῖρε, ὁ διδοὺς χαρὰν οὐς ἐπέλεξας.

Χαῖρε, σκηνῆς οὐρανόθεν οἰκῆτωρ· χαῖρε, ἡμῶν θερμὸς ἀντιλήπτωρ.

Χαίροις Πάτερ μακάριε.

Κήρυκες γεγονότες, τῶν πολλῶν σου θαυμάτων, οἱ τῆς σῆς τυχόντες εὐποΐας, πιστῶν ἐπτέρωσαν τὰς ψυχάς· ἔνθεν πλεῖστοι τῇ Μονῇ σου προστρέχουσι, καὶ δρέπονται τὴν χάριν σου, ἐκ τῶν Λειψάνων σου βοῶντες·

Ἄλληλούϊα.

Λάμπων ὡς ἄλλος λύχνος, οὐρανόφωτος ὠφθης, ἐν ὄρει τῶν Ἀμώμων ἀρτίως γνωσθεῖς τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, τῇ ἐκκαλύψει τῶν θείων Λειψάνων σου, ὁ πρόην τελῶν ἄγνωστος, καὶ πάντα συγκινεῖς βοᾷν σοι·

Χαῖρε, ἡ στήλη ὀσίων πόνων· χαῖρε, τὸ κλῆμα ἐνθέων νόμων.

Χαῖρε, ἑωσφόρος Χριστοῦ ὁ νεόφωτος· χαῖρε, Ἐκκλησίας κρηπίς ἡ νεότευκτος.

Χαῖρε, τύπος ἐνθεότατος ἀρετῶν ἀσκητικῶν· χαῖρε, πέτρα ἡ στερέμνιος ἄθλων τῶν μαρτυρικῶν.

Χαῖρε, ὅτι νομίμως τοῖς τυράννοις ἀντέστης· χαῖρε, ὅτι ἐνδόξως τῷ Κυρίῳ μετέστης.

Χαῖρε, Χριστοῦ ὄρων τὴν λαμπρότητα· χαῖρε, αὐτοῦ ὑμνῶν τὴν χρηστότητα.

Χαῖρε, ψυχῆς τὴν ἀνδρείαν ἐκφαίνων· χαῖρε, ἐχθρῶν τὴν μανίαν ἐκτρέπων.

Χαίροις Πάτερ μακάριε.

Μένων ἐγκεκρυμμένος, ἐν ἐτῶν περιόδοις, πολλῶν ὑπὸ τὴν γῆν θεοφόρε, ἀρτίως εὐδοκία Θεοῦ, ἐγνώσθης ἡμῖν ὡς θησαυρὸς ἅγιος, Ἐφραὶμ καὶ τῇ σῆ χάριτι, πλουτίζεις τοὺς Χριστῷ βοῶντας·

Ἄλληλούϊα.

Νέος ἥλιος ὥφθης, τῇ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, ἐκλάμπων τῶν θαυμάτων ἀκτίσι, καὶ λύεις τὴν νύκτα τῶν παθῶν, τῶν προσιόντων θερμῶς τῇ πρεσβείᾳ σου. Ἀλλὰ καὶ ἡμῖν Ὅσιε ἀεὶ βοῶσι·

Χαῖρε, ὁ βότρυς τῆς εὐφροσύνης· χαῖρε, ὁ λύτης τῆς ἀφροσύνης.

Χαῖρε, τῶν νοσοῦντων θεόσδοτος ἴασις· χαῖρε, τῶν ποικίλως πασχόντων ἢ λύτρωσις.

Χαῖρε, ἄνερ θεοφόρητε τῶν Ὁσίων μιμητά· χαῖρε, Μάρτυς τοῦ Παντάνακτος καὶ θεόφρον ἀθλητά.

Χαῖρε, ὁ τῇ ἀσκήσει τὴν ἀθλησιν συνάψας· χαῖρε, ὁ ἐν τῇ δόξῃ τῇ ἄνωθεν ἐκλάμπας.

Χαῖρε, παθῶν ὁ λύων τὴν ζόφωσιν· χαῖρε, καλῶν ὁ φαίνων τὴν ὄνησιν.

Χαῖρε, ὀφρῦν τῶν βαρβάρων πατήσας· χαῖρε, στερρῶς τὸν ἀγῶνα ἀνύσας.

Χαίροις Πάτερ μακάριε.

Ξένη πέλει ἡ χάρις, ἣν παρέχεις παμμάκαρ τοῖς

ἐπικαλουμένοις σε πᾶσιν· ἔνθεν εἰς πᾶσαν τὴν Ἀττικὴν, ὁ τῶν θαυμάτων σου φθόγγος ἐξέδραμε, καὶ πάντες τοῖς Λειψάνοις σου, προστρέχουσι Θεῷ βοῶντες·

Ἄλληλούϊα.

Ὁλος λελαμπρυσμένος, θεϊκαῖς ἀγλαΐαις, ἐφίστασαι τῇ θεῖᾳ Μονῇ σου, καὶ φαίνῃ διαφόρῳ μορφῇ, τοῖς καθαροῖς τῇ καρδίᾳ ἐν Πνεύματι, καὶ νέμεις χάριν ἄφθονον, τοῖς πόθῳ σοι βοῶσι·

Χαῖρε, τὸ κλέος τῶν μοναζόντων· χαῖρε, ὁ στύλος τῶν ὀρθοδόξων.

Χαῖρε, τῆς αὐλοῦ εὐκλείας θησαύρισμα· χαῖρε, τῆς ἐξ ὕψους σοφίας ἐναύλισμα.

Χαῖρε, ἄρωμα οὐράνιον χάριτος τῆς θεϊκῆς· χαῖρε, μύρον πολυσύνθετον ἀγωγῆς ἀσκητικῆς.

Χαῖρε, ἅγιον θῦμα δι' ἀθλήσεως θείας· χαῖρε, σφάγιον θεῖον τῆς βαρβάρων μανίας.

Χαῖρε, ζωῆς ὀσίας ὀσφράδιον· χαῖρε, ἠθῶν ἀμέμπτων κινάμωμον.

Χαῖρε, ἀστήρ ἐν τῷ ὄρει Ἀμώμων· χαῖρε, κανὼν πρακτικὸς μονοτρόπων.

Χαίροις Πάτερ μακάριε.

Παραλύτους συσφίγγεις, δαιμονῶντας ἰᾶσαι, καὶ πλήθη τὰ δυσίατα παύεις· ἐντεῦθεν Ἀθηναίων πληθὺς, καὶ Πειραιεῖς καὶ περιχώρων ὄμιλοι, τῇ σῇ Μονῇ Πάτερ σπεύδουσιν, ὑμνοῦντές σε καὶ βοῶντες·

Ἄλληλούϊα.

Ρημάτων σου τῶν θείων, ὡς σὲ εἶδεν, ἐκλάμ-

ποντα ἐν δόξῃ αὐτῷ ἢ εὐσεβῆς νεάνις σοφέ, καὶ τὴν σὴν προστασίαν ὡμολόγησεν, ἣν παρέχεις τῇ σῇ μονῇ βοῶσί σοι τοιαῦτα·

Χαῖρε, Ὅσιων καύχημα νέων· χαῖρε, Μαρτύρων εὐκλειαν φέρων.

Χαῖρε, τῆς Μονῆς σου προστάτης ἀκοίμητος· χαῖρε, τῶν ἀγίων Ἀγγέλων ὁ σύσκηνος.

Χαῖρε, ὅτι ἐθεράπευσας ἀσθενοῦντας χαλεπῶς· χαῖρε, ὅτι τὸν παράλυτον ἠνόρθωσας θαυμαστῶς.

Χαῖρε, κεφαλαλγίας διαλύσας τὸ βάρος· χαῖρε, τοῦ διαβήτου καταπαύσας τὸ πάθος.

Χαῖρε, Θεοῦ χαρίτων κειμήλιον· χαῖρε, πιστῶν διάδημα τίμιον.

Χαῖρε, Ἐφραὶμ ἀσκητῶν ὠραιότης· χαῖρε, εἰκὼν μοναστῶν καὶ λαμπρότης.

Χαίροις Πάτερ μακάριε.

Σέ, ὁράσει ἀγία, καὶ κατ' ὄναρ καὶ ὕπαρ, ἐν τῇ σῇ μάνδρᾳ περιπολοῦντα, κατεῖδον μονάστριαι σεμναί, καὶ εὐφροσύνης πολλῆς ἐπληρώθησαν, προστάτην σε κηρύττουσαι, καὶ τῷ Θεῷ ὁμοῦ βοῶσαι.

Ἀλληλούϊα.

Τὸ οὐράνιον μύρον, τῇ ψυχῇ θησαυρίσας, εὐφραίνεις τῶν πιστῶν τὰς καρδίας, καὶ εὐωδία μυρεψικῆ, τῶν σεπτῶν σου λειψάνων ποιεῖς λάρνακα, ἀρωματίζειν Ἄγιε, τοὺς εὐλαβῶς σοι ἐκβοῶντας·

Χαῖρε, τῆς χάριτος μυροθήκη· χαῖρε, τῆς μάνδρας σου ἔνθεος σκέπη.

Χαῖρε, ἀφθαρσίας εὐώδης παράδεισος· χαῖρε, ἀπαθείας ἀγίας κυπάρισσος.

Χαῖρε, ὅτι καταβέβληκας τὸν ἀντίπαλον ἐχθρόν· χαῖρε, ὅτι ἐμεγάλυνας τοῖς σοῖς πόνοις τὸν Χριστόν.

Χαῖρε, ὁ ὑπὸ χθόνα πλεῖστα ἔτη τελέσας· χαῖρε, ὁ θεία νεύσει ἐκ τῆς γῆς ἀναλάμπας.

Χαῖρε, ψυχῶν καθαίρων τοὺς μώλωπας· χαῖρε, δεινῶν ἐκκαίνων τοὺς σκόλοπας.

Χαῖρε, αἰεὶ τὰς ἰάσεις παρέχων· χαῖρε, ἡμῶν αἰεὶ προστατεύων.

Χαίροις Πάτερ μακάριε.

Ὑμνησαν τὸν Σωτῆρα, τῇ εὐρέσει θεόφρον, τῶν θείων καὶ πανσέπτων ὀστῶν σου, εὐσεβῶν οἱ δῆμοι πανδημεῖ, ὅτι ταῦτα ἀσινῆ διετήρησεν, ὑπὸ τὴν γῆν χρόνοις πλείοσιν, ἃ τιμῶντες Ἐφραὶμ βοῶμεν·

Ἀλληλούϊα.

Φύλαττε τὴν Μονὴν σου ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, τῇ σῇ πρὸς τὸν Σωτῆρα πρεσβείᾳ, καὶ δίδου ταύτη πάτερ Ἐφραὶμ, τὰ τῆς εὐλογίας τῆς σῆς δωρήματα· ἰδοὺ γὰρ τῇ σῇ χάριτι, προστρέχει αἰεὶ ἐκβοῶσα.

Χαῖρε, ἡμῶν τὸ ἄρρηκτον τεῖχος· χαῖρε, πιστῶν ἀτίνακτος πύργος.

Χαῖρε, τῆς Μονῆς σου φρουρὸς ἀσφαλέστατος· χαῖρε, τῶν τεκνίων σου φύλαξ καὶ ἔφορος.

Χαῖρε, στήριγμα θεόσδοτον εὐλαβῶν μοναζουσῶν χαῖρε, καύχημα οὐράνιον τῶν πιστῶν ἀσκητριῶν.

Χαῖρε, ὅτι βραβεύεις τοῖς πιστοῖς τὰς αἰτήσεις· χαῖρε, ὅτι προσδέχη σῶν υἱῶν τὰς δεήσεις.

Χαῖρε, ἡμῖν ἐκφαίνων τὰ κρείττονα· χαῖρε, αἰ ἐκτρέπων τὰ χείρονα.

Χαῖρε, Χριστῷ ὑπὲρ πάντων πρεσβεύων· χαῖρε, παθῶν τὴν ἐνέργειαν φλέγων.

Χαίροις Πάτερ μακάριε.

Χάριτας ἀναβλύζεις, καὶ πολλὴν εὐφροσύνην, καὶ θεῖαν ἀγαλλίασιν Πάτερ, καὶ εὐφραίνει ἡμῶν τὰς ψυχάς, καὶ καθαγιάζει ὁμοῦ τὰ σώματα, ἡ θήκη τῶν λειψάνων σου, τῶν ἐκβοώντων τῇ Τριάδι·

Ἄλληλούϊα.

Ψάλλοντες ἐν αἰνέσει, τοὺς ἀγῶνάς σου Πάτερ, ὑμνοῦμεν τὴν δοθεῖσάν σοι χάριν καὶ παρεστῶτες τῇ σῇ σορῶ, τὴν προστασίαν σου ἐπιβιώμεθα, ἦν δίδου ἡμῖν Ἄγιε, ὡς ἂν αἰ σοὶ ἐκβοῶμεν·

Χαῖρε, ἰσότιμος τῶν Ὁσίων· χαῖρε, συνόμιλος τῶν Μαρτύρων.

Χαῖρε, αἰδίων στεφάνων ὁ μέτοχος· χαῖρε, τρισηλίου ἐλάμψεως ἔμπλεως.

Χαῖρε, γέρας πολυτίμητον τῆς ἁγίας σου Μονῆς· χαῖρε, θέμεθλος νεόδμητος Ἐκκλησίας τῆς σεπτῆς.

Χαῖρε, ὁ κατευφράνας τῶν πιστῶν τὰς χορείας· χαῖρε, ὁ ἀναφήνας ἀναβάσεις ἁγίας.

Χαῖρε, δι' οὗ ἀνίας ρυσθήσομαι· χαῖρε, δι' οὗ παθῶν ἰαθήσομαι.

Χαῖρε, πιστῶν πρὸς Χριστὸν ὁ μεσίτης· χαῖρε, κάμοῦ ἐν ταῖς θλίψεσι ρύστης.

Χαίροις Πάτερ μακάριε.

Ὡ τρισόλβιε πάτερ, Ἐφραὶμ Ὁσιομάρτυς, τῶν

πάλαι Ἁγίων συμπολίτα (ἐκ γ'), σὺν αὐτοῖς δυσώπει τὸν Χριστόν, ὡς ἂν ποικίλων ρυόμεθα θλίψεων, καὶ ζωῆς τῆς μελλούσης τύχωμεν οἱ τῷ Θεῷ βοῶντες·

Ἄλληλούϊα.

Καὶ αὖθις τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ὡσπερ ἀστὴρ νεοφανῆς ἡμῖν ἀνέτειλας, τῇ φανερώσει τῶν σεπτῶν Πάτερ Λειψάνων σου, καὶ θαυμάτων ταῖς ἀκτίσι πᾶσιν ἐκλάμπεις. Ἄλλὰ πλήρου τὰ αἰτήματα ἐκάστοτε, τῶν πιστῶς σοὶ προσιόντων Ἐφραὶμ Ἄγιε, καὶ βοῶντων σοὶ· χαίροις Πάτερ μακάριε.

Δίστιχον.

Ἐφραὶμ χαρὰν δίδου μοι τὴν οὐρανίαν
Γερασίμῳ χαῖρέ σοὶ ἀναβοῶντι.

**Ἐγκώμια εἰς τὸν Ἅγιον Ὁσιομάρτυρα Ἐφραὶμ
τὸν νέον εἰς στάσεις γ'.
ᾧν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον.**

ΣΤΑΣΙΣ Α'.

Ἦχος πλ. α'. Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ.

Μακαρίζομέν σε Θεοφόρε Ἐφραὶμ, τὸν ἐν ὄρει τῶν Ἀμώμων ἀσκήσαντα, καὶ ἀθλήσαντα νομίμως ἐν αὐτῷ.

Μακαρίζομέν σου, τὴν ὁσίαν ζωὴν, ᾧ Ἐφραὶμ καὶ τὸ μακάριον τέλος σου, δι' οὗ ὤφθης τῶν Μαρτύρων κοινω-
νός.

Κατ' ἀλφάβητον.

Ἀσκητῆς θεόφρον, ἀνεδείχθης σοφέ, καὶ ἀθλήσει τὴν ζωὴν σου ἐσφράγισας· διὰ τοῦτο σε γεραίρομεν Ἐφραὶμ.

Βασιλεῖ τῶν ὄλων, σεαυτὸν ὀλικῶς, ἀναθέμενος Ἐφραὶμ παμμακάριστε, ἐδοξάσθης παρ' αὐτοῦ θεοπρεπῶς.

Γεωργῶν ἐν ὄρει, τῶν Ἀμώμων Ἐφραὶμ, ἀρετῶν καρποφορίαν τὴν ἔνθεον, δι' ἀθλήσεως ἐδόξασας Χριστόν.

Δόξης θείας Πάτερ, σὺν Ἀγγέλοις τρυφῶν, ἀδοξίας τῶν παθῶν ἀπολύτρωσαι, τοὺς τιμῶντάς σε Ἐφραὶμ θαυματουργέ.

Ἐνεγκῶν βαρβάρων, τὴν ὁρμὴν ἀνδρικῶς, ὡς θυσία τῷ Χριστῷ προσενήνεξαι, αἰκισθεὶς καὶ ἀπηνῶς θανατωθεὶς.

Ζῆν ἡμᾶς ἀμέμπτως, δὸς ἰσχὺν σαῖς λιταῖς, τοὺς προστρέχοντας Ἐφραὶμ τῇ πρεσβείᾳ σου, καὶ ἀπάλλαξον παθῶν φθοροποιῶν.

Ἡ σεπτὴ σορός σου, βρῦει χάριν αἰεὶ, ἐνεργεῖα τῇ τοῦ Πνεύματος Ἅγιε, καὶ ἰᾶται ἀσθενείας χαλεπάς.

Θαυμαστῶς ὀραῖσαι, τῇ σεπτῇ σου Μονῇ, καὶ χαρᾶς πληροῖς Ἐφραὶμ τοὺς προστρέχοντας, καὶ προσπίπτοντας τῇ θεῖα σου σορῶ.

Ἰλασμὸν ἐξαίτει, θεοφόρε Ἐφραὶμ, τοῖς προστρέχουσι τοῖς θείοις λειψάνοις σου, καὶ πικρῶν ἀσθενειῶν ἀπαλλαγὴν.

Κύνες ὡς λυσσῶντες, ἐπελθόντες ποτέ, τῇ Μονῇ σου τῶν βαρβάρων τὸ σύστημα, ὡς ἀμνὸν σε κατεσπάραξαν Χριστοῦ.

Λαμπρυνθεὶς τῷ φέγγει, ἐναρέτου ζωῆς, ταῖς σοῖς αἵμασι λαμπρότερος γέγονας, καὶ προσήχθης ὡσπερ θῦμα τῷ Χριστῷ.

Μαρτυρίου δρόμον, διανύσας στερρῶς, τῶν θαυμάτων ἐδοξάσθης ταῖς χάρισι, καὶ προφθάνεις πανταχοῦ Πάτερ Ἐφραὶμ.

Νέον ἄστρον ὤφθης, Ἐκκλησίας Χριστοῦ, εἰ καὶ πάλαι ἠγωνίσω ὡς ἄσαρκος, ἀλλ' ἀρτίως ἐπεγνώσθης τοῖς πιστοῖς.

Ξένοις θαυμασίοις, διαλάμπεις σοφέ, καὶ παρέχεις τοῖς αἰτοῦσι τὰ πρόσφορα, πανταχοῦ ἐμφανιζόμενος Ἐφραὶμ.

Οἱ μετ' εὐλαβείας, τοῖς λειψάνοις τοῖς σοῖς, προσερχόμενοι Ἐφραὶμ ἀπαλλάττονται, πάσης βλάβης ἀνυμνοῦντές σε σοφέ.

Παραδόξως Πάτερ, ἐξ ἐγκάτων τῆς γῆς, ἐπεφάνης καὶ ἡμῖν ἀπεκάλυψας, τὴν σὴν κλῆσιν καὶ τὴν θεῖαν σου ζωὴν.

Ρώμη θεῖα Πάτερ, ἀσθενεῖα σαρκός, τὰ ἀνύποιστα ὑπέστης σπαράγματα, καὶ προσήχθης τῷ Χριστῷ μαρτυρικῶς.

Σῶμά σου τὸ θεῖον, συντριβὲν ἀπηνῶς, ταῖς χερσὶ τῶν μαιφόνων σοι πρόξενον, τῆς Μαρτύρων Πάτερ γέγονε χαρᾶς.

Τῇ σεπτῇ σορῶ σου, προσιόντες πιστῶς, τῶν ψυχῶν

καὶ τῶν σωμάτων λαμβάνομεν, τὰς ἰάσεις ἀνυμνοῦντές σε Ἐφραὶμ.

Ἐπερ πάντων Πάτερ, ἐκδυσώπει Χριστόν, τῶν αἰτούντων τὴν θερμὴν σου ἀντίληψιν, ὡς ἂν εὐρωμεν παθῶν ἀπαλλαγὴν.

Φωτισμοῦ ἀρρήτου, ἀπολαύων σοφέ, οἷα Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ ἐνθεώτατος, ἡμῖν αἰτεῖ φωτισμὸν Πάτερ Ἐφραὶμ.

Χαίρει ἡ Μονὴ σου, θησαυρὸν ἀληθῆ, κεκτημένη σου τὰ ἅγια λείψανα, καὶ γεραίρει σε ἐν ἄσμασιν Ἐφραὶμ.

Δόξα. Τριαδικόν.

Ψάλλοντες ὑμνοῦμεν, σὲ Τριάς ὁ Θεός, καὶ βοῶμεν· Ταῖς Ἐφραὶμ παρακλήσεσι, πάντας οἴκτειρον ἡμᾶς ὡς ἀγαθός.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς Θεὸν τεκοῦσα, καὶ παρθένος ἀγνή, φυλαχθεῖσα μετὰ τόκον Πανάχραντε, πάσης ρῦσαί με κακίας καὶ φθορᾶς.

ΣΤΑΣΙΣ Β'.

Ἦχος πλ. α'. Ἄξιον ἐστι.

Ἄξιόν ἐστι, μακαρίζειν σε Ὅσιομάρτυς, τὸν στερρῶς τὸν δρόμον τελέσαντα, ἐν ἀσκήσει καὶ ἀθλήσει ἱερᾷ.

Ἄξιόν ἐστι, τοῦ γεραίρειν σε Ἐφραὶμ θεόφρον, ὡς Χριστοῦ θεράποντα γνήσιον, καὶ Ὁσίων καὶ Μαρτύρων κοινωνόν.

Κατ' ἀλφάβητον.

Ἄνωθεν ἰσχύν, ἐνδυσάμενος Ἐφραὶμ τὴν θεῖαν, πᾶσαν κατεπάλαισας δύναμιν, ὄρατῶν καὶ ἀοράτων δυσμενῶν.

Βίον ἱερόν, ὄρει τῶν Ἀμώμων διανύων, μαρτυρίου

πόνους ὑπήνεγκας, τῶν βαρβάρων ταῖς χερσὶ Πάτερ Ἐφραὶμ.

Γνώμη σταθηρᾶ, μαιφόνων ἤνεγκας μανίαν, καὶ ἀθλητικῶς προσενήνεξαι, τῷ Σωτῆρι παμμακάριστε Ἐφραὶμ.

Δεῦτε οἱ πιστοί, τῇ σορῶ προσπέσωμεν τῇ θείᾳ, τοῦ Ἐφραὶμ βλυζούση ἰάματα, ἵνα λάβωμεν παθῶν ἀπαλλαγὴν.

Ἔστης καρτερῶς, τιτρωσκόμενος χερσὶν ἀνόμων, καὶ παρὰ Χριστοῦ Ἐφραὶμ ἔλαβες, ἀφθαρσίας τὸ διάδημα λαμπρῶς.

Ζῶν ἀσκητικῶς, τὴν ἐπιδρομὴν φέρεις ἀνδρείως, ληστρικῶν ὀρδῶν Ἐφραὶμ Ἄγιε, καὶ Μαρτύρων ἀνεδείχθης κοινωνός.

Ἥλιος ἡμῖν, ὡσπερ ἄλλος νέος Ἐφραὶμ ὥφθης, ἐκ λαγόνων γῆς ὡς ἐπέφανα, ὁ πρὶν ἄγνωστος τελῶν πᾶσιν ἡμῖν.

Θαύμασι πολλοῖς, ἐδοξάσθης παρὰ τοῦ Κυρίου, καὶ παρέχεις πᾶσι βοήθειαν, τοῖς καλοῦσί σε Ἐφραὶμ θαυματουργέ.

Ἴδε συμπαθῶς, τοὺς προστρέχοντας τοῖς σοῖς λειψάνοις, καὶ παράσχου τούτοις δεόμεθα, τὰ αἰτήματα Ἐφραὶμ θαυματουργέ.

Κόπασον σοφέ, καθ' ἡμῶν τῶν πειρασμῶν τὴν ζάλην, καὶ εἰρήνην πᾶσι καὶ λύτρωσιν, τῶν δεινῶν αἶτει Ἐφραὶμ παρὰ Χριστοῦ.

Λάμπων τῷ φωτί, τῆς τοῦ Παρακλήτου ἐνεργείας, ἅπαντας προφθάνεις ἐκάστοτε, τοὺς καλοῦντάς σε Ἐφραὶμ θαυματουργέ.

Μέγας ἄρωγός, Ὁρθοδόξων ὥφθης καὶ προστάτης, καὶ παρέχεις πᾶσι τὴν χάριν σου, τοῖς προσπίπτουσι τῇ θείᾳ σου σορῶ.

Νόμοις τοῦ Θεοῦ, πολιτεύεσθαι ἡμᾶς ἀμέμπτως, Ἄγιε Ἐφραὶμ ἐνδυνάμωσον, ἵνα τύχωμεν ἐλέους θεϊκοῦ.

Εὐλου τῆς ζωῆς, ἀπολαύων ἔνδοξε Ὁσιομάρτυς, ἐκ θανατηφόρου ἀπάλλαξον, ἀμαρτίας ἡμᾶς Ἄγιε Ἐφραὶμ.

Ὅμβροις μυστικοῖς, τῶν σῶν πρεσβειῶν Ἐφραὶμ παμμάκαρ, τῶν παθῶν τὴν φλόγα κατάσβεσον, καὶ τὸν θεῖον ἡμῖν δίδου φωτισμόν.

Πάθη χαλεπὰ τῶν ἐγγύς καὶ πόρρω θεραπεύεις, πανταχοῦ προφθάνων ἐκάστοτε, καὶ παρέχεις τὴν ὑγείαν θαυμαστῶς.

Ρῦσαι πειρασμῶν, τὴν σεπτὴν Μονὴν σου θεοφόρε, καὶ τοὺς ταύτη πίστει προσρέχοντας, ἐπευλόγει ἀοράτω σου ροπῆ.

Σθένος κατ' ἐχθρῶν, ὀρατῶν καὶ ἀοράτων δίδου, ταῖς ἐπιστασίαις σου Ἄγιε, τοῖς τιμῶσί σε Ἐφραὶμ πανευλαβῶς.

Τεῖνον τὸ σὸν οὖς, συμπαθῶς Ἐφραὶμ θαυματοφόρε, τοῖς εἰλικρινῶς προσιοῦσί σοι, καὶ φωνοῦσί σου τὴν κλῆσιν εὐλαβῶς.

Υἰδωρ νοητόν, παρακλήσεως ἀγίας βλῦσον, τοῖς ἐν λύπαις στένουσιν Ἄγιε, καὶ παράσχου πᾶσι λύτρωσιν παθῶν.

Φύλαττε ἀεὶ, ἀσινεῖς Ἐφραὶμ θαυματοφόρε, πάσης συμφορᾶς καὶ κακώσεως, τοὺς αἰτοῦντας τὴν θερμὴν σου ἄρωγὴν.

Χαίρει ἐπὶ σοι, ἡ Μονὴ σου Πάτερ καὶ κηρύττει, τῶν σῶν ταχινῶν ἀντιλήψεων, πανταχοῦ τὰς διαδόσεις ὧ Ἐφραὶμ.

Δόξα. Τριαδικόν.

Ψάλλων νοερῶς, σὺν Ἀγγέλοις Πάτερ τῇ Τριάδι, ὕμνον ἔσαι τὸν τρισάγιον, ταύτην ἴλεων ἀπέργασαι ἡμῖν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡφθης ἀληθῶς, θρόνος πύρινος τοῦ Παντεπόπτου, μόνη Ἀειπάρθενε Δέσποινα· Ὅθεν αἶτει ἡμῖν θεῖον ἰλασμόν.

ΣΤΑΣΙΣ Γ'.

Ἦχος γ'. Αἰ γενεαὶ πᾶσαι.

Αἰ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε Ἐφραὶμ Ὁσιομάρ-
τυς.

Αἰ γενεαὶ πᾶσαι, τῆς σῆς πολιτείας, γεραίρομεν τοὺς
ἄθλους.

Κατ' ἀλφάβητον.

Ἄσαρκος καθάπερ, Ἐφραὶμ Ὁσιομάρτυς, ἐβίωσας
ἐν κόσμῳ.

Βλέπων τοῦ Σωτῆρος, Ἐφραὶμ τὴν θείαν δόξαν, ὑπὲρ
ἡμῶν δυσώπει.

Γνώμη εὐθυτάτη, δουλεύων τῷ Κυρίῳ, ἐνήθλησας νο-
μίμως.

Δύναμιν παράσχου, Ἐφραὶμ Ὁσιόμαρτυς, ἡμῖν κα-
τὰ τοῦ πλάνου.

Ἐλαμψας ἀρτίως, γῆθεν τὰ λείψανά σου, ἡμῖν ἀπο-
καλύψας.

Ζῶν βίον Ἄσωμάτων, ἐν ὄρει τῶν Ἀμώμων, ἐκτάν-
θης ὑπ' ἀνόμων.

Ἡ πάντιμος σορός σου, Ἐφραὶμ Ὁσιομάρτυς, βρῦει
ἀεὶ ἰάσεις.

Θεοῦ θεράπων ὄφθης, ἀσκήσας καὶ ἀθλήσας, Ἐ-
φραὶμ προθύμῳ γνώμῃ.

Ἰάτρευσον τὸ ἄλγος, ψυχῆς μου τῆς νοσοῦσης, Ἐ-
φραὶμ Ὁσιομάρτυς.

Κατάβαλε τὸ θράσος, τὸ καθ' ἡμῶν παμμάκαρ, ἐ-
χθροῦ τοῦ ἀρχεκάκου.

Λαμπόμενος τῷ φέγγει, Ἐφραὶμ τῷ Τρισηλίῳ, φῶς
θεῖον ἡμῖν αἶτει.

Μαρτυρικῆς εὐκλείας, Ἐφραὶμ κατηξιώθης, ὡς καρ-
τερῶς ἀθλήσας.

Νοσοῦντων ἰατῆρα, παρέσχεν ὁ Χριστός σε, Ἐφραὶμ
τοῖς θλιβομένοις.

Ξενίζει ἡμᾶς πάντας, ἡ ξένη ἄθλησίς σου, Ἐφραὶμ
Ὁσιομάρτυς.

Ὁσίως ἐβιώσω, καὶ πόνοις μαρτυρίου, Ἐφραὶμ ἐμε-
γαλύνθης.

Πηγάζει ἡ σορός σου, ἰάματα ποικίλα, Ἐφραὶμ τοῖς
προσιούσι.

Ρυσθῆναι ἐκδυσώπει, ἡμᾶς πάσης ἀνάγκης, Ἐφραὶμ
τοὺς σὲ τιμῶντας.

Σωμάτων θεραπεύεις, καὶ τῶν ψυχῶν τὰ πάθη, Ἐ-
φραὶμ τῶν σὲ τιμώντων.

Ἐπέρτερον τὸν νοῦν μου, δεῖξον Ἐφραὶμ θεόφρον,
γηϊνῆς προσπαθείας.

Φλογί τῆς χάριτός σου, φλέξον τὴν δυναστείαν, τὴν
καθ' ἡμῶν τοῦ πλάνου.

Χαρᾶς τῆς οὐρανόου, τρυφῶν Ἐφραὶμ ἀπαύστως, ἡ-
μᾶς λύτρωσαι λύπης.

Δόξα. Τριαδικόν.

Ψυχῶν τὴν σωτηρίαν, Τριάς Ἐπεραγία, δὸς ἡμῖν ὡς
Οἰκτίρμων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς Μήτηρ τοῦ Σωτῆρος, Παρθένε Θεοτόκε, σῶζε ἡ-
μᾶς ἀπαύστως.

Εὐλογητάρια. Ἦχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με Ἐφραὶμ ἀνευφημη-
σαι.

Τῶν Ἀγγέλλων τὸν βίον, ἐν τῷ ὄρει Ἀμώμων, δια-
νύων θεόφρον, τῶν βαρβάρων τὴν ὄρμην, κατὰ τοῦ ἀπελ-
θόντων, ἦνεγκας στερρῶς, καὶ Μαρτύρων στέφανον, ἐκ
Κυρίου εἴληφας Ἐφραὶμ Ἄγιε.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με Ἐφραὶμ ἀνευφημῆσαι.

Τί ὡς μύρα, τῶν πιστῶν ὁ σύλλογος, θεῖα ἄσματα καὶ ὕμνους, τῷ Ὁσίῳ καὶ Μάρτυρι ἄδετε, νῦν Ἐφραὶμ τῷ θεοφόρῳ; Ἀλλὰ σὺν αὐτοῖς τούτῳ ἐκβοήσατε· Μακάριος σὺ εἶ Ὁσιομάρτυς ἔνδοξε.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με Ἐφραὶμ ἀνευφημῆσαι.

Λίαν θερμῶς, τῇ Μονῇ σου σπεύδουσιν, εὐσεβῶν χορεῖαι καθ' ἑκάστην, καὶ τῇ θεῖα σορῶ σου προσπίπτοντες ἐν πίστει, χάριν δαψιλῆ, ἐξ αὐτῆς λαμβάνουσι, καὶ ὕμνοῦσιν Ἐφραὶμ, τὰ σὰ κατορθώματα.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με Ἐφραὶμ ἀνευφημῆσαι.

Μυροφόροι καθάπερ, οἱ πιστοὶ ἀντὶ μύρων, σοὶ προσφέρουσιν Ἐφραὶμ τὸν ὕμνον, τὴν σὴν ἄρωγὴν, ἐκδεχόμενοι Πάτερ, ἦν δίδου ἀεὶ τοῖς προσερχομένοις σοι, καὶ ἀπάντων πλήρου τὰ αἰτήματα.

Δόξα. Τριαδικόν.

Προσκυνήσωμεν πάντες, τὴν Ἁγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, τὴν δεσπόζουσαν πάντων, καὶ βοήσωμεν πίστει, σὺν τοῖς νοεροῖς Ἀγγέλοις τὸ ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ζωοδότην τεκοῦσα, τὸν Ὑπέρθεον Λόγον, ἀλογίας τὸν κόσμον, ἐκλυτρούμενον Κόρη, διὰ τοῦτό σοι πάντες κράζομεν Ἁγνή· Ρῦσαι ἡμᾶς Δέσποινα, ἐκ παθῶν τῆς ψυχῆς ὁμοῦ καὶ σώματος.

Ἀλληλούϊα ἐκ γ'. δόξα σοι ὁ Θεός.

Γ.Μ.Μ.

Θαυμαστὴ Θεραπεία

Εἶχα φρικτοὺς πόνους στὴν καρδιά καὶ στὸ κεφάλι ἀπὸ παράλυσι τῶν νεύρων τῆς καρδιάς· δὲν μπορούσα νὰ σταθῶ στὰ πόδια μου. Τέσσερα χρόνια εἶχα στὸ κρεβάτι μὲ ἀπελπισία μεγάλη, καὶ οἱ πόνοι ὄλο καὶ μεγάλωναν, ὥσπου μιὰ ψυχὴ μου ἔφερε τὸ βιβλίον τοῦ θαυματουργοῦ Ἁγίου Ἐφραὶμ. Τὸ διάβασα ὄλο καὶ πάρα πολὺ ἐθαύμασα γιὰ τὰ τόσα του θαύματα, καὶ πολὺ παρεκάλεσα τὸν Χριστὸ νὰ μοῦ στείλῃ τὸν ἀπεσταλμένο του, τὸν Ἅγιο ποὺ διάβασα ἐκεῖνο τὸ βράδυ. Ἀλλὰ τί νὰ σᾶς πῶ, δὲν πρόλαβα νὰ τελειώσω καὶ τὸν βλέπω δίπλα μου καὶ ἀκούω τὴν γλυκειὰ του τὴν φωνή· «**Τί ἔχεις παιδί μου;**». Τὸ κεφάλι μου καὶ ἡ καρδιά μου, δὲν ἀντέχω ἀπὸ τοὺς πόνους, βοήθησέ με Ἅγιέ μου· καὶ ὁ Ἅγιος ἔπιασε καὶ μοῦ ξεκλείδωσε μία-μία ὄλες μου τὶς κλειδώσεις, καὶ τόσον ἦταν οἱ πόνοι μου φοβεροὶ ποὺ φώναζα· φτάνει Ἅγιέ μου, καὶ ὁ Ἅγιος· **ἄφησέ με, παιδί μου, νὰ σὲ κάμω καλά.** Τότε πάλι μοῦ συναρμολόγησε τὶς κλειδώσεις μου, ἔβαλε τὸ κεφάλι του στὴν καρδιά μου, μὰ τί νὰ σᾶς πῶ, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, τὴν ζεστή του τὴν ἀναπνοὴ τὴν αἰσθάνθηκα μέσα γιὰ μέσα στὴν καρδιά μου.

Κατόπιν ἔπιασε τὸ κεφάλι μου μὲ τὰ δυὸ του χέρια καὶ τὸ πίεζε μὲ δύναμι δεξιὰ - ἀριστερά, πάνω - κάτω, ὥστε αὐτὴν τὴν ὥρα ἔνιωσα τὸν ἑαυτό μου νὰ εἶμαι τελείως καλά.

Καὶ ὁ Ἅγιος, ποὺ ἀκόμα τὸν ἔβλεπα δίπλα μου, μοῦ λέγει· **πὲς παιδί μου τὸ ὄνομά μου, Ἐφραὶμ μὲ λένε.** Καὶ εἶπα, Ἅγιέ μου Ἐφραὶμ. Καὶ ἐπειδὴ, λόγῳ τῆς ἀρρώστιάς μου, δὲν μπορούσα νὰ τὸ προφέρω καθαρά, μοῦ λέγει ὁ Ἅγιος· **πὲς το πιὸ δυνατά, παιδί μου, καὶ τὸ εἶπα γιὰ δευτέρη φορά· «Ἅγιέ μου Ἐφραὶμ»,** καὶ μοῦ εἶπε καὶ πάλι·